

แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

โดย
นางสาวนราวดี สีมลสม
นางสาววนิดา สุพรรณชาติ

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2555

แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา
ของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 430 จุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ปีการศึกษา 2555

**CAUSAL RELATIONSHIP MODEL OF THE FACTORS THAT AFFECT TO
BEHAVIOR OF EDUCATIONAL DISHONESTY AMONG STUDENTS OF SILPAKORN
UNIVERSITY**

ผลงานวิทยานักศึกษา ระดับปริญญาตรี

**A Research Submitted in Partial Fulfillment of the Requirements for the Degree
Bachelor of Business Administration Program in General Business Management**

Faculty of Management Science

SILPAKORN UNIVERSITY

2012

ที่ประชุมสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร พิจารณาแล้ว
อนุมัติให้การวิจัย เรื่อง “แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่
ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร” เสนอโดยนางสาวนราวดี ลีมลม และ
นางสาววนิดา สุพรรณชาติ มีคุณค่าเพียงพอที่จะเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชาจุลนิพนธ์
ตามหลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ

การวิจัยเรื่อง “แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์
ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร” ได้ผ่านการนำเสนอในเวทีโครงการประชุม
วิชาการและเสนอผลงานวิจัย/สร้างสรรค์ ระดับปริญญาตรี ระดับชาติ ประจำปี 2556 “วิจัยก้าวใหม่
เพื่อธุรกิจไทยยั่งยืน ครั้งที่ 2” วันศุกร์ ที่ 1 กุมภาพันธ์ 2556 ณ คณะพาณิชยศาสตร์และการจัดการ
มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

.....
(อาจารย์ประพล เปรมทองสุข)
อาจารย์ที่ปรึกษา
วันที่ เดือน พ.ศ.

.....
(อาจารย์นพดล ไตวิชัยกุล)
รักษาราชการแทน
ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี หัวหน้าสาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
วันที่ เดือน พ.ศ.

12520062, 12520130: สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป

คำสำคัญ : แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ / ความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา/ทฤษฎีตามแบบแผน

นราวดี สีมล และ วนิตา สุพรรณชาติ : แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร. อาจารย์ที่ปรึกษา: ประพล เปรมทองสุข. 92 หน้า.

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ และพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งใช้วิธีเลือกตัวอย่างแบบโควต้า ตามสัดส่วนจำนวนนักศึกษาในแต่ละสาขาวิชา เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถามที่สร้างขึ้นเอง โดยอาศัยทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน วิธีการวิเคราะห์ตัวแบบโดยใช้โปรแกรม LISREL

ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม ปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ส่งผลต่อเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.13, -0.31 และ 0.43 ตามลำดับ เจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ส่งผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา มีค่าน้ำหนักเท่ากับ 0.45 และ 0.10 ตามลำดับ แสดงว่า เจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ส่งผลให้นักศึกษากระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์มากกว่าปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม ปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีดังนี้ ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมกับปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงมีความสัมพันธ์ทางลบ ปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวก และปัจจัยทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมกับปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีความสัมพันธ์ทางบวก

คณะวิทยาการจัดการ

มหาวิทยาลัยศิลปากร

ปีการศึกษา 2555

ลายมือชื่อนักศึกษา 1.....2.....

ลายมือชื่ออาจารย์ที่ปรึกษา.....

กิตติกรรมประกาศ

การศึกษาวิจัยฉบับนี้ สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี ด้วยความกรุณา จาก อาจารย์ประพล เปรมทองสุข อาจารย์ที่ปรึกษาวิจัย ที่คอยให้คำปรึกษาและแนะแนวทางในการทำวิจัยตลอดจนให้ความช่วยเหลือในการแก้ไขข้อบกพร่องต่างๆ ด้วยความเมตตา เอาใจใส่ และให้กำลังใจแก่ผู้วิจัยอยู่เสมอ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้

ขอกราบขอบพระคุณคณาจารย์ทุกท่านที่ได้รับประสิทธิ์ประสาทวิชาความรู้ ความเข้าใจในการศึกษา เพื่อเป็นพื้นฐานในการศึกษาครั้งนี้เป็นอย่างยิ่ง และขอบพระคุณผู้ให้ข้อมูลทุกท่านที่เสียสละเวลาในการให้ข้อมูลการทำวิจัยครั้งนี้

สุดท้ายนี้ ขอกราบขอบพระคุณ บิดา มารดา พี่ๆ น้องๆ และเพื่อนที่เป็นกำลังใจแก่ผู้วิจัยตลอดมา และผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ผู้วิจัยได้กล่าวถึงในที่นี้ ที่ช่วยให้การจัดทำวิจัยฉบับนี้สำเร็จได้ในที่สุด

ผลงานวิทยานิพนธ์ศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อ.....	ง
กิตติกรรมประกาศ	จ
สารบัญตาราง.....	ฉ
สารบัญภาพ	ณ
บทที่	
1 บทนำ	1
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
สมมติฐานของการวิจัย	2
ขอบเขตของการวิจัย	3
กรอบแนวคิดในการวิจัย	4
นิยามคำศัพท์	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	6
2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและพฤติกรรมความซื่อสัตย์	7
แนวคิดความซื่อสัตย์	8
ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน(Theory of Planned Behavior).....	9
ตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน.....	11
การวัดตัวแปรทางอ้อมโดยผ่านความเชื่อ.....	12
ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรม.....	12
เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม.....	13
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง.....	15
การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม.....	17

บทที่		หน้า
	ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม	
	การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง.....	18
	การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน	20
	คำศัพท์ที่ใช้ในโปรแกรมลิสเรล.....	21
	การประเมินความสอดคล้องของโมเดล.....	24
	การตัดแปรโมเดล.....	26
	งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	27
3	วิธีดำเนินการวิจัย.....	29
	ระเบียบวิธีวิจัย.....	29
	ประชากร.....	29
	ขนาดตัวอย่างและกลุ่มตัวอย่าง.....	30
	การเก็บรวบรวมข้อมูล.....	31
	เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย	32
	การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	44
	วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล.....	45
4	ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	46
	ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย โดยจำแนกตาม	
	เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และวิธีการเข้าศึกษา.....	48
	ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิง	
	สาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	
	ของนักศึกษา	51
	ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุ	
	ของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของ	
	นักศึกษา.....	63
5	สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ.....	69

บทที่	หน้า
วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	69
กลุ่มตัวอย่าง.....	69
สมมติฐานการวิจัย.....	69
เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย.....	70
คุณภาพของเครื่องมือ.....	71
การดำเนินการวิจัย.....	72
การวิเคราะห์ข้อมูล.....	72
สรุปผลการวิจัย.....	72
อภิปรายผลการวิจัย.....	73
ข้อเสนอแนะ.....	75
รายการอ้างอิง.....	76
ภาคผนวก.....	79
ภาคผนวก ก แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย.....	80
ภาคผนวก ข ตัวอย่างวิธีการคำนวณคะแนนตามหลักทฤษฎี Ajzen (1988).....	89
ประวัติผู้วิจัย.....	91

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
1	ตัวอักษรกรีกที่ใช้ในโปรแกรมลิสเรล.....	23
2	แสดงจำนวนประชากรนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ.....	30
3	แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ	31
4	ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการลอกการบ้าน	33
5	ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการลอกรายงาน	33
6	ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการลอกข้อสอบ	34
7	กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การลอกการบ้าน	34
8	กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การลอกรายงาน	34
9	กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การลอกข้อสอบ	35
10	ปัจจัยควบคุมความเด่นชัดเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวาง ต่อการกระทำพฤติกรรมการลอกการบ้าน.....	35
11	ปัจจัยควบคุมความเด่นชัดเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวาง ต่อการกระทำพฤติกรรมการลอกรายงาน.....	36
12	ปัจจัยควบคุมความเด่นชัดเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวาง ต่อการกระทำพฤติกรรมการลอกข้อสอบ	36
13	แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์.....	43
14	จำนวนข้อ การให้คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของเครื่องมือวัด.....	44
15	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	48
16	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี.....	48
17	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา.....	48

ตารางที่		หน้า
18	จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการเข้าศึกษา	49
19	แสดงคะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของแบบสอบถามทัศนคติ ต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา คะแนนต่ำสุดและ สูงสุดของแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรในแบบจำลองพฤติกรรมตามแบบแผน	50
20	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สัน ระหว่างตัวแปรในด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ ของนักศึกษา.....	52
21	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านทัศนคติต่อพฤติกรรม ความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	52
22	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรในด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	54
23	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านการคล้อยตามกลุ่ม อ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	55
24	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรในด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของ นักศึกษา	56
25	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านการรับรู้การควบคุม พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	56
26	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรในด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของ นักศึกษา.....	59
27	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านเจตนาต่อการกระทำ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	59

ตารางที่		หน้า
28	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรในด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา	61
29	ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านพฤติกรรมความ ไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา	62
30	ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่าง ตัวแปรแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา	64
31	แสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรในตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของ ปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	66

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

สารบัญภาพ

ภาพที่		หน้า
1	กรอบแนวคิดในการวิจัย.....	4
2	โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน.....	11
3	ตัวแปรแฝง (ξ) 1 ตัว กับตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว	23
4	ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 1 ตัว กับตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว.....	24
5	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้าน ทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	53
6	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้าน การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของ นักศึกษา.....	55
7	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้าน การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	56
8	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้าน เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	60
9	แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้าน พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา.....	62
10	แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาตาม ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน.....	67

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์มีอยู่ในสังคมมานานและปัจจุบันก็ยังมีอยู่ทั่วไปและเพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เริ่มมาจากการที่บุคคลส่วนใหญ่ละเลยการกระทำผิดในการเรียนของนักเรียนนักศึกษา มองข้ามการกระทำที่ไม่ซื่อสัตย์ไปเป็นเพียงแค่เรื่องเล็กน้อย มองแค่ที่กำหนดมาตรการลงโทษหรือสรรหาวิธีการขจัดขวากก็เพียงพอแล้ว จนวันหนึ่งกลายเป็นปัญหาใหญ่ของสังคมในที่สุด แต่ทุกวันนี้นักสังคมมีการเปลี่ยนแปลงไป มีการพัฒนาในด้านของเทคโนโลยี การสื่อสาร และวัฒนธรรมในสังคม จึงเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้เกิดทางเลือกในการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ นักศึกษาบางกลุ่มนำเทคโนโลยีมาใช้ในทางที่ผิดในการคัดลอกหรือทุจริต เมื่อได้เห็นพฤติกรรมหลายๆเข้า ก็จะกลายเป็นค่านิยม หรือปลูกฝังให้กับนักเรียนนักศึกษาอย่างผิดๆ ลองคิดดูว่าในขณะที่เยาวชนที่เป็นนักเรียนนักศึกษายังคิดที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ แล้วในอนาคตที่เยาวชนเหล่านี้ต้องออกไปเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศต่อไปพวกเขาเหล่านี้จะมีความรู้ความสามารถที่แท้จริง และทำงานอย่างซื่อสัตย์ได้อย่างไร ซึ่งพบว่าจำนวนครั้งของการทุจริตในระหว่างเรียนอยู่ในมหาวิทยาลัยของนักศึกษากลับจำนวนครั้งของการทุจริตในที่ทำงานมีความสัมพันธ์กันค่อนข้างสูง แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ไม่ใช่สถานการณ์เฉพาะที่เกิดขึ้นในมหาวิทยาลัย การทุจริตในมหาวิทยาลัยอาจนำไปสู่การทุจริตในสังคม (สุชาติ กรเพชรปณี, 2549: 99) ด้วยเหตุนี้ปัญหาความไม่ซื่อสัตย์เป็นปัญหาที่บุคคล สถาบันและสังคมต้องให้ความสำคัญและร่วมกันปรับปรุงแก้ไข

นักศึกษาที่มีพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์นั้นมาจาก ตัวนักศึกษามีความตั้งใจที่จะกระทำความต้องการและเจตนาในการเลือกที่จะกระทำพฤติกรรม ได้รับการส่งเสริมหรือสนับสนุนมาจากสภาพแวดล้อมภายนอกหรือโอกาส ทำให้เกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ ค่านิยมของสังคม ปัจจัยเหล่านี้มีส่วนที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ พฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา มีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับตัวแปรสถานการณ์และตัวแปรจิตลักษณะตามสถานการณ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (นฤดี สมิทธิปริษา, 2553: 1) ปัจจัยที่เกิดขึ้นเหล่านี้ควรศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์นั้นไม่ได้ขึ้นอยู่กับเจตนาหรือความต้องการของบุคคลเพียงอย่างเดียว ส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ไม่ใช่สิ่งจูงใจอื่น ๆ อีกด้วย เช่น โอกาส สภาพแวดล้อมและทรัพยากรที่จำเป็น ควรที่จะมีการพิจารณาในประเด็นที่สำคัญ โดยไอเซนแบ่ง

ปัจจัยที่ศึกษาออกเป็น เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และความสัมพันธ์ของทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เพื่อแก้ปัญหาความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาให้เห็นบ่อย ซึ่งแม้จะมีมาตรการต่างๆออกมาเพื่อความรัดกุม

การศึกษาพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์จะแสดงให้เห็นถึงปัจจัยที่เป็นสาเหตุที่ทำให้เกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ทำให้ทราบถึงตัวแปรใดมีความสัมพันธ์และมีความสำคัญมากที่สุดที่ก่อให้เกิดการกระทำเหล่านั้น เพื่อที่จะตัดวงจรการกระทำที่ผิด หรือจำกัดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ไม่ให้แผ่ขยายออกไป โดยสามารถนำผลที่ได้ไปแก้ไขและสร้างวิธีการป้องกันเพื่อไม่ให้เกิดการทุจริตหรือเกิดความไม่ซื่อสัตย์ ทั้งนี้ยังต้องมีการส่งเสริมให้เกิดทัศนคติที่มีความซื่อสัตย์ของตัวนักศึกษา รวมไปถึงการนำไปปรับใช้ทางการศึกษาเพื่อให้นักศึกษาสำเร็จการศึกษากลับมาอย่างมีประสิทธิภาพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน

สมมติฐานการวิจัย

1. ทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ส่งผลให้เกิดเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

2. เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วยตัวแปรแฝงและตัวแปรที่สังเกตได้ดังนี้คือ

ตัวแปรต้นแฝง 3 ตัวแปร คือ

ทัศนคติต่อพฤติกรรม ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ ทัศนคติต่อการลอกการบ้าน ทัศนคติต่อการลอกรายงาน ทัศนคติต่อการลอกข้อสอบ

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การคล้อยตามด้านการลอกการบ้าน การคล้อยตามด้านการลอกรายงาน การคล้อยตามด้านการลอกข้อสอบ

การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการลอกการบ้าน การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการลอกรายงาน การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมการลอกข้อสอบ

ตัวแปรตามแฝง 2 ตัวแปร คือ

เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ เจตนาต่อการลอกการบ้าน เจตนาต่อการลอกรายงาน เจตนาต่อการลอกข้อสอบ

พฤติกรรม ประกอบด้วยตัวแปรที่สังเกตได้ 3 ตัวแปร คือ พฤติกรรมการลอกการบ้าน พฤติกรรมการลอกรายงาน พฤติกรรมการลอกข้อสอบ

ขอบเขตการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยศึกษาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนของไอเซน (Ajzen, 1988) ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และเจตนาความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ได้กำหนดขอบเขตในการวิจัยดังนี้

1. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากร ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรีคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีจำนวนทั้งหมด 3,002 คน (มหาวิทยาลัยศิลปากรกองบริการนักศึกษา, 2555)

ผลงานวิจัยกลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 353 คน โดยวิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling) รายละเอียดของวิธีการกำหนดขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยตามแนวทาง Yamane

2. ขอบเขตด้านเนื้อหา

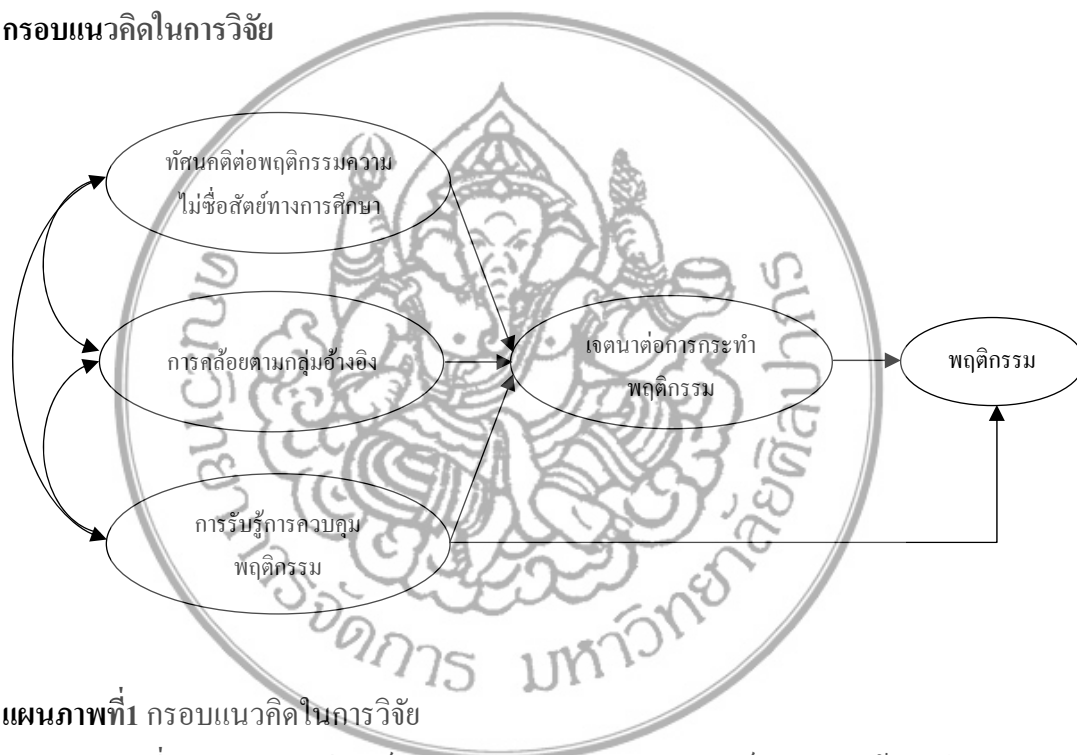
การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี โดยใช้ทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนของไอเซน (Ajzen, 1988) ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ใช้อธิบายพฤติกรรมหรือผลของการกระทำที่ไม่อยู่ในการควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ โดยมีตัวแปร ได้แก่ ทัศนคติต่อการกระทำ

พฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ที่สามารถร่วมกันอธิบายเจตนาและพฤติกรรมในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ของนักศึกษา คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัย ศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

3.ขอบเขตด้านเวลาและสถานที่

ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย เริ่มตั้งแต่ มิถุนายน 2555 ถึง กุมภาพันธ์ 2556 และสถานที่ในการดำเนินงานวิจัย คือ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

กรอบแนวคิดในการวิจัย

แผนภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

ที่มา: นางสาวสุรรัตน์ ฉันทกุล และนางสาวอรพินท์. (2554), อ้างอิงใน นภมาศ ศรีขวัญ. (2547). “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมการลดน้ำหนัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และพฤติกรรมการลดน้ำหนักของวัยรุ่นหญิง.” วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาจิตวิทยา บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหิดล.

นิยามศัพท์เฉพาะ

แบบจำลองความสัมพัทธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา หมายถึง แบบจำลองที่แสดงความสัมพันธ์ของปัจจัยที่เป็นสาเหตุทำให้เกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา โดยมีแรงจูงใจที่ส่งผลมาจากทฤษฎีทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน(Theory of Planned Behavior) ของไอเซน (Ajzen, 1989)

พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา หมายถึง การกระทำหรือการแสดงเจตนาในการลอก การเลียนแบบ การทุจริตของนักศึกษา ในการทำการบ้าน ทำรายงาน และการทำข้อสอบ โดยเป็นการกระทำที่ไม่ดีหรือทางลบ ซึ่งมีปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดการกระทำนั้นๆ

ทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา หมายถึง การประเมินความรู้สึก ความเชื่อ ของนักศึกษาที่มีผลต่อการกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาว่าเป็นไปในทางบวกหรือทางลบ และการประเมิน คุณค่าของการกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ประกอบด้วยทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาในด้านของการลอกการบ้าน ลอกรายงาน ลอกข้อสอบ โดยทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาได้จากผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาและการประเมินผลของความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาไว้ โดยแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีแบบแผนของไอเซน (Ajzen, 1988)

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หมายถึง การประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อกลุ่มอ้างอิงที่มีความสำคัญต่อตัวนักศึกษาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ซึ่งได้แก่ เพื่อน อาจารย์ และบิดามารดา โดยรับรู้ว่ากลุ่มอ้างอิงคิดว่าตนควรหรือไม่ควรกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และแรงจูงใจของนักศึกษาที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง ไว้โดยแบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีแบบแผนของไอเซน (Ajzen, 1988)

การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม หมายถึง การประเมินความรู้สึกของนักศึกษาว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะควบคุมตนเองไม่ให้พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และการรับรู้ปัจจัยส่งเสริมหรือขัดขวางพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ได้มาจากผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และการรับรู้ปัจจัยที่ส่งเสริมหรือขัดขวางการควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาไว้ โดยแบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามทฤษฎีแบบแผนของไอเซน (Ajzen, 1988)

เจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา หมายถึง การประเมินระดับความตั้งใจของนักศึกษาที่จะพยายามทำพฤติกรรมนั้น เจตนาเป็นปัจจัยการจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความมีเจตนาจะเป็นตัวบ่งชี้ว่านักศึกษาได้ทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งนักศึกษามีความตั้งใจแน่วแน่และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่จะกระทำพฤติกรรมก็มีมากเท่านั้น ซึ่งวัดโดยใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น เป็นมาตรวัดประเมินค่า 7 ระดับ ตั้งแต่

ตั้งใจจนถึงไม่ตั้งใจ ผู้ที่ได้คะแนนสูงจะเป็นผู้ที่มีความตั้งใจที่จะกระทำความไม่ซื่อสัตย์มากกว่าผู้ที่
ได้คะแนนน้อยกว่า (นภมาศ ศรีขวัญ, 2547)

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อทราบถึงทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่ม
อ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์
ทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
2. เพื่อทราบถึงตัวแปรได้แก่ ทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การ
คล้อยตามกลุ่ม อ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม ที่มีผลต่อเจตนาความไม่ซื่อสัตย์ทางการ
ศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
3. เพื่อทราบถึงสาเหตุของการเกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของ
นักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี
4. เพื่อเป็นแนวทางในการแก้ไขพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา
มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 2 วรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาค้นคว้าวิจัยเรื่องนี้เป็นทางเลือกใช้แนวคิดทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมและพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ผู้วิจัยได้ทำการค้นคว้าจากตำรา บทความ และงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้อง โดยเสนอสาระสำคัญตามลำดับ ดังนี้

- 1.แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและพฤติกรรมความซื่อสัตย์
- 2.แนวคิดความซื่อสัตย์
- 3.ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ของไอเซน (Ajzen 1988) ได้แก่ ตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน : ความหมายและวิธีวัด
- 4.การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis: CFA)
- 5.งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1.แนวคิดเกี่ยวกับพฤติกรรมและพฤติกรรมความซื่อสัตย์

พฤติกรรม คือ ความประพฤติหรือสิ่งที่บุคคลหรือสังคมประพฤติปฏิบัติออกมาให้ปรากฏ โดยสังคมคาดว่า พฤติกรรมดังกล่าวควรจะสอดคล้องกับค่านิยมของสังคม และกฎเกณฑ์ระเบียบปฏิบัติที่สังคมกำหนดไว้ ซึ่งถ้าพฤติกรรมเป็นเช่นนั้นก็จะได้รับรางวัลหรือการยอมรับยกย่องจากสังคม ดังนั้นพฤติกรรมเชิงจริยธรรมจึงเป็นสิ่งที่สังคมให้ความสำคัญมากกว่าด้านอื่น และในกระบวนการพฤติกรรมเชิงจริยธรรมทั้งหลายพฤติกรรมความซื่อสัตย์ถือมีความสำคัญอันดับต้นที่ระบุไว้ในจรรยาบรรณของวิชาชีพทั้งหลายที่คาดหวังจะให้มืออย่างต่อเนื่อง ทั้งต่อตนเอง ต่อวิชาชีพ และบทบาทหน้าที่แห่งวิชาชีพนั้นๆ ต่อผู้เกี่ยวข้อง ผู้รับบริการ และต่อสังคมส่วนรวม

การทำความเข้าใจว่า พฤติกรรมคืออะไร จำเป็นต้องแยกให้ออกก่อนว่า สิ่งใดเป็นพฤติกรรมและสิ่งใดเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นและอาจจะเป็นผลจากพฤติกรรม ยกตัวอย่างเช่น การเข้ารับการทดสอบความรู้แล้วได้รับผลสอบในระดับผ่านนั้น ต้องหาว่ามีที่มาอย่างไร อาจมาจากการเข้าเรียน

อย่างสม่ำเสมอ การอ่านหนังสืออย่างหนัก การจำเนื้อหาทุกอย่าง หรือ เป็นเพียงการลอกข้อสอบจากคนอื่น การให้คำจำกัดความของพฤติกรรมที่ต้องการศึกษา ต้องมีองค์ประกอบ 4 ส่วนคือ เป้าหมาย (Target) การกระทำ (Action) บริบท (Context) และ เวลา (Time) ซึ่งรวมเรียกว่า TACT

พฤติกรรมความซื่อสัตย์

พฤติกรรมความซื่อสัตย์ หมายถึง การแสดงออกภายนอกที่สะท้อนถึงคุณธรรมความซื่อสัตย์ที่อยู่ในจิตใจของบุคคล ประกอบด้วยการกระทำของบุคคลที่มีความตรง ความไม่คด ไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ลับลมคมใน คนซื่อสัตย์มีความจริงใจอยู่เสมอ มุ่งรักษาความจริงเสมอ รักษาคำมั่นสัญญา มีความตั้งใจจริง พยายามจะทำสิ่งใดก็ทำสิ่งนั้นจนสำเร็จ ไม่รวนเร เมื่อรับปากกับผู้อื่นว่าจะทำสิ่งใดก็สำเร็จตามเวลา (เสาวนิจ รัตนาจิตร นิจอนันต์ชัย, 2547: 18)

2.แนวคิดความซื่อสัตย์

ความซื่อสัตย์ถือเป็นคุณธรรมในลำดับขั้นต้นที่ต้องมีในตัวบุคคลในสังคมที่เจริญแล้ว การที่จะทำงานให้สัมฤทธิ์ผลสมบูรณ์ จะอาศัยแต่เพียงความรู้อย่างเดียวไม่ได้ จำเป็นต้องอาศัยความสุจริต ความบริสุทธิ์ใจ และความถูกต้องเป็นธรรมประกอบด้วย มีผู้ให้ความหมายของความซื่อสัตย์ไว้หลากหลายมิติและระดับ ขึ้นอยู่กับผู้ให้ความหมายจะสื่อถึง แต่ที่ครอบคลุมและสอดคล้องกับงานวิจัย มีดังนี้

ความซื่อสัตย์ หมายถึง การประพฤติตรงและจริงใจ ไม่คิดทรยศ และหลอกลวง (พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน, 2530: 284)

ความซื่อสัตย์ หมายถึง ลักษณะพฤติกรรม หรือความรู้สึกรู้สึกของบุคคลในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ที่กำหนด ไม่ทุจริต หรือประพฤติชอบ รับผิดชอบต่อหน้าที่ ตรงต่อเวลา ยุติธรรม และละเอียดถี่ถ้วน (สมาน ซาลีเครือ, 2523: 5)

ความซื่อสัตย์ หมายถึง ความตรง ความไม่มีเล่ห์เหลี่ยม ลับลมคมใน คนซื่อสัตย์มีความจริงใจอยู่เสมอ มุ่งรักษาความจริงเสมอ รักษาคำมั่นสัญญา มีความตั้งใจจริง พยายามจะทำสิ่งใดก็ทำสิ่งนั้นจนสำเร็จ ไม่รวนเร เมื่อรับปากกับผู้อื่นว่าจะทำสิ่งใดก็สำเร็จตามเวลา (เสาวนิจ รัตนาจิตร นิจอนันต์ชัย, 2547: 17)

ความซื่อสัตย์ หมายถึง การมีคุณธรรมเป็นพื้นฐานซึ่งแสดงออกมาเป็นจริยธรรมและถ่ายทอดสู่พฤติกรรมหรือการปฏิบัติตนด้วยความจริงใจทั้งกาย วาจา ใจ อย่างเหมาะสมถูกต้องตรงต่อความเป็นจริง ทั้งต่อตนเอง หน้าที่การงาน บทบาทหน้าที่ความรับผิดชอบ กฎระเบียบข้อบังคับของชุมชน และองค์กรที่สังกัดหรือต่อสัญญาข้อตกลงที่ตนให้ไว้ ได้แบ่งประเภทของความซื่อสัตย์ไว้ 4 ประเภทดังนี้

1.ความซื่อสัตย์ต่อตนเอง คือ การมีความรู้สึกผิดชอบชั่วดี มีความละเอียดเกรงกลัวต่อการกระทำผิด การไม่พูดลับหลังลอกกลาง การไม่คิดโลภในของผู้อื่น ไม่คล้อยตามพวกที่ลากหรือชักจูงไปในทางเสื่อมเสีย มั่นคงต่อการทำดีของตน ไม่คดโกง มีความตั้งใจทำจริง ประพฤติตรงตามที่พูดและคิด

2.ความซื่อสัตย์ต่อบุคคล คือ มีความซื่อสัตย์ต่อผู้อื่น ต่อมิตร ต่อหัวหน้างาน ต่อผู้มีพระคุณ ลักษณะสำคัญคือ มีความจริงใจต่อผู้อื่น ไม่ชักชวนผู้อื่นไปในทางเสื่อมเสีย ไม่สอพลอเพื่อหาประโยชน์ส่วนตน เตือนสติแนะนำในสิ่งที่ประ โยชน์ ยินดีในความสำเร็จของผู้อื่น ไม่คิดริษยากันแก่งแย่ง ไม่เอาของผู้อื่นมาเป็นของตนโดยการลักขโมย น้อโกง ไม่ละเมิดของรักของผู้อื่น ขอมรับผิดหากตนเป็นผู้กระทำผิดต่อผู้อื่น ไม่ผิคนัด รู้จักเคารพสิทธิของผู้อื่น ไม่หยิบของใช้ของผู้อื่นไปโดยไม่ได้รับอนุญาต มีความประพฤติดีทั้งต่อหน้าและลับหลังผู้อื่น

3.ความซื่อสัตย์ต่อหน้าที่ คือ มีความรับผิดชอบต่อหน้าที่ที่ตนทำหรือได้รับมอบหมาย และทำให้ดีที่สุด ไม่ทอดทิ้งหน้าที่ ไม่ทุจริตคดโกง ไม่ใช้อำนาจหน้าที่ที่หาประโยชน์ส่วนตน รักษาระเบียบกฎเกณฑ์ ตรงต่อเวลา ไม่เอาเวลาทำงานในหน้าที่ไปใช้ประโยชน์ส่วนตน

4.ความซื่อสัตย์ต่อหมู่คณะ สังคมและประเทศชาติ คือ การรักษาคำมั่นสัญญาไม่คิดประทุษร้ายต่อหมู่คณะ สังคม ประเทศชาติ ไม่เป็นต้นเหตุให้คนภายนอกทำลายหมู่คณะ ไม่คิดทรยศทำลายสถาบันหลักของชาติ ไม่เห็นแก่ประโยชน์ส่วนตนหรือพรรคพวกญาติมิตรเหนือประโยชน์ส่วนรวมของประชาชนส่วนใหญ่หรือประเทศชาติ ไม่ร่วมมือกันทำงานใดใดที่ผิดกฎหมายหรือระเบียบข้อบังคับ ถ้าเห็นว่าตนเป็นพลเมืองของประเทศ จะต้องปฏิบัติตนเป็นพลเมืองดี ช่วยกันรักษาความสงบ สิ่งใดที่สร้างขึ้นเป็นสาธารณสมบัติจะต้องช่วยกันรักษาและรู้จักใช้อย่างทะนุถนอม (ชาติยา กรรณสูตร และคนอื่นๆ, 2547: 11)

3.ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน(Theory of Planned Behavior)ของไอเซน(Ajzen 1988)

ในปี ค.ศ. 1985 Ajzen เสนอทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน โครงสร้างของทฤษฎีนี้คล้ายกับทฤษฎีการกระทำด้วยเหตุผล Fishbein and Ajzen ซึ่งเชื่อว่าตัวทำนายพฤติกรรมที่เกิดขึ้นได้ดีที่สุด เราเรียกตัวแปรนี้ว่า เจตนาเชิงพฤติกรรม (behavioral intention) หรือพฤติกรรมความมุ่งมั่น Ajzen ได้ปรับทฤษฎีให้สามารถทำนายพฤติกรรมที่อาจไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคคลอย่างเต็มที่ (incomplete volitional control) กล่าวคือ เป็นพฤติกรรมที่บุคคลประสบปัญหาในการควบคุม ทำให้บุคคลไม่สามารถตัดสินใจได้แน่นอนว่าจะทำ – ไม่ทำ ต้องอาศัยโอกาสหรือทรัพยากรอื่นๆ เช่น เงิน เวลา ทักษะ การร่วมมือจากบุคคลอื่น เรียกทฤษฎีนี้ว่า ทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (theory of planned behavior) (ณัฐพร พวงไธสง, 2546)

ในทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Fishbein and Ajzen เห็นว่าการจะบรรลุถึงเป้าหมายของพฤติกรรมไม่ได้ขึ้นอยู่กับเจตนาหรือความต้องการของบุคคลเพียงอย่างเดียวส่วนหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยที่ไม่ใช่สิ่งจูงใจอื่น ๆ อีกด้วย เช่น โอกาสและทรัพยากรที่จำเป็น ซึ่งสามารถขยายความได้ว่า ถ้าบุคคลมีโอกาสรักษาสุขภาพ และมีเจตนาที่จะทำพฤติกรรม เขาก็ควรทำพฤติกรรมนั้น ๆ ได้สำเร็จ นอกจากนี้ Fishbein and Ajzen เห็นว่า ควรจะมองการควบคุมของบุคคลเป็นเส้นต่อเนื่อง ในทางสุดโต่งทางหนึ่งเป็นพฤติกรรมที่ประสบปัญหาในการควบคุมของบุคคลน้อยมาก เช่น การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร เมื่อบุคคลเข้าไปอยู่ในคูหาเลือกตั้งแล้ว เขาก็เลือกผู้สมัครได้ดังความตั้งใจ ในทางสุดโต่งอีกทางหนึ่งก็เป็นพฤติกรรมที่บุคคลประสบปัญหาในการควบคุมมาก เช่น การจาม แต่พฤติกรรมส่วนมากก็อยู่ระหว่างจุดสุดโต่งทั้ง 2 จุดนี้ ดังนั้นพฤติกรรมที่บุคคลตั้งใจจะทำอาจพิจารณาว่าเป็นเป้าหมายที่ความจำเป็นขึ้นกับความไม่แน่นอนในระดับหนึ่ง ซึ่งเราควรพิจารณาถึงหน่วยของพฤติกรรม-เป้าหมาย (behavior-goal units) และพิจารณาถึงเจตนาว่าเป็นแผนของการกระทำที่จะบรรลุถึงเป้าหมายทางพฤติกรรม (behavior-goals) (ธีระพร อูวรรณ โณ, 2535)

สำหรับปัจจัยควบคุม Fishbein and Ajzen ได้อธิบายถึงปัจจัยควบคุมเป็น 2 ด้านหลัก

1. ปัจจัยภายใน

1.1 ข้อมูลทักษะและความสามารถ บุคคลที่มีเจตนาจะทำพฤติกรรมบางอย่างหลังจากได้พยายามแล้วก็พบว่าเขาไม่สามารถทำสิ่งนั้นได้เพราะขาดข้อมูล ทักษะหรือความสามารถ เช่น นักท่องเที่ยวที่ไปติดค้างอยู่บนเกาะไม่สามารถกลับคืนแผ่นดินได้ใน 2 วันเพราะขาดข้อมูลการพยากรณ์อากาศ หรือการจะมีลูกอีกคนที่ขึ้นกับปัจจัยของความสามารถมากกว่าจะขึ้นกับเจตนาเพียงอย่างเดียว และการลืมก็เป็นปัจจัยสำคัญเช่นกันที่ทำให้คนไม่ได้ทำสิ่งที่เขามีเจตนาไว้ เช่น คนที่ลืมไปบริจาคโลหิตตามที่ตั้งใจไว้

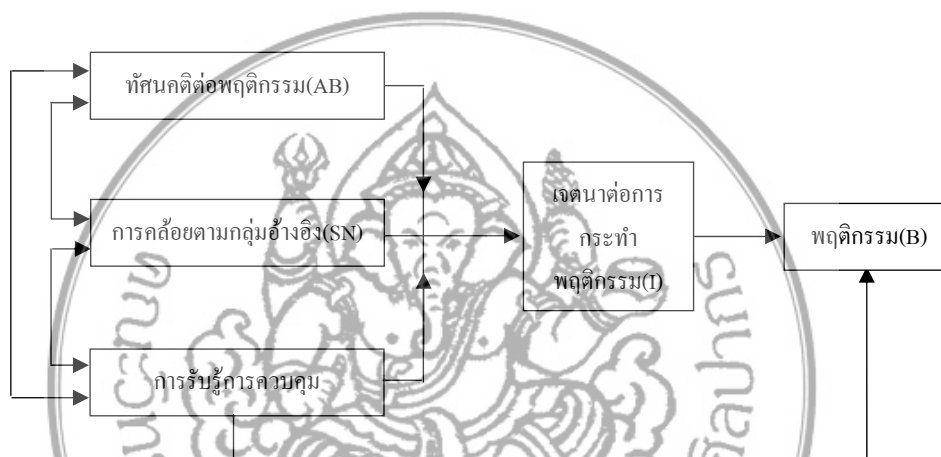
1.2 อารมณ์และการจำต้องทำ พฤติกรรมหลายอย่างบุคคลใช้จิตใจควบคุมได้ยาก ได้แก่ การติดอ่าง การกระตุกที่ตา การกระทำขณะโกรธ เป็นต้น

2. ปัจจัยภายนอก ปัจจัยเหล่านี้มีอิทธิพลในการกำหนดว่าสถานการณ์จะส่งเสริมหรือขัดขวางการทำพฤติกรรม

2.1 เวลาและโอกาส บุคคลอาจขาดโอกาสที่จะทำพฤติกรรมที่ตั้งใจไว้เนื่องจากเหตุผลต่าง ๆ กัน เช่น ในงานวิจัยของ Pomazal and Jaccard (Pomazal and Jaccard, 1976) พบว่า นักศึกษาที่ไม่ได้ไปบริจาคโลหิตตามที่ตั้งใจไว้ เพราะเกิดเหตุการณ์ที่ไม่ได้คาดคิดล่วงหน้า เช่น มีการสอบ การสัมภาษณ์เข้าทำงาน และเป็นหวัด ซึ่งเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทำให้นักศึกษาขาดโอกาสที่จะไปบริจาคโลหิต ในกรณีที่บุคคลมีโอกาสมากกว่าหนึ่งครั้ง การขาดโอกาสเพียงครั้งเดียวอาจจะไม่ทำให้เขางดการทำพฤติกรรมนั้นโดยสิ้นเชิง เขาอาจเลือกทำในโอกาสต่อไป

2.2 การขึ้นกับผู้อื่น บุคคลอาจไม่สามารถทำพฤติกรรมบางอย่างที่ตั้งใจจะทำได้เพราะการทำพฤติกรรมนั้นมีส่วนที่ขึ้นอยู่กับผู้อื่น เช่น นายเอนด์กับเพื่อนจะไปรับประทานอาหารด้วยกัน ภายหลังจากเพื่อนโทรศัพท์มาบอกว่าไปรับประทานอาหารด้วยไม่ได้ นายเอนด์อาจจะงดการไปรับประทานอาหารนอกบ้านในวันและเวลาที่นัดกับเพื่อนไว้

กล่าวโดยสรุป การขาดโอกาสและการขึ้นกับผู้อื่น มักจะนำไปสู่การเปลี่ยนความตั้งใจหรือเจตนาในการทำพฤติกรรมเพียงชั่วคราวเท่านั้น โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ปรากฏในภาพที่ 1 ซึ่งอธิบายได้ว่า

แผนภาพที่ 2 โครงสร้างพื้นฐานของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน

ที่มา : นางสาวสุรรัตน์ พันทกุล และนางสาวอรพินท์ ศรีวิชา, “การศึกษาพฤติกรรมลดน้ำหนักของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน.” การวิจัยนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาในรายวิชา 761 427 สัมมนาปัญหาทางธุรกิจตามหลักสูตรปริญญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2554.

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

ตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน : ความหมายและวิธีวัด

ปัจจัยหลัก (central factor) ในการกำหนดพฤติกรรมของบุคคล คือ ความตั้งใจเชิงพฤติกรรม (Behavioral Intention หรือ I) โดยความตั้งใจในทฤษฎีนี้หมายถึง ความตั้งใจที่จะพยายามทำพฤติกรรมนั้น ความตั้งใจเป็นปัจจัยการจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม ความตั้งใจจะเป็นตัวบ่งชี้ว่า บุคคลได้ทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะกระทำพฤติกรรมก็มีมากเท่านั้น (นภมาศ ศรีขวัญ, 2547)

การวัดตัวแปรทางอ้อมโดยผ่านความเชื่อ (Belief Composites)

ความเชื่อมีบทบาทอย่างสำคัญในทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ซึ่งความเชื่อเหล่านั้นควรมีทั้งการรับรู้และผลกระทบจากเจตคติต่อการทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงและการรับรู้ความสามารถในการทำพฤติกรรม ข้อควรคำนึงถึงเกี่ยวกับการวัดความเชื่อประกอบด้วย ความเชื่อที่สามารถวัดและรับรู้ได้ (Accessible beliefs) ในทางทฤษฎีแล้วการวัดความเชื่อ สามารถวัดได้ถึงที่มาของความเชื่อ เช่น สามารถแสดงให้เห็นได้ว่า ทำไมคนจึงมีเจตคติการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการทำพฤติกรรมเช่นนั้น ข้อมูลเหล่านี้สามารถพิสูจน์ถึงวิธีการกระตุ้นที่ดีแต่ไม่สามารถเร่งเร้าให้เกิดการทำพฤติกรรมได้ แต่อย่างไรก็ตามควรจะตระหนักว่า การจะสามารถพิสูจน์ได้ถึงเพียงนั้น จะเกิดขึ้นได้กับเฉพาะความเชื่อเด่นชัด (Salient Beliefs) เท่านั้น ซึ่งหมายถึงความเชื่อที่เด่นชัดต่อพฤติกรรมที่เป็นที่หมายในขณะนั้นเท่านั้น ในการประเมินทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ได้มีสร้างความเชื่อมโยงความเชื่อเด่นชัดไว้ว่าความเชื่อเด่นชัดนั้นอยู่ในฐานะที่เป็นตัวนำหรือสาเหตุของการวัดทางตรงของเจตคติต่อการทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้ความสามารถในการทำพฤติกรรม

ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการทำพฤติกรรม (Salient Behavioral Outcomes)

การสำรวจเบื้องต้นเป็นสิ่งจำเป็นที่ต้องทำในการแสดงรายละเอียดความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรม ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมการทำพฤติกรรมคำตอบที่ได้รับจากการสำรวจเบื้องต้นจะถูกนำมาใช้เป็นคำอธิบายพฤติกรรมและเป็นข้อคำถามที่จะนำมาใช้ต่อไป คำถามที่ใช้ในการสำรวจเบื้องต้น ได้แก่

- 1) คุณเชื่อว่าอะไรคือข้อดีของการเดินบนเครื่องวิ่งไฟฟ้าอย่างน้อยวันละ 30 นาทีตลอดเดือนหน้า
- 2) คุณเชื่อว่าอะไรคือข้อเสียของการเดินบนเครื่องวิ่งไฟฟ้าอย่างน้อยวันละ 30 นาทีตลอดเดือนหน้า
- 3) นอกจากนี้คุณยังมีความคิดเห็นอย่างอื่นที่เกี่ยวข้องกับการเดินบนเครื่องวิ่งไฟฟ้าอย่างน้อยวันละ 30 นาทีตลอดเดือนหน้าหรือไม่ ถ้ามีโปรดระบุ

โครงสร้างพื้นฐานทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน คล้ายกับทฤษฎีการกระทำตามเหตุผลที่กำหนดว่า ปัจจัยหลักในการกำหนดพฤติกรรม คือ เจตนาเชิงพฤติกรรมโดยเจตนาในทฤษฎีนี้หมายถึงเจตนาที่จะพยายามทำพฤติกรรมนั้น เจตนาเป็นปัจจัยการจูงใจที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรม เจตนาจะเป็นตัวบ่งชี้ว่า บุคคลได้ทุ่มเทความพยายามมากน้อยเพียงใดที่จะกระทำพฤติกรรมนั้น ยิ่งบุคคลมีความตั้งใจแน่วแน่ และพยายามมากเพียงใด ความเป็นไปได้ที่บุคคลจะแสดงพฤติกรรมก็ยิ่งมากเท่านั้น เจตนาเชิงพฤติกรรมขึ้นอยู่กับตัวกำหนด 3 ตัว คือเจตคติต่อการกระทำ พฤติกรรมการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

ก.เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม (attitude toward the behavior : AB)

เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม (attitude toward the behavior : AB) หมายถึง ความรู้สึกของบุคคลทางบวก หรือทางลบต่อการกระทำนั้นๆ ถ้าบุคคลมีทัศนคติทางบวกต่อการกระทำพฤติกรรมนั้นมากเท่าใด บุคคลควรมีความตั้งใจหนักแน่นที่จะกระทำพฤติกรรมมากเท่านั้น หรือในทางตรงกันข้ามถ้าบุคคลมีทัศนคติทางลบต่อการกระทำพฤติกรรมนั้นมากเท่าใด บุคคลควรมีความตั้งใจหนักแน่นที่จะไม่กระทำพฤติกรรมมากเท่านั้น

ในการศึกษาทัศนคติตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนของ Ajzen กล่าวว่าทัศนคติเป็นองค์ประกอบส่วนบุคคลที่กำหนดความตั้งใจของบุคคลที่มีต่อการกระทำพฤติกรรมต่าง ๆ

องค์ประกอบของทัศนคติ โดยทั่วไปทัศนคติประกอบด้วยองค์ประกอบ 3 ประการ คือ

1. องค์ประกอบด้านความคิดและสติปัญญา (Cognitive Component) เป็นความคิด การใช้ปัญญาเป็นการตอบสนองต่อบุคคล ในลักษณะของการรับรู้อันสืบเนื่องมาจากความคิด ความเชื่อ ความเชื่อและความเข้าใจ

2. องค์ประกอบด้านความรู้สึกและอารมณ์ (Affective Component) เป็นความรู้สึกด้านอารมณ์ของบุคคลที่มีความสัมพันธ์กับสิ่งเร้า ต่างเป็นผลจากการที่บุคคลประเมินผลสิ่งเร้า

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavior Component) คือความโน้มเอียงที่บุคคลจะตอบสนองต่อสิ่งเร้า ในทิศทางเดียวกันหรือตรงกันข้ามขึ้นอยู่กับความเชื่อ

Fishbein and Ajzen ได้เสนอการวัดทัศนคติต่อพฤติกรรม 2 วิธี คือ การวัดทัศนคติต่อพฤติกรรมโดยทางตรงและโดยทางอ้อม หรือวัดจากความเชื่อ (belief based measure) ทัศนคติที่วัดโดยทางอ้อมจากความเชื่อเป็นตัวกำหนดทัศนคติทางตรงที่ทัศนคติทางตรงต่อพฤติกรรม Fishbein and Ajzen เสนอว่าการวัดทัศนคติทางตรงนี้สามารถใช้มาตรวัดทัศนคติอื่น ๆ เช่น มาตรการประมาณค่าของลิเคิร์ต มาตรฐานตรรกภาพปรากฏเท่ากับของเซอร์สโตน หรือมาตรกัตต์แมน เข้ามาวัดแทนก็ได้ แต่มาตรที่นิยมใช้กันมากคือ มาตรจำแนกความหมายของ Osgood โดยใช้คำคุณศัพท์ขั้วคู่ (bipolar) และมีวิธีการประเมินในการวัดทัศนคติ แม้ว่าการจำกัดการวัดทัศนคติอยู่ที่การประเมินเพียงอย่างเดียว อาจไม่ได้จับภาพที่ซับซ้อนของทัศนคติได้ทั้งหมด แต่ถือว่าได้จับภาพส่วนที่สำคัญที่สุดของทัศนคติ นอกจากนี้การวัดทัศนคติและความเชื่อต่อพฤติกรรมจะต้องเป็นการวัดระดับบุคคลไม่ใช่การวัดระดับทั่วไป เช่น ท่านคิดว่าการลอกการบ้านเพื่อน เป็นสิ่งที่

ดี : _____ : ไม่ดี

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ควรทำ : _____ : ไม่ควรทำ

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

คำตอบในแต่ละมาตราให้คะแนนตั้งแต่ -3 ถึง +3 ผลรวมคะแนนที่ได้เหล่านี้ เป็นการวัดทัศนคติทางตรงต่อพฤติกรรมทัศนคติทางอ้อมหรือทัศนคติที่วัดจากความเชื่อ ถูกกำหนดจากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ (Behavioral Beliefs : b) และการประเมินผลของการกระทำ (Evaluation of Consequences : e) จากทฤษฎีพฤติกรรมตามแผนความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมนี้ จะเป็นตัวที่มีอิทธิพลต่อทัศนคติทางตรงต่อพฤติกรรม ทัศนคติทางอ้อมได้มาจากความเชื่อเด่นชัดที่เกิดจากการกระตุ้นความเชื่อ โดยให้กลุ่มตัวอย่างตอบคำถามเกี่ยวกับผลของการกระทำพฤติกรรมต่อเป้าหมาย เช่น การหาความเชื่อที่เป็นรากฐานของทัศนคติของบุคคลต่อการลอกการบ้าน อาจทำได้โดยการถามคำถามต่อไปนี้ “ท่านคิดว่าการลอกการบ้าน ส่งผลให้เกิดข้อดีหรือข้อเสียอย่างไรบ้าง” ผู้วิจัยควรนำคำถามข้างต้นนี้ ไปถามกลุ่มคนที่คล้ายกับกลุ่มตัวอย่างประมาณตั้งแต่ 30 คนขึ้นไป แล้วนำคำตอบมาจัดกลุ่มรวมความเชื่อที่คล้ายคลึงกันไว้กลุ่มเดียวกัน แล้วเรียงลำดับความถี่จากสูงสุด ไปสู่ต่ำสุด กรณีในการเลือกความเชื่อไปสร้างมาตรมี 3 วิธี คือ

- 1) เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงสุด 10-12 ตัว
- 2) เลือกความเชื่อที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละในระดับหนึ่งกล่าวถึง เช่น ที่กลุ่มตัวอย่างร้อยละ 10 หรือ 20 กล่าวถึง
- 3) เลือกความเชื่อที่มีความถี่สูงตามลำดับลงไป ให้ได้ความถี่สะสมประมาณร้อยละ 75

ดังนั้นเมื่อต้องการทราบทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมของบุคคลจึงจำเป็นต้องประเมินความเชื่อเด่นชัด Fishbein and Ajzen แนะนำให้นำความเชื่อเหล่านี้มาสร้างเป็นมาตรการประเมินความหนักแน่นของความเชื่อ และการประเมินผลลัพธ์ของการกระทำ โดยใช้คำคุณศัพท์ที่เป็นขั้วคู่ประกอบกับมาตร 7 ช่วง ให้คะแนนเป็นบวกและลบคือจาก -3 ผ่านศูนย์ไปยัง +3 เนื่องจากคะแนนความหนักแน่นของความเชื่อและคะแนนการประเมินผลลัพธ์ของการกระทำแต่ละตัวมีค่าตั้งแต่ -3 ถึง +3 แล้วนำมาคำนวณหาผลรวมของผลคูณของคะแนนความหนักแน่นของความเชื่อและการประเมินผลของการกระทำ และแปลผลคะแนนจากคะแนนเฉลี่ยโดยรวม ถ้าอยู่ในช่วงคะแนนบวกมาก บวกปานกลาง บวกน้อย แสดงว่าบุคคลมีทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมทางบวกอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ และถ้าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในช่วงคะแนนลบมาก ลบปานกลาง ลบน้อย แสดงว่าบุคคลมีทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมทางลบอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำและการประเมินผลของการกระทำกับทัศนคติต่อพฤติกรรม สามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

$$A_B = f \left[\sum_{i=1}^n b_i e_i \right]$$

เมื่อ A_B คือ เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม (attitude toward the behavior)

b_i คือ ความเชื่อของผลการกระทำ (behavioral beliefs)

e_i คือ การประเมินผลการกระทำ (evaluation of consequences)

n คือ จำนวนความเชื่อเกี่ยวกับผลของการกระทำ

ข.การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (subjective norm : SN)

การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง (subjective norm : SN) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าคนอื่นที่มีความสำคัญสำหรับเขาต้องการ หรือไม่ต้องการให้เขาทำพฤติกรรมนั้นๆ

Fishbein and Ajzen ได้เสนอวิธีการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงไว้ 2 วิธีคือ การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงโดยตรงและโดยทางอ้อม

การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงโดยตรง เป็นการประเมินความเชื่อของบุคคลที่มีต่อความคิดเห็นของบุคคลส่วนมากที่มีความสำคัญสำหรับเขา คิดว่าเขาควรหรือไม่ควรทำพฤติกรรมนั้นๆ การวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงโดยทางตรงและโดยทางอ้อม ได้จากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับทัศนะของกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำของตน Normative Beliefs: NB) ซึ่งหมายถึง ความเชื่อว่าบุคคลแต่ละคนที่อยู่ในกลุ่มอ้างอิงต้องการให้ตนทำหรือไม่ทำพฤติกรรมนั้นเพียงใด และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง (Motivation to Comply : MC) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่า ตนต้องการทำตามที่กลุ่มอ้างอิงต้องการให้ตนทำเพียงใด โดยที่กลุ่มอ้างอิงในที่นี้ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อบุคคลผู้นั้น การหาความเชื่อเกี่ยวกับเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง อาจทำได้โดยการถามคำถามต่อไปนี้ “บุคคลใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวางให้ท่านเกิดพฤติกรรมการลอกการบ้าน” จากนั้นทำการคัดเลือกความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง เช่นเดียวกับการคัดเลือกความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับทัศนคติต่อพฤติกรรม โดยพิจารณาเฉพาะกลุ่มอ้างอิงที่มีความถี่สูง เมื่อได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดแล้ว ก็สามารถนำไปสร้างมาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงได้ ดังตัวอย่าง

เพื่อนของท่าน เห็นว่าท่านควรลอกการบ้าน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

และสร้างมาตรวัดแรงจูงใจที่จะคล้อยตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง ดังตัวอย่าง

ถ้าเพื่อนส่งเสริมให้ท่านทุจริต ในการลอกการบ้าน ท่านจะ....

ลอก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ลอก
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ดังนั้นเมื่อต้องการทราบการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงจึงจำเป็นต้องประเมินความเชื่อเด่นชัด Fishbein and Ajzen แนะนำให้นำความเชื่อเหล่านี้มาสร้างเป็นมาตรการประเมินความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและการประเมินแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง โดยใช้ค่าคุณศัพท์ที่เป็นขั้วคู่ประกอบกับมาตร 7 ช่วง ให้คะแนนเป็นบวกและลบคือจาก-3 ผ่านศูนย์ไปยัง +3 เนื่องจากคะแนนความหนักแน่นของความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและคะแนนแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิงแต่ละตัวมีค่า ตั้งแต่ -3 ถึง +3 แล้วนำมาคำนวณหาผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิงและคะแนนแรงจูงใจที่จะปฏิบัติตามความคาดหวังของกลุ่มอ้างอิง และแปลผลคะแนนจากคะแนนเฉลี่ยโดยรวม ถ้าอยู่ในช่วงคะแนนบวกมาก บวกปานกลาง บวกน้อย แสดงว่าบุคคลมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำพฤติกรรมทางบวกอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำ และถ้าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในช่วงคะแนนลบมาก ลบปานกลาง ลบน้อย แสดงว่าบุคคลมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อการกระทำพฤติกรรมทางลบอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลางและระดับต่ำในการวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง จะต้องมีความสอดคล้องกันในแง่ของการกระทำเป้าหมาย บริบทและเวลา ดังนั้นความสัมพันธ์ระหว่างการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงกับความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงขึ้นอยู่กับ ผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติของบุคคลต่อการกระทำของเขา (normative beliefs; NB) และแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง(motivation to comply : MC) กลุ่มอ้างอิงในที่นี้ หมายถึง บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อบุคคลนั้นสามารถเขียนเป็นสมการได้ว่า

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

$$SN = f \left[\sum_{j=1}^m Nb_j Mc_j \right]$$

เมื่อ SN คือ อิทธิพลทางสังคม(subjective norm)

Nb_j คือ ความเชื่อเกี่ยวกับกลุ่มอ้างอิง

Mc_j คือ แรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

m คือ จำนวนแหล่งหรือกลุ่มอ้างอิง

ค.การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control : PBC)

การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control : PBC) หมายถึง การรับรู้ของบุคคลว่าเป็นการยากหรือง่ายที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมขึ้นอยู่กับผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (Control Beliefs : C) และการรับรู้การควบคุม (Perceived Power : P) ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม หมายถึง ความเชื่อเกี่ยวกับการมีหรือไม่มีทรัพยากรหรือโอกาสที่จำเป็นในการทำพฤติกรรม ซึ่งความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมอาจได้รับอิทธิพลจาก

- 1) ประสบการณ์เกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ ในอดีต
- 2) ข้อมูลข่าวสารที่ได้รับการบอกเล่าจากผู้อื่นเกี่ยวกับพฤติกรรมนั้น ๆ
- 3) การสังเกตจากประสบการณ์ของคนคุ้นเคยและเพื่อน
- 4) มีตัวแปรอื่น ๆ ที่เพิ่มหรือลด การรับรู้ความยากของการกระทำพฤติกรรมนั้น ๆ

ส่วนการรับรู้การควบคุม หมายถึงการรับรู้ของบุคคลว่ามีปัจจัยควบคุมบางอย่างที่สามารถเอื้ออำนวยหรือขัดขวางการแสดงพฤติกรรมนั้น

Fishbein and Ajzen ได้เสนอวิธีการวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมไว้ 2 วิธี คือ การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมโดยตรงและโดยทางอ้อมการวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมโดยตรง เป็นการสะท้อนถึงความรู้สึกรู้สึกของบุคคลที่มีต่อการรับรู้ความยากง่ายในการทำพฤติกรรมนั้น ๆ โดยการถามให้กลุ่มตัวอย่างตอบถึงความรู้สึกเกี่ยวกับความสามารถที่เขาจะควบคุมการกระทำนั้น บนมาตรา 7 ช่วง ที่มีคำตอบ 2 ขั้ว เช่น

สำหรับฉันการลอกการบ้านเป็นสิ่งที่

ยาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ง่าย
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ผลงานวิทยานิพนธ์ ระดับปริญญาตรี

การวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมโดยทางอ้อม ได้จากผลรวมของผลคูณระหว่างความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม และการรับรู้การควบคุม สำหรับการหาความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม ใช้วิธีเดียวกับการหาความเชื่อเด่นชัดของทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม และความเชื่อของกลุ่มอ้างอิง โดยการถามคำถามให้กลุ่มที่มีลักษณะคล้ายกลุ่มตัวอย่างตอบเกี่ยวกับปัจจัยสนับสนุนหรือขัดขวางต่อการทำพฤติกรรมนั้น ดังนี้“ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการลอกการบ้าน (ปัจจัยภายนอก เช่น เวลา สถานที่)”จากนั้นทำการคัดเลือกปัจจัยเด่นชัดที่มีความถี่สูง แล้วนำไปสร้างมาตรวัดความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม ดังตัวอย่าง

ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกการบ้าน เนื่องจากมีเวลาในการทำการบ้านไม่เพียงพอ
 เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ดังนั้นเมื่อต้องการทราบการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจึงจำเป็นต้องประเมินความเชื่อ
 เด่นชัด Fishbein and Ajzen แนะนำให้นำความเชื่อเหล่านี้มาสร้างเป็นมาตรการประเมินความเชื่อ เกี่ยวกับการ
 การควบคุมพฤติกรรมและการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม โดยใช้ค่าคุณศัพท์ที่เป็นขั้วคู่ประกอบด้วยมาตร 7
 ช่วง ให้คะแนนเป็นบวกและลบคือจาก -3 ผ่านศูนย์ไปยัง +3 เนื่องจากคะแนนความหนักแน่นของความเชื่อ
 เกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและคะแนนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมแต่ละตัวมีค่า ตั้งแต่ -3 ถึง +3 แล้ว
 นำมาคำนวณหาผลรวมของผลคูณของคะแนนความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุมพฤติกรรมและคะแนนการรับรู้
 การควบคุมพฤติกรรม และแปลผลคะแนนจากคะแนนเฉลี่ยโดยรวม ถ้าอยู่ในช่วงคะแนนบวกมาก บวก
 ปานกลาง บวกน้อย แสดงว่าบุคคลมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางบวกอยู่ในระดับสูงระดับปานกลาง
 และระดับต่ำ และถ้าคะแนนเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในช่วงคะแนนลบมาก ลบปานกลาง ลบน้อย แสดงว่าบุคคลมี
 การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมทางลบอยู่ในระดับสูง ระดับปานกลาง และระดับต่ำ ดังนั้น ความสัมพันธ์
 ระหว่างการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมกับความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม และการรับรู้การควบคุม สามารถ
 เขียนเป็นสมการได้ว่า

$$PBC = f \left[\sum_{k=1}^q C_k P_k \right]$$

เมื่อ PBC คือ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control)

C_k คือ ความเชื่อเกี่ยวกับการควบคุม (control beliefs)

P_k คือ การรับรู้การควบคุม (perceived power)

q คือ จำนวนปัจจัย

**ความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ของทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
 การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม**

ความตั้งใจของบุคคลจะขึ้นกับความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ขององค์ประกอบทั้ง 3
 ของแต่ละบุคคล โดยที่องค์ประกอบทั้งสามจะมีน้ำหนักที่บ่งบอกถึงความสำคัญเชิงสัมพัทธ์ที่เป็น
 ตัวกำหนดความตั้งใจ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมอีกทอดหนึ่ง น้ำหนักความสำคัญเชิงสัมพัทธ์นี้อาจ
 เปลี่ยนแปลงได้จากพฤติกรรมหนึ่งไปสู่อีกพฤติกรรมหนึ่ง และจากสถานการณ์หนึ่งไปสู่อีก
 สถานการณ์หนึ่ง นั่นคือในบางพฤติกรรมอาจพบว่าทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อ
 ความตั้งใจเชิงพฤติกรรมมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมบาง

พฤติกรรมอาจพบว่าทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมมีอิทธิพลต่อความตั้งใจเชิงพฤติกรรม มากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง หรือทัศนคติต่อการกระทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีอิทธิพลต่อความตั้งใจพอ ๆ กัน และความตั้งใจเชิงพฤติกรรมกับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมสามารถทำนายพฤติกรรมได้ (นภมาศ ศรีขวัญ, 2547)

จากสมการทั้ง 3 สมการดังกล่าวข้างต้นสามารถเขียนเป็นสมการทำนายเจตนาเชิงพฤติกรรมได้ว่า

$$BI = f[A_B \cdot \beta_1 + SN \cdot \beta_2 + PBC \cdot \beta_3]$$

เมื่อ BI คือ เจตนาเชิงพฤติกรรม

A_B คือ เจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม (attitude toward the behavior)

SN คือ อิทธิพลทางสังคม (subjective norm)

PBC คือ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (perceived behavioral control)

$\beta_1, \beta_2, \beta_3$ คือ สัมประสิทธิ์การถดถอยพหุคูณ

กฎเกณฑ์ทั่วไปมีว่า หากเจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงเป็นบวกมากเพียงไร และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมก็เป็นบวกด้วย บุคคลก็ควรมีเจตนาแน่วแน่ที่จะทำพฤติกรรมมากเท่านั้น ส่งผลให้การทำนายพฤติกรรมมีความแม่นยำมากขึ้น Ajzen เห็นว่าการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีความหมายในแง่แรงจูงใจสำหรับเจตนาของบุคคลที่เชื่อว่าเขาไม่มีทรัพยากรหรือโอกาสที่จะทำพฤติกรรมนั้นๆ มักจะไม่มีเจตนาที่แน่วแน่จะทำพฤติกรรมนั้นแม้ว่าเขาจะมีเจตคติต่อการกระทำพฤติกรรมเป็นบวก และเชื่อว่าคนที่มีความสำคัญ สำหรับเขายอมรับให้เขาทำพฤติกรรมนั้น ก็ตาม ดังนั้นในกรณีเช่นนี้ การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมจะเป็นตัวร่วมกับเจตคติต่อการกระทำพฤติกรรม และการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ที่มีอิทธิพลต่อเจตนาเชิงพฤติกรรม และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมอาจสัมพันธ์กับพฤติกรรมโดยตรงโดยไม่ผ่านเจตนาเชิงพฤติกรรม โดยเฉพาะในกรณีที่บุคคลมีการรับรู้การควบคุม พฤติกรรมตรงกับความเป็นจริง (ณัฐพร พวงไรสง, 2546)

ตัวแปรทุกตัวของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน ซึ่งประกอบด้วยเจตคติต่อการทำพฤติกรรม การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้ความสามารถในการควบคุมพฤติกรรมและเจตนาเชิงพฤติกรรมต้องถูกกำหนดในแบบเดียวกัน ซึ่งจัดเป็นหลักของความเข้ากันได้ (Principle of Compatibility) เครื่องวัดตัวแปรต่าง ๆ ดังกล่าวต้องมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมที่ต้องการศึกษา (นภมาศ ศรีขวัญ, 2547)

4.การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis: CFA)

เป็นส่วนหนึ่งของเรื่องโมเดลสมการโครงสร้าง (structural equation modeling: SEM) ซึ่งกำลังเข้ามาแทนที่การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงสำรวจ (exploratory factor analysis: EFA) ดังคำกล่าวของเฮร์ชเบอร์เกอร์ (Hershberger, 2003) ที่ว่า “ วันของวิธี EFA ซึ่งเคยเป็นวิธีการหลักของนักวัดทางจิตได้ผ่านไปแล้วอาจกล่าวได้ว่าขณะนี้วิธี EFA กำลังเข้าสู่ช่วงปลายของอายุ ในขณะที่ SEM กำลังเริ่มเข้าสู่วัยผู้ใหญ่และยังมีการพัฒนาต่อไปอีก” เนื่องจากวิธี CFA สามารถนำไปใช้ตรวจสอบโครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาได้ละเอียดกว่าวิธี EFA จึงมีการนำวิธี CFA ไปใช้พัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยากันอย่างกว้างขวางหลายแง่มุม

ปัจจุบันมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปที่ใช้วิเคราะห์ CFA ได้หลายโปรแกรม เช่น LISREL EQS AMOS เป็นต้น ซึ่งในจำนวนนี้โปรแกรมลิสเรล (LISREL) สามารถวิเคราะห์ข้อมูลได้หลากหลายรูปแบบ เพียงแต่ผู้ใช้ต้องมีความรู้ความเข้าใจเรื่องการใช้โปรแกรมพอสมควร จึงจะสามารถใช้โปรแกรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ เนื่องจากโปรแกรมใช้สัญลักษณ์ภาษากรีกและส่วนใหญ่เตรียมข้อมูลสำหรับการวิเคราะห์ในรูปแบบทริกซ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรประกอบกับตำราส่วนมากใช้สัญลักษณ์ภาษากรีก ดังนั้น ผู้เขียนจึงได้อธิบายสัญลักษณ์ภาษากรีกบางคำที่ใช้ในบทความและตัวอย่างผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมลิสเรล

วิธีการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันช่วยให้สามารถศึกษาเรื่องการพัฒนาเครื่องมือวัดทางจิตวิทยาได้น้อย 3 ประเด็นดังนี้

1.วิธี CFA สนับสนุนการใช้ทฤษฎีเป็นแนวทางในการศึกษาความตรงเชิงโครงสร้าง (construct validity) (คุณสมบัติของเครื่องมือที่ให้ผลการวัดสอดคล้องกับคุณลักษณะที่มุ่งวัดในทางทฤษฎี) ผู้วิจัยสามารถตรวจสอบว่าคำถามแต่ละข้อในเครื่องมือใช้วัดได้ตรงตามองค์ประกอบของทฤษฎีที่คาดหวังไว้หรือไม่ ผู้วิจัยอาจกำหนดให้คำถามแต่ละข้อวัดได้มากกว่าหนึ่งองค์ประกอบแล้วใช้สถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลตรวจสอบว่า โมเดลองค์ประกอบที่กำหนดไว้สอดคล้องกับข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้หรือไม่ หรืออาจกล่าวได้ว่าข้อมูลที่เก็บรวบรวมมาได้เป็นไปตามองค์ประกอบของโมเดลที่กำหนดไว้หรือไม่ คล้าย ๆ กับวิธีการตรวจสอบความตรงเชิงคู่เข้า (convergent validity) และความตรงเชิงจำแนก (divergent validity) แบบดั้งเดิม ซึ่งผู้วิจัยต้องสร้างข้อคำถามในแบบทดสอบตามคุณลักษณะของทฤษฎี แล้วตรวจสอบว่าข้อคำถามวัดตามทฤษฎีที่คาดหวังไว้หรือไม่ คุณลักษณะใดในทฤษฎีควรสัมพันธ์กันสูง และคุณลักษณะใดควรสัมพันธ์กันต่ำ เมื่อใช้วิธีวัดต่างชนิดกัน ในวิธี CFA มีสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลสำหรับเสนอแนะว่า โมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์หรือไม่ ในความเป็นจริงแล้ว ความสัมพันธ์

ระหว่างข้อคำถามกับองค์ประกอบตามทฤษฎีก็คือความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลเชิงประจักษ์ (ความแปรปรวนร่วมของข้อคำถาม) นอกจากนี้ สถิติวัดความสอดคล้องของ โมเดลและค่าสถิติอื่น ๆ ยังช่วยเสนอแนะว่า ข้อคำถามที่สร้างขึ้นวัดองค์ประกอบที่กำหนดไว้หรือไม่ องค์ประกอบต่างๆ ของทฤษฎีสัมพันธ์กันหรือไม่ มีขนาดความสัมพันธ์มากน้อยเพียงใด

2. วิธี CFA ใช้ในการประมาณค่าความเที่ยง (reliability) ของเครื่องมือวัดทางจิต เช่น ความเที่ยงแบบความคงที่ภายใน ความเที่ยงแบบสอบซ้ำ เป็นต้น การใช้วิธี CFA ประมาณค่าความเที่ยงแบบความคงที่ภายในแตกต่างไปจากวิธีการประมาณค่าความเที่ยงแบบดั้งเดิม ดังเช่น วิธีการของคูเดอร์-ริชาร์ดสันหรือวิธีการของครอนบาค กล่าวคือ วิธี CFA วัดความคลาดเคลื่อนในการวัด (measurement error) ออกจากผลการวิเคราะห์ข้อมูล ทำให้ผลการประมาณค่าความเที่ยงของเครื่องมือถูกต้องมากขึ้นส่วนการใช้วิธี CFA ประมาณค่าความเที่ยงแบบสอบซ้ำเป็นการตรวจสอบความคงที่ของค่าน้ำหนักองค์ประกอบและค่าความคลาดเคลื่อนในการวัด เมื่อเก็บข้อมูลต่างเวลากันหรือเป็นช่วงเวลา

3. วิธี CFA ใช้เปรียบเทียบโครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือระหว่างกลุ่มประชากรตั้งแต่สองกลุ่มขึ้นไปพร้อมๆ กันได้ เป็นการตรวจสอบว่าโครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือคงที่หรือไม่ เมื่อนำไปใช้กับกลุ่มประชากรที่แตกต่างกัน เพื่อยืนยันว่าโครงสร้างองค์ประกอบหรือคุณลักษณะที่วัดในแต่ละกลุ่มประชากรเป็นองค์ประกอบเดียวกันหรือไม่ (Bollen, 1989) เช่น ถ้าต้องการรู้ว่าคุณลักษณะที่วัดในแต่ละกลุ่มประชากรเป็นองค์ประกอบเดียวกันหรือไม่ (Bollen, 1989) เช่น ถ้าต้องการรู้ว่าคุณลักษณะที่วัดในแต่ละกลุ่มประชากรเป็นองค์ประกอบเดียวกันหรือไม่ ผู้วิจัยสามารถใช้วิธี CFA ตรวจสอบความเปลี่ยนแปลงหรือความไม่แปรเปลี่ยน (invariance) ของโครงสร้างองค์ประกอบระหว่างกลุ่มประชากรต่างประเทศ ในกรณีที่ตัวแปรทุกตัวในโมเดลและโครงสร้างความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรในโมเดลทั้งสองเป็นแบบเดียวกัน กล่าวคือเมทริกซ์พารามิเตอร์ของโมเดลทั้งสองเหมือนกัน มีขนาดเท่ากันและสถานะของพารามิเตอร์ในเมทริกซ์(กำหนดหรืออิสระ) เหมือนกัน โดยไม่จำเป็นต้องมีค่าพารามิเตอร์เท่ากัน (Bollen, 1989) แสดงว่าโครงสร้างองค์ประกอบของเครื่องมือในกลุ่มประชากรทั้งสองเหมือนกัน เครื่องมือนั้นเหมาะที่จะนำไปใช้กับกลุ่มประชากรทั้งสอง ซึ่งจะเป็นประโยชน์ในการสร้างปกติวิสัยของแบบทดสอบหรือแบบวัดมาตรฐาน

คำศัพท์ที่ใช้ในโปรแกรมลิสเรล

สัญลักษณ์ของโมเดลลิสเรล มีดังนี้

NX = จำนวนตัวแปรภายนอกที่สังเกตได้

NY = จำนวนตัวแปรภายในที่สังเกตได้

NK = จำนวนตัวแปรภายนอกแฝง

NE = จำนวนตัวแปรภายในแฝง

เวกเตอร์ของตัวแปรในโมเดลมีสัญลักษณ์อักษรกรีก คำอ่าน และความหมายดังต่อไปนี้

$X = E_{ke} =$ เวกเตอร์ตัวแปรภายนอกสังเกตได้ X ขนาด (NX x 1)

$Y = W_i =$ เวกเตอร์ตัวแปรภายในสังเกตได้ Y ขนาด (NY x 1)

$\xi = X_i =$ เวกเตอร์ตัวแปรภายนอกแฝง K ขนาด (NK x 1)

$\eta = \text{Eta} =$ เวกเตอร์ตัวแปรภายในแฝง E ขนาด (NE x 1)

$\delta = \text{Delta} =$ เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อน d ในการวัดตัวแปร X ขนาด (NX x 1)

$\epsilon = \text{Epsilon} =$ เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อน e ในการวัดตัวแปร Y ขนาด (NY x 1)

$Z = \text{Zeta} =$ เวกเตอร์ความคลาดเคลื่อน z ในการพยากรณ์ตัวแปร E ขนาด (NE x 1)

เมทริกซ์พารามิเตอร์อิทธิพลเชิงสาเหตุ และน้ำหนักองค์ประกอบรวม 4 เมทริกซ์ และเมทริกซ์พารามิเตอร์ความแปรปรวน ความแปรปรวนร่วม (variance-covariance matrix) รวม 4 เมทริกซ์ มีสัญลักษณ์อักษรกรีก คำอ่านตัวย่อภาษาอังกฤษ และความหมาย ดังต่อไปนี้

$\Lambda X = \text{Lambda- X} = \text{LX} =$ เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของ K บน X หรือน้ำหนักองค์ประกอบขนาด (NX x NX)

$\Lambda Y = \text{Lambda- Y} = \text{LY} =$ เมทริกซ์สัมประสิทธิ์การถดถอยของ K บน Y หรือน้ำหนักองค์ประกอบขนาด (NY x NE)

$\Gamma = \text{Gamma} = \text{GA} =$ เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจาก K ไป E ขนาด (NE x NK)

$\beta = \text{Beta} = \text{BE} =$ เมทริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุจาก E ไป E ขนาด (NE x NE)

$\phi = \text{Phi} = \text{PH} =$ เมทริกซ์ความแปรปรวน- ความแปรปรวนร่วมระหว่างตัวแปรภายในแฝง K ขนาด (NK x NK)

$\psi = \text{Psi} = \text{PS} =$ เมทริกซ์ความแปรปรวน-ความแปรปรวนร่วม ระหว่างความคลาดเคลื่อน z ขนาด (NE x NE)

หลักการวิเคราะห์โมเดลลิสเรล ได้แก่ การประมาณค่าพารามิเตอร์ในโมเดล โดยการวิเคราะห์เป็นภาพรวมตามหลักการวิเคราะห์หึ่งค์ประกอบ (factoranalysis) และการวิเคราะห์อิทธิพล (path analysis) ไปพร้อม ๆ กัน และมีการวิเคราะห์ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พร้อมทั้งรายงานดัชนีความสอดคล้องด้วย

1. ตัวแปรแฝง (latent variables)

วิธี CFA นิยมเรียกองค์ประกอบ (factors) เป็นตัวแปรวัดค่าโดยตรงไม่ได้ (unmeasured variables) หรือตัวแปรแฝง (latent variables) เพราะว่าผู้วิจัยไม่สามารถวัดหรือสังเกตค่าได้โดยตรง

ในความเป็นจริงแล้ว ตัวแปรแฝงก็คือปริมาณของภาวะสันนิษฐานทางทฤษฎีที่ผู้วิจัยคาดการณ์ว่าเป็นสาเหตุของข้อคำถามหรือกลุ่มข้อคำถามที่มีค่าแน่นอน (certain value) (De Vellis, 1991) ในโปรแกรมลิสเรลตัวแปรแฝงเขียนแทนด้วยตัวอักษรกรีกพิมพ์เล็ก ξ (xi) ในรูปวงกลมหรือวงรี

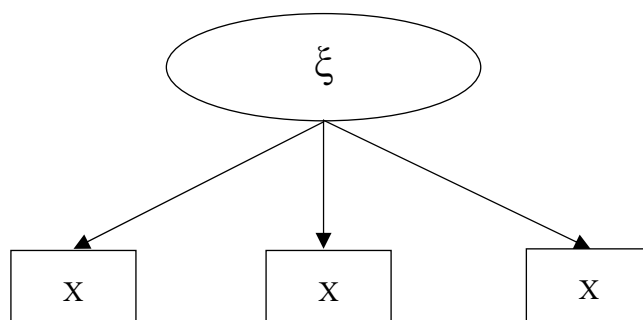
ตารางที่ 1 ตัวอักษรกรีกที่ใช้ในโปรแกรมลิสเรล

ตัวอักษรกรีก	ตัวอักษรกรีก	คำอ่าน
ξ	ตัวแปรแฝงหรือองค์ประกอบ	xi (ขาย)
δ	เศษเหลือหรือความลาดเคลื่อนในการวัด	delta (เดลต้า)
φ	สหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบ	phi (ฟี)
λ	น้ำหนักองค์ประกอบ	lambda (แลมด้า)

2. ตัวแปรสังเกตได้ (observed variables)

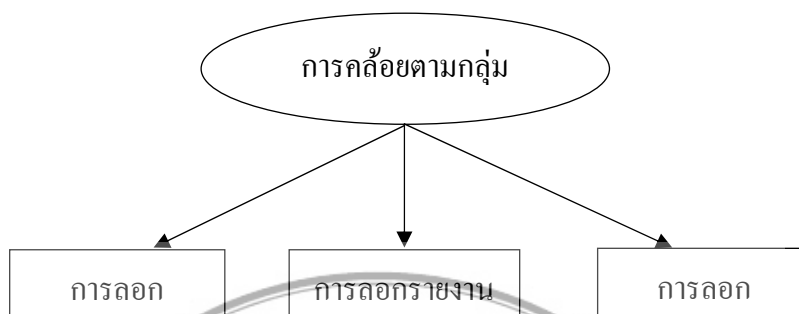
วิธี CFA ใช้คำว่า ตัวแปรสังเกตได้ (observed variables) เมื่อกล่าวถึงข้อคำถามในเครื่องมือเนื่องจากผู้วิจัยไม่สามารถวัดหรือสังเกตอิทธิพลของตัวแปรแฝง (องค์ประกอบ) ได้โดยตรง ต้องวัดหรือสังเกตอิทธิพลของตัวแปรแฝงจากพฤติกรรมการแสดงออกของบุคคล เช่น คะแนนที่ได้จากแบบวัดหรือแบบสอบถาม เป็นต้น ในวิธี CFA นิยมเรียกตัวแปรสังเกตได้ว่า ตัวบ่งชี้ (indicators) เพราะสามารถชี้บ่งถึงความมีอยู่จริงของตัวแปรแฝงได้

การกำหนดตัวแปรสังเกตได้ในแผนภาพคือ เขียนแทนด้วยตัวอักษรโรมันพิมพ์ใหญ่ (X) ลงในรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสหรือสี่เหลี่ยมผืนผ้า ดังในแผนภาพ 3 และแผนภาพที่ 4 เมื่อผู้วิจัยกล่าวถึงตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัวตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวเป็นตัวบ่งชี้ของตัวแปรแฝง (ξ) แสดงว่า ในทางทฤษฎีตัวแปรสังเกตได้เหล่านี้มีน้ำหนักบนองค์ประกอบ (ξ) เมื่อพิจารณาจากแผนภาพ 3 และแผนภาพที่ 4 จะเห็นว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรแฝงกับตัวแปรสังเกตได้แทนด้วยรูปหัวลูกศรชี้ตรงไปยังตัวแปรสังเกตได้ แสดงว่า ตัวแปรแฝงเป็นสาเหตุของตัวแปรสังเกตได้

แผนภาพที่ 3 ตัวแปรแฝง (ξ) 1 ตัว กับตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว

ตัวอย่างเช่น ตัวแปรแฝงของงานวิจัยนี้คือ การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ตัวแปรสังเกตได้ คือ การลอกการบ้าน, การลอกรายงาน และการลอกข้อสอบ

แผนภาพที่ 4 ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง 1 ตัว กับตัวแปรสังเกตได้ 3 ตัว

การประเมินความสอดคล้องของโมเดล (Evaluating the Data-Model Fit)

ผู้วิจัยประเมินความสอดคล้องของโมเดลองค์ประกอบ โดยการพิจารณาค่าสถิติต่าง ๆ ในผลการวิเคราะห์ข้อมูล ค่าสถิติเหล่านี้ใช้เป็นหลักฐานสนับสนุนว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดีหรือไม่ หรือแนะนำว่าโมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลอย่างไร ซึ่งในกรณีโมเดลไม่สอดคล้องกับข้อมูลต้องปฏิเสธ โมเดลองค์ประกอบตามสมมติฐาน หรืออาจใช้ค่าสถิติที่ให้มากับผลการวิเคราะห์ประกอบการตัดสินใจกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดลหรือปรับโมเดลใหม่ขึ้นแรกในการประเมินความสอดคล้องของโมเดล ผู้วิจัยต้องตรวจสอบว่าค่าพารามิเตอร์ที่ประมาณได้ สมเหตุสมผลหรือไม่ เป็นไปตามทฤษฎีที่คาดหวังไว้หรือไม่ แต่ถ้าพบกรณีต่อไปนี้อาจเกิดจากกำหนดข้อมูลจำเพาะของโมเดลองค์ประกอบไม่ถูกต้อง

4.1 ค่าพารามิเตอร์มีค่ากลับกัน (เช่น ค่าน้ำหนักองค์ประกอบเป็นบวก ทั้ง ๆ ที่ในตามทฤษฎีต้องมีค่าเป็นลบ เป็นต้น)

4.2 ค่าพารามิเตอร์น้อยเกินไป มากเกินไป หรือไม่เหมาะสม (เช่น ค่าความแปรปรวนขององค์ประกอบมีค่าติดลบ ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบมีค่ามากกว่า 1.00 เป็นต้น)

4.3 ค่าความคลาดเคลื่อนในรูปคะแนนมาตรฐานมากกว่าปกติ (มีค่าเกินกว่า 2.00)

4.4 ค่าประมาณความเที่ยงของตัวแปรสังเกตได้เป็นลบ หรือใกล้ๆ 0 หรือมากกว่า 1.00

ผู้วิจัยต้องตรวจสอบค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลหลายตัว เพราะโมเดลองค์ประกอบที่มีค่าพารามิเตอร์สมเหตุสมผล อาจสอดคล้องกับข้อมูลไม่ดี ก็ได้ (Mueller, 1996) ปัจจุบันยังไม่มีข้อสรุปที่ชัดเจนว่าค่าสถิติตัวใดดีที่สุด โปรแกรมลิสเรลกำหนดค่าสถิติเหล่านี้ให้โดยอัตโนมัติ ผู้วิจัยพิจารณาเลือกใช้ค่าสถิติเอง

ในยุคแรก ๆ วารสารวิชาการรายงานค่าสถิติวัดความสอดคล้อง ได้แก่ ค่าสถิติไค-สแควร์(chi-square goodness of fit statistic) ค่าสถิติไค-สแควร์ใช้ทดสอบสมมติฐานทางสถิติว่า ฟังก์ชันความกลมกลืนมีค่าเป็นศูนย์หรือโมเดลองค์ประกอบตามทฤษฎีที่เป็นสมมติฐานวิจัย สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) ค่าสถิติไค-สแควร์ที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ($p > .05$) เป็นสิ่งชี้ว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ เพราะว่ามีผู้วิจัยต้องการยืนยันสมมติฐานศูนย์ (null hypothesis)

ค่าสถิติไค-สแควร์ขึ้นอยู่กับขนาดกลุ่มตัวอย่างและการฝ่าฝืนข้อตกลงเบื้องต้นเรื่องการแจกแจงปกติพหุนาม ในกรณีที่ใช้กลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ (มากกว่า 500 หน่วยตัวอย่างขึ้นไป) สถิติไค-สแควร์อาจเสนอแนะว่า ให้ปฏิเสธโมเดลองค์ประกอบที่มีความเป็นไปได้ในทางทฤษฎี (plausible model) เนื่องจากเมื่อกลุ่มตัวอย่างขนาดใหญ่ ความแตกต่างระหว่างโมเดลองค์ประกอบกับโมเดลข้อมูลเชิงประจักษ์มีเพียงเล็กน้อย ก็ทำให้ค่าสถิติไค-สแควร์มีนัยสำคัญทางสถิติ (Wang et al., 1995) จึงไม่ควรใช้สถิติไค-สแควร์เพียงค่าเดียวในการสรุปความสอดคล้องระหว่างโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Bollen & Long, 1993)

ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์ (relative chi-square) เป็นอัตราส่วนระหว่างค่าสถิติไค-สแควร์กับจำนวนองศาอิสระ (χ^2/df) โดยหลักทั่วไป ถ้าค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์น้อยกว่า 3.00 ถือว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ (Mueller, 1996)

สถิติวัดระดับความกลมกลืนตัวอื่นๆ ที่ใช้กันมาก ได้แก่ ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index: GFI) ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjusted goodness of fit index: AGFI) และดัชนีวัดระดับความกลมกลืนเปรียบเทียบ (comparative fit index: CFI) ดัชนีทั้งสามมีค่าอยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ไคอแมนโทพอร์ตอสและสิกัว (Diamantopoulou & Siguaw, 2000) เสนอแนะว่า ถ้าดัชนี GFI และดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ฮูและเบนท์เลอร์ (Hu & Bentler, 1999) เสนอแนะว่า ถ้าดัชนี CFI มีค่ามากกว่า 0.95 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ นอกจากนี้ยังมีค่าบอกความคลาดเคลื่อนของโมเดล เช่น ค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของเศษเหลือในรูปคะแนนมาตรฐาน (standardized root mean square residual: standardized RMR) ค่า Standardized RMR อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.08 แสดงว่า โมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี (Hu & Bentler, 1999) และค่ารากของค่าเฉลี่ยกำลังสองของความคลาดเคลื่อนโดยประมาณ (root mean square error of approximation: RMSEA) ค่า RMSEA อยู่ระหว่าง 0 ถึง 1.00 ถ้ามีค่าต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ดี (Hu & Bentler, 1999)

โดยหลักการทั่วไป การตรวจสอบความตรงของโมเดลองค์ประกอบที่เป็นสมมติฐานวิจัยหรือการประเมินผลความถูกต้องของโมเดลองค์ประกอบหรือการตรวจสอบความสอดคล้อง

ระหว่างโมเดลองค์ประกอบกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ผู้วิจัยพิจารณาจากค่าสถิติไค-สแควร์ ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์และดัชนี GFI, AGFI, CFI, Standardized RMR, RMSEA ดังนี้ (เสรี ชัดแจ้ง และ สุชาดา กรเพชรปानी, 2546)

1. ค่าสถิติไค-สแควร์ไม่มีนัยสำคัญ ($p > .05$) ดัชนี GFI และดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า 0.95 ค่า Standardized RMR มีค่าต่ำกว่า 0.08 และค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.06 แสดงว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

2. ค่าสถิติไค-สแควร์มีนัยสำคัญ ($p \leq .05$) แต่ค่าไค-สแควร์สัมพัทธ์น้อยกว่า 3.00 ดัชนี GFI และดัชนี AGFI มีค่ามากกว่า 0.90 ดัชนี CFI มีค่ามากกว่า 0.95 ค่า Standardized RMR มีค่าต่ำกว่า 0.08 และค่า RMSEA มีค่าต่ำกว่า 0.06 ถือว่าโมเดลองค์ประกอบสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

แม้ว่าผู้วิจัยยอมรับค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลแล้ว ก็ยังไม่สามารถสรุปยืนยันได้ว่าโมเดลองค์ประกอบตามสมมติฐานถูกต้องหรือไม่ ถ้าข้อมูลชุดนั้นยังสอดคล้องกับโมเดลทางเลือกอื่น ๆ อีก หรืออาจกล่าวได้ว่า ในกรณีที่ข้อมูลไม่สอดคล้องกับโมเดล ผู้วิจัยสามารถปฏิเสธโมเดลองค์ประกอบตามสมมติฐานได้ แต่ไม่สามารถยืนยันได้ว่าโมเดลตามสมมติฐานเป็นโมเดลที่ถูกต้องเพียงโมเดลเดียว (Mueller, 1996) เนื่องจากผู้วิจัยยังสามารถกำหนดโมเดลองค์ประกอบอื่น ๆ จากข้อมูลชุดนี้ได้อีก

การดัดแปรโมเดล (Model Modification)

ในกรณีที่ค่าสถิติวัดความสอดคล้องของโมเดลชี้ว่าโมเดลองค์ประกอบไม่สอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าการกำหนดความสัมพันธ์ (เส้นทาง) ต่าง ๆ ในโมเดลไม่สอดคล้องกับสภาพความเป็นจริง เช่น ผู้วิจัยมีสมมติฐานว่า คำถามบางข้อมีน้ำหนักบนองค์ประกอบ 1 ตัว แต่คำถามข้อนั้นควรมีน้ำหนักบนองค์ประกอบมากกว่า 1 ตัว หรือตามทฤษฎีแล้วองค์ประกอบต่าง ๆ สัมพันธ์กันแต่ในสภาพความเป็นจริงแล้วไม่สัมพันธ์กัน ผู้วิจัยสามารถปรับพารามิเตอร์ในโมเดลสมมติฐานแล้วทดสอบผลการปรับโมเดลได้ โปรแกรมที่ให้ค่าดัชนีดัดแปรโมเดล (modification indices: MI) ดัชนี MI จะเสนอแนะว่า ควรเพิ่มหรือตัดพารามิเตอร์ตัวใดออกจากโมเดลเพื่อให้โมเดลสอดคล้องกับข้อมูล ส่วนการตัดสินใจปรับพารามิเตอร์ตัวใดขึ้นอยู่กับดุลยพินิจ ผู้วิจัยต้องปรับพารามิเตอร์อย่างมีความหมายในเชิงเนื้อหาและสามารถตีความหมายค่าพารามิเตอร์นั้น ๆ ได้ชัดเจน (นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542)

นอกจากนี้ผู้วิจัยควรพิจารณาค่าเศษเหลือของตัวแปรสังเกตได้แต่ละค่าด้วย เศษเหลือที่อยู่ในรูปคะแนนมาตรฐานที่มีค่ามาก (เกินกว่า 2.00) เศษเหลือมีค่ามากอาจชี้ว่ามีปัญหาเกี่ยวกับการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้กับตัวแปรแฝง

ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย (สุชาดา กรเพชรปानी, 2549) ได้ทำการศึกษาเรื่องความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษาที่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับคุณธรรมของบัณฑิต การที่นักศึกษาทุจริตในการสอบแสดงถึงปัญหาของมหาวิทยาลัยในเรื่องคุณภาพของการวัดผลการศึกษา ทำให้การประเมินความสามารถของนักศึกษาไม่ตรงตามสภาพที่แท้จริง นักศึกษาที่ทุจริตในการสอบอาจมีความสามารถต่ำกว่ามาตรฐาน เมื่อสำเร็จการศึกษากลับไปสู่อุตสาหกรรมแล้วไม่สามารถปฏิบัติงานได้ตามมาตรฐานวิชาชีพ การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาลักษณะของพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการที่นักศึกษาเคยกระทำในมหาวิทยาลัย โดยการสำรวจนักศึกษามหาวิทยาลัยของรัฐแห่งหนึ่ง จำนวน 83 คนจาก 6 สาขาวิชา ให้นักศึกษารายงานตนเองว่าเคยหรือไม่เคยกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ได้แก่ การทุจริตในการสอบ การลอกแบบฝึกหัด ความไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน และการสร้างข้อมูลเท็จ การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าสถิติร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าไคสแควร์ ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และการถดถอยพหุคูณผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่านักศึกษาประมาณร้อยละ 97 รายงานว่าตนเคยกระทำพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ส่วนใหญ่เป็นการลอกแบบฝึกหัด รองลงไปเป็นการทุจริตในการสอบ การเปลี่ยนแปลงข้อมูล และไม่ซื่อสัตย์ในการทำรายงาน นักศึกษาชายมีแนวโน้มที่จะยอมรับและกระทำความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมากกว่านักศึกษาหญิงระดับคะแนนเฉลี่ยสะสมมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ความตั้งใจกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ระดับคะแนนเฉลี่ยสะสม และการคล้อยตามกลุ่มเพื่อน สามารถร่วมกันทำนายพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการ ได้ร้อยละ 13 การวิจัยครั้งนี้เสนอแนะว่าผู้บริหารมหาวิทยาลัยควรกำหนดประมวลจริยธรรมทางวิชาการ เพื่อควบคุมพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา และนักวัดผลการศึกษา น่าจะศึกษาวิธีการวัดความคลาดเคลื่อนจากการทุจริต เพื่อทำให้คะแนนจากการวัดถูกต้องยิ่งขึ้น

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาพฤติกรรมการไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน” ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอน คือ

1. ระเบียบวิธีวิจัย
2. ประชากร
3. ขนาดตัวอย่างและการสุ่มตัวอย่าง
4. การสุ่มตัวอย่าง การเก็บรวบรวมข้อมูล
5. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
6. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย
7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยมีรายละเอียดและขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) โดยเน้นการสำรวจข้อมูล (Data survey) จากแหล่งปฐมภูมิผลการสำรวจข้อมูลจะใช้การศึกษาพฤติกรรมการไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ซึ่งเป็นประชากรเป้าหมายของการวิจัย ผลการสำรวจข้อมูลจะใช้การศึกษาพฤติกรรมการไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน

2. ประชากร

ประชากรที่ศึกษา คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร ชั้นปีที่ 1 ถึงชั้นปีที่ 4 มีจำนวนทั้งหมด 3,002 คน ดังตารางที่ 2 ข้อมูล ณ 31 ตุลาคม 2555 (มหาวิทยาลัยศิลปากรกองบริการนักศึกษา, 2555)

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนประชากรนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ สาขา / ชั้นปี	ประชากร (คน)				รวม
	1	2	3	4	
การจัดการธุรกิจทั่วไป	86	116	108	126	436
การจัดการการท่องเที่ยว	107	137	122	137	503
การจัดการชุมชน	57	63	49	91	260
การตลาด	89	112	78	98	377
การจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก	88	115	113	111	427
การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	96	122	102	125	445
รัฐประศาสนศาสตร์	99	143	141	171	554
รวม	622	808	713	859	3002

3. ขนาดตัวอย่างและกลุ่มตัวอย่าง

3.1 ขนาดตัวอย่าง ขนาดตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยกำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวทาง Yamane (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2541) โดยกำหนดให้มีความผิดพลาดไม่เกินร้อยละ 5 หรือความเชื่อมั่นร้อยละ 95 ดังนั้น ในการวิจัยแสดงการคำนวณขนาดตัวอย่างที่ใช้ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ

n คือ ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

N คือ ขนาดของประชากร

e คือ ความคลาดเคลื่อนที่ยอมรับได้(0.05)

แทนค่าในสูตร

$$n = \frac{3,002}{1 + 3,002 (0.05)^2}$$

$$n = 352.97$$

จากการคำนวณเพื่อให้มีความเชื่อมั่นสูงจึงกำหนดขนาดตัวอย่างเท่ากับ 353 คน

3.2 กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนทั้งสิ้น 353 คน ได้มาจากกำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวทาง Yamane (กัลยา วาณิชย์บัญชา, 2541) โดยวิธีการเลือกตัวอย่าง

แบบโควตา (Quota sampling) โดยคิดสัดส่วนตามจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่าง 353 คน ตามกลุ่มประชากร กลุ่มตัวอย่างนักศึกษามาจาก 7 สาขาวิชา 4 ชั้นปี เป็นนักศึกษาชาย ร้อยละ 20.40 และนักศึกษาหญิง ร้อยละ 79.60 โดยเป็นนักศึกษาระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป ร้อยละ 14.70 สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว ร้อยละ 16.70 สาขาวิชาการจัดการชุมชน ร้อยละ 8.80 สาขาวิชาการตลาด ร้อยละ 12.50 สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก ร้อยละ 14.20 สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ ร้อยละ 14.70 สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ ร้อยละ 18.40 ปี 1 ร้อยละ 20.70 เป็นนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 26.90 ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 23.80 ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 28.60 รายละเอียดแสดงในตารางที่ 3 ได้ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนกลุ่มตัวอย่างนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ

คณะวิทยาการจัดการ สาขา / ชั้นปี	กลุ่มตัวอย่าง (คน)				รวม
	1	2	3	4	
การจัดการธุรกิจทั่วไป	10	14	13	15	52
การจัดการการท่องเที่ยว	13	16	14	16	59
การจัดการชุมชน	7	7	6	11	31
การตลาด	10	13	9	12	44
การจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก	10	14	13	13	50
การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	11	14	12	15	52
รัฐประศาสนศาสตร์	12	17	17	19	65
รวม	73	95	84	101	353

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

4.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน ที่ได้มาโดยทำการสุ่มนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ด้วยวิธีการสุ่มแบบชั้นภูมิ จากชั้นปีในแต่ละสาขาวิชา เฉลี่ยประมาณ 11.75 เปอร์เซนต์ โดยแบ่งเป็น คณะวิทยาการจัดการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป จำนวน 51 คน โดยแบ่งออกเป็น ชั้นปี 1 จำนวน 10 คน ชั้นปี 2 จำนวน 14 คน ชั้นปี 3 จำนวน 13 คน ชั้นปี 4 จำนวน 15 คน สาขาวิชาการจัดการการท่องเที่ยว จำนวน 59 คน โดยแบ่งออกเป็น ชั้นปี 1 จำนวน 13 คน ชั้นปี 2 จำนวน 16 คน ชั้นปี 3 จำนวน 14 คน ชั้นปี 4 จำนวน 16 คน สาขาวิชาการจัดการชุมชน จำนวน 31 คน โดยแบ่งออกเป็น ชั้นปี 1 จำนวน 7 คน ชั้นปี 2 จำนวน 7 คน ชั้นปี 3 จำนวน 6 คน ชั้นปี 4 จำนวน 11 คน สาขาวิชาการตลาด จำนวน 44 คน โดยแบ่งออกเป็น ชั้นปี 1 จำนวน 10 คน ชั้นปี 2 จำนวน 13 คน ชั้นปี 3 จำนวน 9 คน ชั้นปี 4 จำนวน 12 คน สาขาวิชาการจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก จำนวน 50 คน โดยแบ่ง

ออกเป็น ชั้นปี1 จำนวน 10 คน ชั้นปี2 จำนวน 14 คน ชั้นปี3 จำนวน 13 คน ชั้นปี4 จำนวน 13 คน สาขาวิชาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 52 คน โดยแบ่งออกเป็น ชั้นปี1 จำนวน 11 คน ชั้นปี 2 จำนวน 14 คน ชั้นปี3 จำนวน 12 คน ชั้นปี4 จำนวน 15 คน สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 65 คน โดยแบ่งออกเป็น ชั้นปี1 จำนวน 12 คน ชั้นปี2 จำนวน 17 คน ชั้นปี3 จำนวน 17 คน ชั้นปี4 จำนวน 19 คน ให้นักศึกษาเป็นผู้ตอบแบบสอบถามด้วยการกรอกข้อความและทำเครื่องหมายกากบาทตามตัวเลือกในแบบสอบถามเอง และเพื่อให้ผู้ตอบมีความสบายใจในการกรอกข้อมูล และเมื่อเก็บข้อมูลแล้ว ผู้วิจัยมีการตรวจสอบความครบถ้วนถูกต้องตามแบบสอบถามภายหลังที่รับเอกสารคืนจากผู้ตอบแบบสอบถามทุกรายก่อนนำแบบสอบถามไปวิเคราะห์ข้อมูล

4.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) ศึกษาค้นคว้าและรวบรวมแนวคิดและทฤษฎีจากตำรา เอกสาร รายงาน บทความ วารสาร ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา โดยเป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ทราบถึงแนวคิดทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนที่จะนำมาใช้รายละเอียดต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์

5. เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สร้างขึ้นตามแนวการสร้างแบบสอบถามของทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior) ของไอเซน (Ajzen, 1989) และปรับปรุงจากแบบสอบถามของ (นงมาศ ศรีขวัญ, 2547) โดยประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด

ชุดที่ 1 ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบนำร่องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยเทียบเคียงกับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาที่ใช้ทฤษฎีและวิธีการสร้างเครื่องมือของไอเซน (นงมาศ ศรีขวัญ, 2547) โดยนำมาปรับให้เข้ากับพฤติกรรมที่ศึกษาในครั้งนี้ ผู้วิจัยทำการสำรวจข้อมูลเบื้องต้นจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 40 คน เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งมีขั้นตอนการสร้างดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 สำรวจความเชื่อเด่นชัด (Salient references) กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด (Salient references) ปัจจัยควบคุมเด่นชัด (Salient control factors) คำคุณศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษาลดน้ำหนัก ทั้งนี้พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษาในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วยการกระทำ 3 พฤติกรรมดังต่อไปนี้ 1) การลอกการบ้าน 2) การลอกรายงาน 3) การลอกข้อสอบ โดยการนำแบบสอบถามไปสำรวจความเชื่อเด่นชัดจากนักศึกษาระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวน 40 คน จากนั้นนำผลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามที่มีลักษณะคล้ายกันหรือความ

เชื่อที่เหมือนกันจัดเข้าไว้ในกลุ่มเดียวกัน แล้วเรียงลำดับความถี่ที่สูงตามลำดับลงไปจนความถี่ต่ำสุดของความเชื่อทั้งหมด โดยได้ความเชื่อและความถี่ แบ่งเป็น 3 ส่วน ได้ดังนี้

ส่วนที่ 1 ความเชื่อเด่นชัด เป็นการประเมินความคิดเห็นหรือความรู้สึกของนักศึกษาถึงผลที่เกิดขึ้นจากการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการทำการบ้าน รายงานและข้อสอบ โดยการให้กลุ่มตอบคำถาม ดังนี้

1. ท่านคิดว่าการลอกการบ้าน ส่งผลให้เกิดข้อดีหรือข้อเสียอย่างไรบ้าง โปรดอธิบายเป็นข้อๆ
2. ท่านคิดว่าการลอกรายงาน ส่งผลให้เกิดข้อดีหรือข้อเสียอย่างไรบ้าง โปรดอธิบายเป็นข้อๆ
3. ท่านคิดว่าการลอกข้อสอบ ส่งผลให้เกิดข้อดีหรือข้อเสียอย่างไรบ้าง โปรดอธิบายเป็นข้อๆ

จากการแจกแจงความถี่ ความเชื่อของนักศึกษาได้ข้อความเกี่ยวกับความเชื่อเด่นชัดสำหรับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา 3 พฤติกรรม ดังนี้

ตารางที่ 4 ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการลอกการบ้าน

ข้อดี	ความถี่	ข้อเสีย	ความถี่	
งานเสร็จรวดเร็ว	33	ไม่ได้รับความรู้ ไม่มีการเรียนรู้พัฒนา	29	รวม 62
ส่งการบ้านทันเวลา	2	ไม่รู้กระบวนการในการคิด	3	
ไม่เสียเวลาทำการบ้าน	2	เข้าใจแบบตื้นๆ ไม่เข้าใจเนื้อหาสาระ ในบทเรียน	2	
ทำการบ้านได้ถูกต้อง	2	คิดเป็นนิสัย	1	
มีน้ำใจแบ่งปันให้ผู้อื่น	1	ถึงเวลาสอบทำข้อสอบไม่ได้	1	
ได้เรียนรู้เพิ่มเติมในสิ่งที่ไม่เข้าใจ	1	การบ้านอาจมีผิดพลาดได้	1	
		ขาดความรับผิดชอบ	1	
		ไม่ได้ทบทวนบทเรียน	1	รวมทั้งหมด 80

ตารางที่ 5 ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการลอกรายงาน

ข้อดี	ความถี่	ข้อเสีย	ความถี่	
ไม่เสียเวลาทำรายงาน	38	ไม่รู้กระบวนการในการคิด	36	รวม 74
ส่งงานทันเวลา	4	ถูกต้องว่า หักคะแนน	6	
งานเสร็จรวดเร็ว	3	ไม่ได้รับความรู้ ไม่มีการเรียนรู้พัฒนา	3	
มีตัวอย่างเป็นแนวในการทำ	3	เสียนิสัย ทำไรเองไม่เป็น ไม่มี กระตือรือร้น	1	
รายงานมีความถูกต้อง	1	รายงานไม่มีคุณภาพ	1	
		เป็นการละเมิดลิขสิทธิ์	1	รวมทั้งหมด 97

ตารางที่ 6 ความเชื่อเด่นชัดเกี่ยวกับผลของการลอกข้อสอบ

ข้อดี	ความถี่	ข้อเสีย	ความถี่	
ได้คะแนนดีกว่า	31	ถูกลงโทษ พักการเรียน ปรับตก	39	รวม 70
เกิดความเชื่อมั่นและไม่รู้สึกกดดัน	4	ขาดทักษะทางความคิด ไม่ได้ใช้ ความรู้ความสามารถของตน	5	
ไม่ต้องใช้สมอง ความจำ ความเข้าใจ	3	เป็นคนไม่น่าเชื่อถือ ไม่ซื่อสัตย์	4	
ไม่มีข้อดี	2	เสียนิสัยจนเกิดความเคยชิน	2	
ทำข้อสอบได้รวดเร็ว	1	สุขภาพจิตเสื่อม	1	
		สายตาไม่ดี	1	รวมทั้งหมด 93

ส่วนที่ 2 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัด เป็นการประเมินการรับรู้ของนักศึกษาถึงกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญต่อเขาว่า มีคนหรือกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง โดยข้อคำถามเป็นดังนี้ถ้าคุณ

- 1.มีบุคคลใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวางให้ท่านเกิดพฤติกรรมการลอกการบ้าน โปรดอธิบายเป็นข้อๆ
- 2.มีบุคคลใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวางให้ท่านเกิดพฤติกรรมการลอกรายงาน โปรดอธิบายเป็นข้อๆ
- 3.มีบุคคลใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวางให้ท่านเกิดพฤติกรรมการลอกข้อสอบ โปรดอธิบายเป็นข้อๆ

จากการแจกแจงความถี่ ได้กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดที่ส่งเสริมและขัดขวางพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา 3 พฤติกรรม ดังนี้

ตารางที่ 7 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การลอกการบ้าน

บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ส่งเสริม	ความถี่	บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ขัดขวาง	ความถี่	
เพื่อน	88	อาจารย์	34	รวม 72
พี่-น้อง	6	พ่อ-แม่	4	
ตนเอง	4	เพื่อน	3	
		พี่-น้อง	1	
		ตนเอง	1	รวมทั้งหมด 91

ตารางที่ 8 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การลอกรายงาน

บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ส่งเสริม	ความถี่	บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ขัดขวาง	ความถี่	
เพื่อน	35	อาจารย์	32	รวม 67
ตนเอง	7	เพื่อน	3	
พี่-น้อง	2	พ่อ-แม่	3	
ไม่มี	1	ตนเอง	1	
อาจารย์	1	พี่-น้อง	1	
		ไม่มี	1	รวมทั้งหมด 87

ตารางที่ 9 กลุ่มอ้างอิงเด่นชัดเกี่ยวกับกลุ่มคนใดบ้างที่ส่งเสริมหรือขัดขวาง การลอกข้อสอบ

บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ส่งเสริม	ความถี่	บุคคลหรือกลุ่มบุคคลที่ขัดขวาง	ความถี่	
เพื่อน	26	อาจารย์	38	รวม 64
ตนเอง	2	พ่อ-แม่	3	
ไม่มี	2	เพื่อน	3	
บุคคลที่เคยทำ	2	ตนเอง	2	
พี่-น้อง	1	พี่-น้อง	1	
อาจารย์	1	เจ้าหน้าที่คุมสอบ	1	
		ไม่มี	1	
		บุคคลที่เคยทำ	1	รวมทั้งหมด 84

ส่วนที่ 3 ปัจจัยควบคุมเด่นชัด เป็นการประเมินความเห็นหรือการรับรู้ของนักศึกษาถึงความเป็นไปได้ในการทุจริตภายใต้ปัจจัยต่างๆ ที่เป็นปัจจัยส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวางต่อการกระทำผิดกรรม โดยมีข้อคำถาม ดังนี้

1. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการลอกการบ้าน (ปัจจัยภายนอก เช่น เวลา สถานที่) โปรดอธิบายเป็นข้อๆ
2. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการลอกรายงาน (ปัจจัยภายนอก เช่น เวลา สถานที่) โปรดอธิบายเป็นข้อๆ
3. ปัจจัยที่ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมการลอกข้อสอบ (ปัจจัยภายนอก เช่น เวลา สถานที่) โปรดอธิบายเป็นข้อๆ

จากการแจกแจงความถี่ ได้ปัจจัยควบคุมเด่นชัดที่เป็นปัจจัยส่งเสริมและปัจจัยขัดขวางพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา 3 พฤติกรรม ดังนี้

ตารางที่ 10 ปัจจัยควบคุมความเด่นชัดเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวางต่อการกระทำ

พฤติกรรมการลอกการบ้าน		ปัจจัยที่ขัดขวาง		
ปัจจัยที่ส่งเสริม	ความถี่	ปัจจัยที่ขัดขวาง	ความถี่	
เวลาในการทำบ้านไม่เพียงพอ	22	เพื่อนไม่ให้ลอก	33	รวม 86
ทำการบ้านไม่ได้	17	สถานที่ไม่เอื้ออำนวย	4	
ไม่อยากใช้ความคิด	14	ลอกไม่ได้		
สภาพแวดล้อมภายในห้อง	5	โอกาสไม่เอื้ออำนวย	4	
แหล่งข้อมูลหายาก	2	ไม่มี	2	
				รวมทั้งหมด 103

ตารางที่ 11 ปัจจัยควบคุมความเด่นชัดเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวางต่อการกระทำ

พฤติกรรมการลอกรายงาน				
ปัจจัยที่ส่งเสริม	ความถี่	ปัจจัยที่ขัดขวาง	ความถี่	
เวลาไม่เพียงพอ	28	สถานที่ ลอกไม่สะดวก	9	รวม 49
ทำรายงานไม่ได้	12	ร้านค้าเอกสารปิด	2	
สถานที่เอื้ออำนวยในการลอก	5	มีเทคโนโลยีที่ก้าวหน้า	1	รวมทั้งหมด 57
ใกล้เคียง				

ตารางที่ 12 ปัจจัยควบคุมความเด่นชัดเกี่ยวกับการส่งเสริมหรือเป็นปัจจัยขัดขวางต่อการกระทำ

พฤติกรรมการลอกข้อสอบ				
ปัจจัยที่ส่งเสริม	ความถี่	ปัจจัยที่ขัดขวาง	ความถี่	
ทำข้อสอบไม่ทันเวลา	14	ห้องสอบไม่เอื้ออำนวย	20	รวม 60
ห้องสอบเอื้ออำนวยในการลอก	11	มีบทลงโทษผู้ที่ทุจริต	6	
อาจารย์คุมสอบไม่ดูแล	8			
ทำข้อสอบไม่ได้	7			
อ่านหนังสือสอบไม่ทัน	5			
เพื่อนให้ลอก	4			
ไม่มั่นใจในคำตอบ	2			รวมทั้งหมด 77

ขั้นตอนที่ 2 พิจารณาคัดเลือกข้อความเชื่อที่จะนำไปสร้างข้อคำถามในแบบวัด โดยพิจารณาข้อความเชื่อเหล่านั้น จัดกลุ่มตัวอย่างความเชื่อเด่นชัด แล้วเลือกข้อความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูง โดยใช้เกณฑ์ร้อยละ 75 ของความถี่ที่ได้ทั้งหมด (Ajzen, 1988) โดยแสดงเป็นจุดไขว้ปลาใต้ข้อความเชื่อที่มีความถี่สูงสะสมไม่น้อยกว่าร้อยละ 75 ของความถี่ที่ได้ทั้งหมดของข้อความเชื่อ

ขั้นตอนที่ 3 สร้างเครื่องมือในการวิจัย โดยนำความเชื่อเด่นชัดที่มีความถี่สูง (Modal Salient Beliefs) ที่ได้มาจากการคัดเลือกในขั้นตอนที่ 1 - 2 มาสร้างมาตราวัดตัวแปรต่างๆ ทั้งกิจกรรมความไม่ซื่อสัตย์ และตัวแปรพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ ในรูปของการกระทำ

ชุดที่ 2 ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบรายงานตนเอง แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม แบบสอบถามเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ และแบบสอบถามพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา โดยนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแบบสอบถาม ตรวจสอบความเหมาะสมของภาษา การตีความของข้อความ ความครอบคลุมของเนื้อหา และหลังจากนั้นนำไปทดลองใช้ (Try out) ในนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศ

เพชรบุรี จำนวน 40 คน เพื่อทดสอบแบบสอบถาม นำคะแนนที่ได้ไปวิเคราะห์เป็นรายข้อหาความเที่ยง (Reliability) ของเครื่องมือ โดยหาค่าสัมประสิทธิ์ครอนบาคแอลฟา (Cronbach's Alpha Coefficient) ได้ค่าความเที่ยงของแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา เจตนาต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา เมื่อนำมาใช้กับกลุ่มตัวอย่างจำนวน 40 คน ได้ค่าความเที่ยงเท่ากับ .6644 .8078 .9233 .8405 และ .6190 ตามลำดับ ซึ่งมีขั้นตอนการทดสอบดังนี้

แบบสอบถามทั้งหมดจะมีทั้งหมด 2 ส่วน แบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางชีวสังคม ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่, สาขาที่กำลังศึกษาอยู่, วิธีเข้ามาเรียน ในคณะวิทยาการจัดการ ตอบแบบสอบถามโดยการทำเครื่องหมาย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนจำนวน 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัค โดยใช้มาตราจำแนกความหมายของออกสกุค มาตราวัคมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง -3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

1.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น

ถ้าท่านลอกการบ้าน จะทำให้การบ้านเสร็จรวดเร็ว

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น

ถ้าท่านลอกรายงาน จะทำให้ไม่เสียเวลาทำรายงาน ระดับปริญญาตรี

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น

ถ้าท่านลอกข้อสอบ จะทำให้ได้คะแนนดี

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการประเมินผลความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาตามความเชื่อ เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์

คู่ วัดโดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง -3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละระดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

2.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น การลอกการบ้านเพื่อทำให้การบ้านเสร็จเร็ว เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารณา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารณา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น ท่านจะมีเวลาว่างมากขึ้น ถ้าท่านลอกรายงาน เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารณา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารณา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น การลอกข้อสอบอาจทำให้ท่านได้คะแนนดี เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารณา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารณา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

คะแนนทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ นำมาจากผลรวมของคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์คูณกับคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบสอบถามการประเมินผลการลดน้ำหนักตามความเชื่อ

เกณฑ์ในการแปลคะแนน กำหนดคะแนนเป็นคะแนนบวกและคะแนนลบ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ ปานกลาง และสูง ดังนี้

คะแนนเป็นศูนย์ หมายถึง มีทัศนคติเป็นกลาง

คะแนนเป็นบวก หมายถึง มีทัศนคติที่ตั้งใจหนักแน่นที่จะกระทำพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +3 มีความคิดหนักแน่นที่จะกระทำพฤติกรรมในระดับสูง
- +2 มีความคิดหนักแน่นที่จะกระทำพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- +1 มีความคิดหนักแน่นที่จะกระทำพฤติกรรมในระดับต่ำ

คะแนนเป็นลบ หมายถึง มีทัศนคติที่ตั้งใจหนักแน่นที่จะไม่กระทำพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 3 มีความคิดจะไม่กระทำพฤติกรรมในระดับสูง
- 2 มีความคิดจะไม่กระทำพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- 1 มีความคิดจะไม่กระทำพฤติกรรมในระดับต่ำ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

3.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
เพื่อนของท่าน เห็นด้วยว่าท่านควรลอกการบ้าน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
เพื่อนของท่าน เห็นด้วยว่าท่านควรลอกรายงาน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
เพื่อนของท่าน คิดว่าท่านควรลอกข้อสอบ

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

4.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
ถ้าเพื่อนแนะนำให้ท่านทุจริต ในการลอกการบ้าน ท่านจะ....

ทำตาม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ทำตาม
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

4.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
เพื่อนแนะนำให้ท่านทุจริต ในการลอกรายงาน ท่านจะ...

ทำตาม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ทำตาม
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

4.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
ถ้าเพื่อนแนะนำให้ท่านทุจริตในการลอกข้อสอบ ท่านจะ...

ทำตาม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ทำตาม

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

คะแนนการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง นำมาจากผลรวมของคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง คูณกับคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

เกณฑ์ในการแปลคะแนน กำหนดคะแนนเป็นคะแนนบวกและคะแนนลบ แบ่งเป็น 3 ระดับ คือ ต่ำ ปานกลาง และสูง ดังนี้

คะแนนเป็นศูนย์ หมายถึง มีทัศนคติเป็นกลาง

คะแนนเป็นบวก หมายถึง มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในการกระทำพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+3 มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการกระทำพฤติกรรมในระดับสูง

+2 มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการกระทำพฤติกรรมในระดับปานกลาง

+1 มีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ในการกระทำพฤติกรรมในระดับต่ำ

คะแนนเป็นลบ หมายถึง ไม่กระทำพฤติกรรมคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

-3 ไม่กระทำพฤติกรรมคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในระดับสูง

-2 ไม่กระทำพฤติกรรมคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในระดับปานกลาง

-1 ไม่กระทำพฤติกรรมคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในระดับต่ำ

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา เป็นการประเมินความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกู๊ด มาตรวัตมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง -3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละคำมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

5.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 3 ข้อ ตัวอย่างเช่น

ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกการบ้าน เนื่องจากทำการบ้านไม่ได้

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างเช่น

ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกรายงาน เนื่องจากมีเวลาไม่เพียงพอ

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างเช่น
 ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกข้อสอบ เนื่องจากทำข้อสอบไม่ทันเวลา
 เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เป็นการประเมินความรู้สึกรู้สึกของ
 นักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัตโดยใช้มาตร
 จำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัตมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-
 3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละระดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

6.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 3 ข้อ ตัวอย่างเช่น
 การที่ทำการบ้านไม่ได้ เป็นปัจจัยที่... ให้ลอกการบ้าน
 ส่งเสริม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขัดขวาง
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

6.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างเช่น
 เวลาไม่เพียงพอในการทำรายงาน เป็นปัจจัยที่... ให้ลอกรายงาน
 ส่งเสริม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขัดขวาง
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

6.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 5 ข้อ ตัวอย่างเช่น
 การทำข้อสอบไม่ได้ เป็นปัจจัยที่... ให้ลอกข้อสอบ
 ส่งเสริม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขัดขวาง
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

คะแนนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม นำมาจากผลรวมของคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อ
 ของแบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ คูณกับคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อ
 ของแบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

เกณฑ์ในการแปลคะแนน กำหนดคะแนนเป็นคะแนนบวกและคะแนนลบ แบ่งเป็น 3
 ระดับ คือ ต่ำ ปานกลาง และสูง ดังนี้

คะแนนเป็นศูนย์ หมายถึง มีทัศนคติเป็นกลาง

คะแนนเป็นบวก หมายถึง กระทำพฤติกรรมเมื่อมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม โดย
 แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

+3 มีการกระทำพฤติกรรมเมื่อมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับสูง

+2 มีกระทำพฤติกรรมเมื่อมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับปานกลาง

- +1 มีการกระทำพฤติกรรมเมื่อมีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับต่ำ
คะแนนเป็นลบ หมายถึง ไม่กระทำพฤติกรรมแม้มีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม โดย
แบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้
- 3 ไม่กระทำพฤติกรรมแม้มีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับสูง
-2 ไม่กระทำพฤติกรรมแม้มีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับปานกลาง
-1 ไม่กระทำพฤติกรรมแม้มีการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมในระดับต่ำ

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ เป็นการประเมินความรู้สึกของ
นักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัตโดยใช้มาตร
จำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัตมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-
3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละระดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน ดังนี้

7.1 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้านจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกการบ้านด้วยวิธีการคัดลอกจากเพื่อน มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.2 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงานจำนวน 2 ข้อ ตัวอย่างเช่น
ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกรายงานด้วยวิธีการคัดลอกจากเพื่อน มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.3 พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบจำนวน 3 ข้อ ตัวอย่างเช่น
ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกข้อสอบ ด้วยวิธีการจด (ใส่กระดาษ, ใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน, ใส่ร่างกาย)
มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

คะแนนเจตนาในพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ นำคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของ
แบบสอบถามเจตนาในพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์มาแปรผล

เกณฑ์ในการแปลคะแนน กำหนดคะแนนเป็นคะแนนบวกและคะแนนลบ แบ่งเป็น 3
ระดับ คือ ต่ำ ปานกลาง และสูง ดังนี้

คะแนนเป็นศูนย์ หมายถึง มีทัศนคติเป็นกลาง

คะแนนเป็นบวก หมายถึง มีเจตนาในการกระทำพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- +3 มีเจตนาในการกระทำพฤติกรรมในระดับสูง
- +2 มีเจตนาในการกระทำพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- +1 มีเจตนาในการกระทำพฤติกรรมในระดับต่ำ

คะแนนเป็นลบ หมายถึง มีเจตนาที่จะไม่กระทำพฤติกรรม โดยแบ่งเป็น 3 ระดับ ดังนี้

- 3 มีเจตนาที่จะไม่กระทำพฤติกรรมในระดับสูง
- 2 มีเจตนาที่จะไม่กระทำพฤติกรรมในระดับปานกลาง
- 1 มีเจตนาที่จะไม่กระทำพฤติกรรมในระดับต่ำ

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ เป็นแบบสอบถามถึงการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ 3 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้าน พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงาน พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบ มีจำนวน 7 ข้อ โดยใช้มาตราวัดประเมินค่า 3 ระดับ (Rating scale) ดังนี้ คือ

- บ่อยครั้ง หมายถึง นักศึกษากระทำเป็นส่วนใหญ่หรือกระทำบ่อย
- นานๆครั้ง หมายถึง นักศึกษากระทำเป็นส่วนน้อยหรือกระทำนานๆครั้ง
- ไม่เคย หมายถึง นักศึกษาไม่เคยกระทำเลย

เกณฑ์การให้คะแนน มีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- ตัวเลือก เกณฑ์คะแนน
- 3 บ่อยครั้ง
- 2 นานๆครั้ง
- 1 ไม่เคยเลย

ตารางที่ 13 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม		
		บ่อยครั้ง	นานๆครั้ง	ไม่เคย
1	ฉันทลอกการบ้านจากเพื่อน			
2	ฉันทลอกการบ้านจากอินเทอร์เน็ต			
3	ฉันทลอกรายงานจากเพื่อน			
4	ฉันทลอกรายงานจากอินเทอร์เน็ต			
5	ฉันทลอกข้อสอบด้วยการจด (ใส่กระดาษ, ใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน, ใส่ร่างกาย)			
6	ฉันทลอกข้อสอบด้วยการใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์			
7	ฉันทลอกข้อสอบจากเพื่อนข้างๆ			

6. การทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

6.1 ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ท่านเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา

6.2 หาความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือวัดในตอนต้นที่ 1 ถึง ตอนต้นที่ 7 แบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน ตัวแปรลักษณะทางเศรษฐกิจส่วนบุคคล และตัวแปรลักษณะทางชีวสังคม และตอนต้นที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการลดน้ำหนัก โดยนำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและได้ปรับปรุงแก้ไขไปสอบถามกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เพื่อตรวจสอบความเข้าใจในลักษณะภาษาและข้อความของเครื่องมือหากมีสิ่งที่จะต้องปรับปรุงก็ทำการแก้ไขและนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาหญิง มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีจำนวน 40 คน แล้วจึงนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความสอดคล้องภายในด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficeincy) สำหรับเครื่องมือวัดตัวแปรตามพฤติกรรมทฤษฎีตามแผนวัดทางอ้อมทุกชุด ได้แก่ แบบวัดความเชื่อกับพฤติกรรม แบบวัดแบบวัดการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แบบวัดการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม แบบวัดเจตนาต่อการทำพฤติกรรม พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 14 จำนวนข้อ การให้คะแนน และค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของเครื่องมือวัด

ตัวแปร	จำนวนข้อ	การให้คะแนน	ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา
ความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	12	+3ถึง-3	.6644
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงในพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	12	+3ถึง-3	.8078
การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	26	+3ถึง-3	.9233
เจตนาต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	7	+3ถึง-3	.8405
พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา	7	3ถึง1	.6190

แสดงว่าแบบสอบถามในแต่ละตอนมีความเชื่อมั่น สามารถไปเก็บได้จริง โดยใช้เกณฑ์ของค่าแอลฟาไม่ต่ำกว่า 0.50 ข้อมูล ณ (พิศิษฐ ตันทวนิช 2532)

7. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมทางสถิติ ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

7.1 ใช้สถิติพรรณนา (descriptive statistics) ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการอธิบายข้อมูล ในด้านข้อมูลส่วนบุคคล ทักษะคิดต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

7.2 ใช้เทคนิคการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน (Pearson's Correlation Coefficient)

7.2.1 หาความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

7.2.2 หาความสัมพันธ์ระหว่าง ทักษะคิดต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรมกับเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

7.2.3 หาความสัมพันธ์ระหว่างเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

7.3 ใช้การวิเคราะห์หองค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis: CFA)

การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการ โครงสร้าง ตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยใช้โปรแกรมไลสเรล ประมาณค่าพารามิเตอร์ โดยวิธี ไลค์ลิฮูดสูงสุด (Maximum likelihood estimation) (Joreskog and sorbom, 1989, นงลักษณ์ วิรัชชัย, 2542) โมเดลที่ใช้วิเคราะห์ คือ โมเดลตามกรอบแนวคิดในการวิจัยผลการวิเคราะห์ จะนำเสนอในรูปการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร ค่าสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องกลมกลืนของโมเดลกับข้อมูลเชิงประจักษ์คือ ค่าสถิติ chi-square ค่านี้ GFI (goodness of fit index) ค่านี้ AGFI (adjusted goodness of fit index) ทั้งก่อนปรับและหลังปรับโมเดลและโมเดลที่แสดงอิทธิพลของปัจจัยต่างๆ ที่ส่งผลต่อความผูกพันต่อองค์การ การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดลสมการ โครงสร้างตามทฤษฎีกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยการวิเคราะห์โมเดลในภาพรวม

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมลดน้ำหนักรถยนต์ตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา ของนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 353 คน ผู้วิจัยนำข้อมูลมาวิเคราะห์และเสนอผลการวิเคราะห์ โดยใช้ตารางประกอบคำบรรยายดังนี้

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และวิธีการเข้าศึกษา

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา

เพื่อทำการทำความเข้าใจผลการวิเคราะห์ข้อมูลได้ง่ายและสะดวกยิ่งขึ้น ผู้วิจัยใช้สัญลักษณ์ที่ใช้แทนค่าสถิติแทน ดังต่อไปนี้

N	หมายถึง	จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามที่ใช้ในการวิเคราะห์
M	หมายถึง	ค่าเฉลี่ยของคะแนนตัวแปร (mean)
S.D.	หมายถึง	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนตัวแปร (standard deviation)
max	หมายถึง	คะแนนสูงสุด(maximum)
min	หมายถึง	คะแนนต่ำสุด(minimum)
χ^2	หมายถึง	ดัชนีตรวจสอบความกลมกลืนไค-สแควร์
β	หมายถึง	เมตริกซ์อิทธิพลเชิงสาเหตุทางตรงระหว่างตัวแปรภายในแฝง
SE	หมายถึง	ความคลาดเคลื่อนมาตรฐาน
t	หมายถึง	สถิติที่แบบกลุ่มที่เป็นอิสระจากกัน (t-test independent)
R ²	หมายถึง	สัมประสิทธิ์การทำนาย (coefficient of determination)

df	หมายถึง	ชั้นแห่งความเป็นอิสระ (degree of freedom)
p	หมายถึง	ระดับนัยสำคัญทางสถิติ
RMR	หมายถึง	ดัชนีรากที่สองของค่าเฉลี่ยกำลังสองของส่วนที่เหลือ
GFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (goodness of fit index)
AGFI	หมายถึง	ดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (adjust goodness of fit index)
TE	หมายถึง	อิทธิพลโดยรวม (total effect)
DE	หมายถึง	อิทธิพลทางตรง (direct effect)
IE	หมายถึง	อิทธิพลทางอ้อม (indirect effect)

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรแฝง

AB	หมายถึง	ตัวแปรแฝงที่สนใจต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์
SN	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
PBC	หมายถึง	ตัวแปรแฝงการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
IN	หมายถึง	ตัวแปรแฝงเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม
BEH	หมายถึง	ตัวแปรแฝงพฤติกรรม

สัญลักษณ์ที่ใช้แทนตัวแปรสังเกตได้

AB1	หมายถึง	การลอกการบ้านของตัวแปรที่สนใจต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์
AB2	หมายถึง	การลอกรายงานของตัวแปรที่สนใจต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์
AB3	หมายถึง	การลอกข้อสอบของตัวแปรที่สนใจต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์
SN1	หมายถึง	การลอกการบ้านของตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
SN2	หมายถึง	การลอกรายงานของตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
SN3	หมายถึง	การลอกข้อสอบของตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง
PBC1	หมายถึง	การลอกการบ้านของตัวแปรรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
PBC2	หมายถึง	การลอกรายงานของตัวแปรรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
PBC3	หมายถึง	การลอกข้อสอบของตัวแปรรับรู้การควบคุมพฤติกรรม
IN1	หมายถึง	การลอกการบ้านของตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม
IN2	หมายถึง	การลอกรายงานของตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม
IN3	หมายถึง	การลอกข้อสอบของตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม
BEH1	หมายถึง	การลอกการบ้านของตัวแปรพฤติกรรม
BEH2	หมายถึง	การลอกรายงานของตัวแปรพฤติกรรม
BEH3	หมายถึง	การลอกข้อสอบของตัวแปรพฤติกรรม

ตอนที่ 1 ผลการวิเคราะห์กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัย โดยจำแนกตาม เพศ ระดับชั้นปี สาขาวิชา และวิธีการเข้าศึกษา

ตารางที่ 15 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ชาย	72	20.40
หญิง	281	79.60
รวม	353	100.00

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ซึ่งเป็นนักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี จำนวนทั้งหมด 353 คน จำแนกออกเป็นเพศชาย จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 20.40 และเป็นเพศหญิง จำนวน 281 คน คิดเป็นร้อยละ 79.60

ตารางที่ 16 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับชั้นปี

ชั้นปี	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1	73	20.70
2	95	26.90
3	84	23.80
4	101	28.60
รวม	353	100.00

เมื่อพิจารณาข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 28.60 รองลงมาคือชั้นปีที่ 2 จำนวน 95 คน คิดเป็นร้อยละ 26.90 ชั้นปีที่ 3 จำนวน 84 คน คิดเป็นร้อยละ 23.80 และชั้นปีที่ 1 จำนวน 73 คน คิดเป็นร้อยละ 20.70

ตารางที่ 17 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสาขาวิชา

สาขา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การจัดการธุรกิจทั่วไป	52	14.70
การจัดการการท่องเที่ยว	59	16.70
การจัดการชุมชน	31	8.80
การตลาด	44	12.50
การจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก	50	14.20
การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	52	14.70
รัฐประศาสนศาสตร์	65	18.40
รวม	353	100.00

จากข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในสาขารัฐประศาสนศาสตร์ จำนวน 65 คน คิดเป็นร้อยละ 18.40, สาขาการจัดการการท่องเที่ยว จำนวน 59 คน คิดเป็นร้อยละ 16.70, สาขาการจัดการธุรกิจทั่วไป จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70, สาขาการจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70, สาขาการจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 14.20, สาขาการตลาด จำนวน 44 คน คิดเป็นร้อยละ 12.50, สาขาการจัดการชุมชน จำนวน 31 คน คิดเป็นร้อยละ 8.80 ตามลำดับ

ตารางที่ 18 จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการเข้าศึกษา

วิธีการเข้าศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผ่านการสอบของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (ส.ก.อ.)	82	23.20
ผ่านระบบโควตาพิเศษของมหาวิทยาลัยศิลปากร เฉพาะผู้มีภูมิลำเนาอยู่ใน 28 จังหวัด ในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ	145	41.10
ผ่านระบบโควตาจากโรงเรียนมัธยมในเขต 10 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ตอนบน	52	14.70
ระบบรับตรงจากทั่วประเทศ โดยใช้คะแนน O-net, A-net และ GAT, PAT	64	18.10
รับเข้าตรงโดยคณะฯ(รอบหลังจากระบบรับตรงทั่วประเทศ)	10	2.80
รวม	353	100.0

เมื่อพิจารณาข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามวิธีการเข้าศึกษาพบว่า นักศึกษาที่เข้าศึกษาโดยวิธีการผ่านระบบโควตาพิเศษของมหาวิทยาลัยศิลปากร เฉพาะผู้มีภูมิลำเนาอยู่ใน 28 จังหวัด ในภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีมากที่สุด จำนวน 145 คน คิดเป็นร้อยละ 41.10 รองลงมาคือผ่านการสอบของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (ส.ก.อ.) จำนวน 82 คน คิดเป็นร้อยละ 23.20, ระบบรับตรงจากทั่วประเทศ โดยใช้คะแนน O-net, A-net และ GAT, PAT จำนวน 64 คน คิดเป็นร้อยละ 18.10, ผ่านระบบโควตาจากโรงเรียนมัธยมในเขต 10 จังหวัดของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ และภาคใต้ตอนบน จำนวน 52 คน คิดเป็นร้อยละ 14.70 และรับเข้าตรงโดยคณะฯ(รอบหลังจากระบบรับตรงทั่วประเทศ) จำนวน 10 คน คิดเป็นร้อยละ 2.80

ตารางที่ 19 แสดงคะแนนต่ำสุดและสูงสุดที่เป็นไปได้ของแบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา คะแนนต่ำสุดและสูงสุดของแบบสอบถาม ค่าเฉลี่ย (M) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของตัวแปรในแบบจำลองพฤติกรรมตามแบบแผน

แบบสอบถาม	จำนวน (ข้อ)	แบบสอบถาม		Mean	S.D.
		คะแนนต่ำสุด	คะแนนสูงสุด		
ทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์					
การลอกการบ้าน	2	-18	18	.44	7.461
การลอกรายงาน	2	-106	18	-1.91	8.656
การลอกข้อสอบ	2	-18	18	-1.92	7.174
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง					
การลอกการบ้าน	2	-18	18	5.84	7.240
การลอกรายงาน	2	-18	18	6.51	7.426
การลอกข้อสอบ	2	-12	18	9.05	8.260
การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม					
การลอกการบ้าน	3	-15	27	6.39	8.127
การลอกรายงาน	5	-42	45	4.09	11.038
การลอกข้อสอบ	5	-45	45	9.11	16.171
เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม					
การลอกการบ้าน	2	-3	3	.17	1.391
การลอกรายงาน	2	-3	3	.10	1.373
การลอกข้อสอบ	3	-3	3	-1.08	1.665
พฤติกรรม					
การลอกการบ้าน	2	1	3	2.27	.393
การลอกรายงาน	2	1	3	1.92	.512
การลอกข้อสอบ	3	1	3	1.24	.405

แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาในด้านการลอกการบ้านมีคะแนนเป็นไปได้จาก -18 ถึง+18 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ (M =.44) ด้านการลอกรายงานมีคะแนนเป็นไปได้จาก -106 ถึง+18 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางลบต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ (M =-1.91) และด้านการลอกข้อสอบมีคะแนนเป็นไปได้จาก -18 ถึง+18 กลุ่มตัวอย่างมีทัศนคติทางบวกต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาอยู่ในระดับต่ำ (M =-1.92)

แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ด้านการลอกการบ้านมีคะแนนเป็นไปได้จาก -18 ถึง +18 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ (M =5.84) ด้านการลอกรายงานมีคะแนนเป็นไปได้จาก -18 ถึง +18 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ใน

ระดับ ($M = 6.51$) และด้านการลอกข้อสอบมีคะแนนเป็นไปได้จาก -12 ถึง +18 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = 9.05$)

แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมด้านการลอกการบ้านมีคะแนนเป็นไปได้จาก -15 ถึง +27 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = 6.39$) ด้านการลอกรายงานมีคะแนนเป็นไปได้จาก -42 ถึง +45 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = 4.09$) และด้านการลอกข้อสอบมีคะแนนเป็นไปได้จาก -45 ถึง +45 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = 9.11$)

แบบสอบถามเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาด้านการลอกการบ้านมีคะแนนเป็นไปได้จาก -3 ถึง +3 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = 1.17$) ด้านการลอกรายงานมีคะแนนเป็นไปได้จาก -3 ถึง +3 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = 1.10$) และด้านการลอกข้อสอบมีคะแนนเป็นไปได้จาก -3 ถึง +3 กลุ่มตัวอย่างมีการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงทางบวกอยู่ในระดับ ($M = -1.08$)

แบบสอบถามพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาด้านการลอกการบ้านมีคะแนนตั้งแต่ 1-3 คะแนน มีพฤติกรรมการลอกการบ้านอยู่ในระดับ ($M = 2.27$) มีพฤติกรรมการลอกรายงานอยู่ในระดับ ($M = 1.92$) และมีพฤติกรรมการลอกข้อสอบอยู่ในระดับ ($M = 1.24$) ตามลำดับ

ตอนที่ 2 ผลการวิเคราะห์ความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา

การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันจะใช้การตรวจสอบความตรงของแบบจำลอง โดยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเพื่อให้ได้เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร เพื่อตรวจสอบว่าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษ์ณ์หรือไม่ ถ้าเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เป็นเมทริกซ์เอกลักษ์ณ์ แสดงว่าเมทริกซ์นั้นไม่มีองค์ประกอบร่วมกัน และไม่มีประโยชน์ที่จะนำเมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ไปวิเคราะห์องค์ประกอบ ค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐานคือ ค่าสถิติ Bartlett's test of Sphericity และค่าดัชนีไกเซอร์-เมเยอร์-ออลคิน (Kaiser-Meyer-Olkin measure of sampling adequacy = KMO) ซึ่งค่าสถิติ Bartlett's test of Sphericity ควรจะมีนัยสำคัญทางสถิติ (0.05) และค่า KMO ควรมีค่าเข้าใกล้ 1 (Hair, 2010) เมื่อได้เมทริกซ์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรในองค์ประกอบแล้ว ผู้วิจัยได้นำมาวิเคราะห์เพื่อเป็นการตรวจสอบองค์ประกอบเชิงยืนยัน (confirmatory factor analysis) ด้วยโปรแกรมลิสเรล

2.1 ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบจำลองทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตารางที่ 20 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปร ในด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

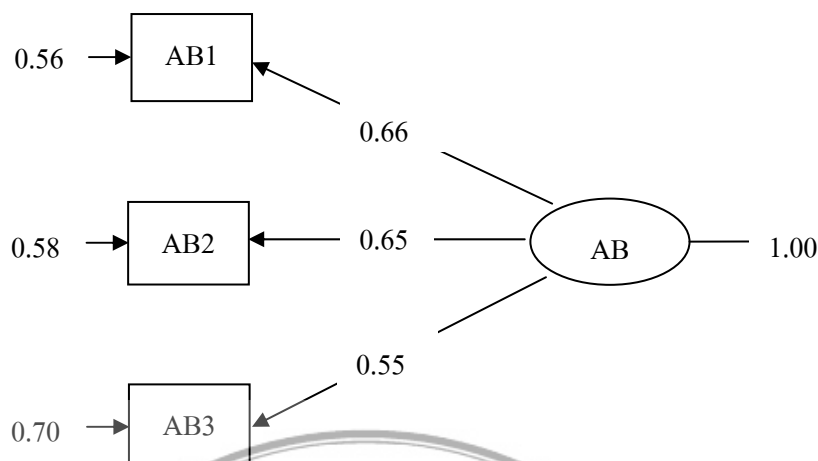
ตัวแปร	AB1	AB2	AB3
AB1	1		
AB2	.410**	1	
AB3	.294**	.274**	1
MEAN	.44	-1.91	-1.92
SD	7.461	8.656	7.174
Bartlett's Test of Sphericity = 107.27 df = 3 P = .000			
KMO = 0.62			

หมายเหตุ ** หมายถึง $p < .01$

ตัวแปรความเชื่อเกี่ยวกับทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาในงานวิจัยนี้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้รวม 3 ตัวแปร ได้แก่ การลอกการบ้าน(AB1) การลอกรายงาน(AB2) และการลอกข้อสอบ(AB3) ซึ่งจากการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรรวม 3 ค่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .274 ถึง .410 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ด้านการลอกรายงาน(AB2) กับด้านการลอกการบ้าน(AB1) รองลงมาคือ ด้านการลอกข้อสอบ(AB3) กับด้านการลอกการบ้าน(AB1) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(AB3) กับด้านการลอกรายงาน(AB2) ค่า Bartlett's Test of Sphericity = 107.27 df = 3 P = .000 และค่าดัชนี Kaiser-meyer-olkin measure of sampling adequacy (KMO) = 0.62 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 21 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบ มาตรฐาน(β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนน องค์ประกอบ
AB1	1.63	0.73	2.23	2.65	0.40
AB2	1.08	0.46	2.35	1.16	0.38
AB3	0.25	0.12	2.10	0.06	0.27
$\chi^2 = 0$ df = 1 p = 1.000					

Chi-Square = 0.00, df = 1, P-value = 1.000, RMSEA = 0.000

แผนภาพที่ 5 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

จากตารางที่ 21 และแผนภาพที่ 5 ได้แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของแบบจำลองการวัดองค์ประกอบด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (AB) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตามแบบจำลองการวัดด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา พบว่าแบบจำลองการวัดด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบสอดคล้องระหว่างแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่ df เท่ากับ 1 ค่า P-value เท่ากับ 1.000 ซึ่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ ยอมรับสมมติฐานว่าแบบจำลองการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทั้งหมด 3 ค่า มีค่าเป็นบวกทุกค่า มีขนาดตั้งแต่ 0.25 ถึง 1.63 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการลอกการบ้าน (AB1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 1.63 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 40 รองลงมา คือ ด้านการลอกรายงาน (AB2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 1.08 มีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 38 ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ (AB3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.25 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านทัศนคติต่อพฤติกรรม

ความไม่เชื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 27 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบร่วมด้านทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่เชื่อสัตย์ของนักศึกษา(AB)

การสร้างสเกลองค์ประกอบตัวแปรแฝงทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่เชื่อสัตย์ของนักศึกษาจากตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ การลอกการบ้าน (AB1) การลอกรายงาน (AB2) และการลอกข้อสอบ (AB3) เพื่อสร้างเป็นตัวแปรสังเกตได้โดยใช้คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) สามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$AB = 0.40**(AB1) + 0.38**(AB2) + 0.27**(AB3)$$

2.2 ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบจำลองการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่เชื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตารางที่ 22 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรในการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่เชื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	SN1	SN2	SN3
SN1	1		
SN2	.441**	1	
SN3	.426**	.596**	1
MEAN	5.84	6.51	9.05
SD	7.240	7.426	8.260
Bartlett's Test of Sphericity = 247.472 df = 3 P = .000			
KMO = 0.664			

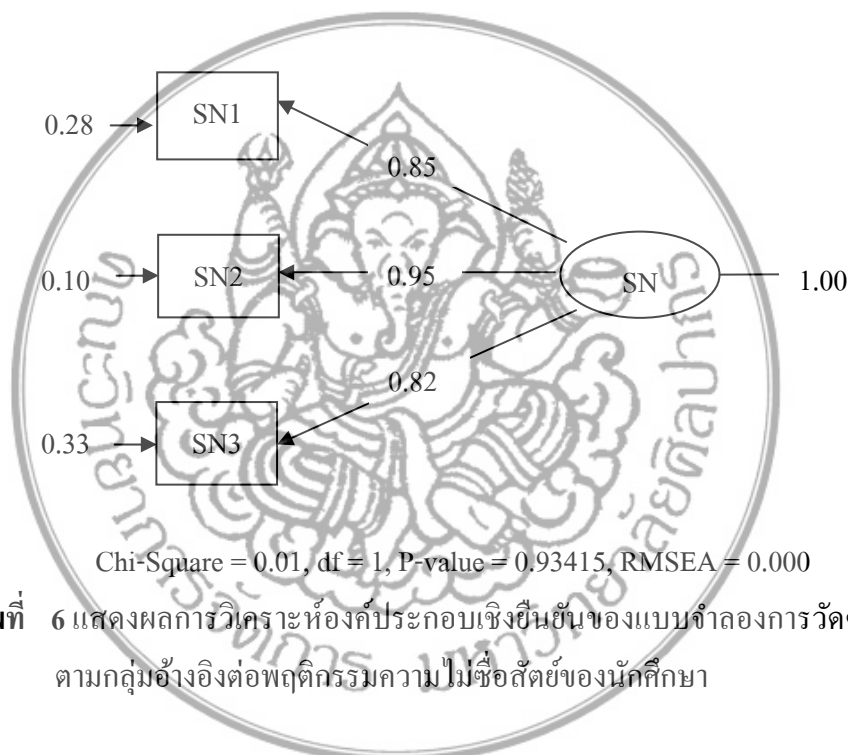
หมายเหตุ ** หมายถึง $p < .01$

ตัวแปรความเชื่อเกี่ยวกับการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่เชื่อสัตย์ของนักศึกษาในงานวิจัยนี้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้รวม 3 ตัวแปร ได้แก่ การลอกการบ้าน(SN1) การลอกรายงาน(SN2) และการลอกข้อสอบ(SN3) ซึ่งจากการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรรวม 3 ค่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .426 ถึง .596 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(SN3) กับด้านการลอกรายงาน(SN2) รองลงมา คือ ด้านการลอกรายงาน(SN2) กับด้านการลอกการบ้าน(SN1) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(AB3) กับด้านการลอกการบ้าน(SN1) ค่า Bartlett's Test of Sphericity = 247.472 df = 3 P = .000 และค่าดัชนี Kaiser-meyer-olkin measure of sampling adequacy (KMO) = 0.664 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 23 ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน(β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนนองค์ประกอบ
SN1	0.69	0.08	8.44	0.50	0.22
SN2	0.76	0.12	6.21	0.59	0.64
SN3	0.55	0.07	7.88	0.32	0.17

$$\chi^2 = 0.01 \quad df = 1 \quad p = 0.93415 \quad GFI = 1.00 \quad AGFI = 1.00 \quad RMR = 0.00073$$

แผนภาพที่ 6 แสดงผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

จากตารางที่ 23 และแผนภาพที่ 6 ได้แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของแบบจำลองการวัดองค์ประกอบด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (SN) ผลการวิเคราะห์ห้องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตามแบบจำลองการวัดด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา พบว่า แบบจำลองการวัดด้านการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่ df เท่ากับ 1 ค่า P-value เท่ากับ 0.93415 ซึ่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ ยอมรับสมมติฐานว่า แบบจำลองการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว

(AGFI) เท่ากับ 1.00 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.00073 แสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทั้งหมด 3 ค่า มีค่าเป็นบวกทุกค่า มีขนาดตั้งแต่ 0.55 ถึง 0.76 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการลอกโรงงาน (SN2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.76 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 64 รองลงมา คือ ด้านการลอกการบ้าน (SN1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.69 มีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 22 ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ (SN3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.55 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 17 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบรวมด้านการเคลื่อนย้ายตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (SN)

การสร้างสเกลองค์ประกอบตัวแปรแฝงที่สอดคล้องต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาจากตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ การลอกการบ้าน (SN1) การลอกโรงงาน (SN2) และการลอกข้อสอบ (SN3) เพื่อสร้างเป็นตัวแปรสังเกตได้โดยใช้คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) สามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$SN = 0.22^{**}(SN1) + 0.64^{**}(SN2) + 0.17^{**}(SN3)$$

2.3 ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบจำลองการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตารางที่ 24 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรในด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	PBC1	PBC2	PBC3
PBC1	1		
PBC2	.420**	1	
PBC3	.048	.255**	1
MEAN	6.39	4.09	9.11
SD	8.127	11.038	16.171

Bartlett's Test of Sphericity = 92.915 df = 3 P = .000

KMO = 0.494

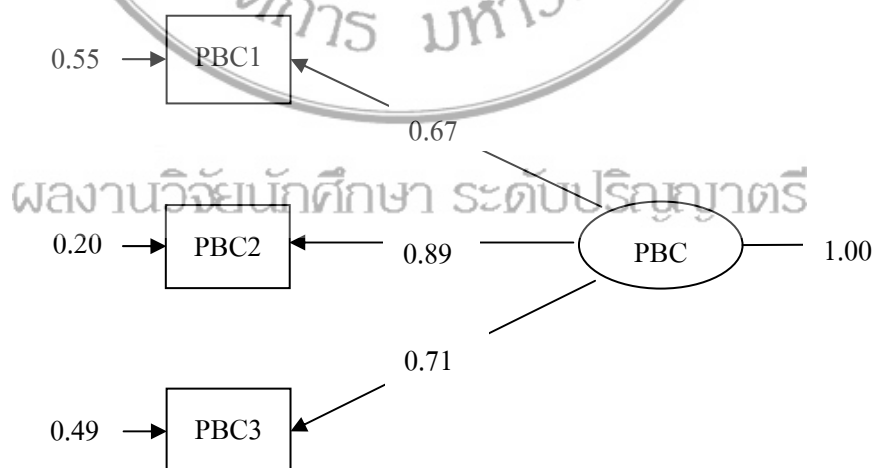
หมายเหตุ ** หมายถึง $p < .01$

ตัวแปรความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาในงานวิจัยนี้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้รวม 3 ตัวแปร ได้แก่ การลอกการบ้าน(PBC1) การลอกรายงาน(PBC2) และการลอกข้อสอบ(PBC3) ซึ่งจากการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรรวม 3 ค่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .255 ถึง .420 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 จำนวน 2 คู่ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงสุด คือ ด้านการลอกรายงาน(PBC2) กับด้านการลอกการบ้าน(PBC1) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(PBC3) กับด้านการลอกรายงาน(PBC2) ค่า Bartlett's Test of Sphericity = 92.915 df = 3 P = .000 และค่าดัชนี Kaiser-meyer-olkin measure of sampling adequacy (KMO) = 0.494 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์หาค่าประกอบได้

ตารางที่ 25 ผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน(β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนนองค์ประกอบ
PBC1	0.95	0.11	8.90	0.91	0.18
PBC2	0.46	0.07	6.49	0.20	0.65
PBC3	-0.45	0.15	-3.11	0.20	0.22

$\chi^2 = 0.01$ df = 1 p = 0.92735 GFI = 1.00 AGFI = 1.00 RMR = 0.0013

Chi-Square = 0.01, df = 1, P-value = 0.92735, RMSEA = 0.000

แผนภาพที่ 7 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

จากตารางที่ 25 และแผนภาพที่ 7 ได้แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของแบบจำลองการวัดองค์ประกอบด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(PBC) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตามแบบจำลองการวัดด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา พบว่า แบบจำลองการวัดด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.01 ที่ df เท่ากับ 1 ค่า P-value เท่ากับ 0.92735 ซึ่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ ยอมรับสมมติฐานว่า แบบจำลองการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์ โดยมีค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืน (GFI) เท่ากับ 1.00 ค่าดัชนีวัดระดับความกลมกลืนที่ปรับแก้แล้ว (AGFI) เท่ากับ 1.00 และค่าดัชนีรากของกำลังสองเฉลี่ยของส่วนที่เหลือ (RMR) เท่ากับ 0.0013 แสดงว่าแบบจำลองมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทั้งหมด 3 ค่า มีค่าเป็นบวกทุกค่า มีขนาดตั้งแต่ -0.45 ถึง 0.95 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการลอกการบ้าน (PBC1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.95 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 18 รองลงมา คือ ด้านการลอกรายงาน(PBC2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.46 มีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 65 ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(PBC3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ -0.45 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 22 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบรวมด้านการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(PBC)

การสร้างสเกลองค์ประกอบตัวแปรแฝงที่สอดคล้องพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาจากตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ การลอกการบ้าน (PBC1) การลอกรายงาน (PBC2) และการลอกข้อสอบ (PBC3) เพื่อสร้างเป็นตัวแปรสังเกตได้โดยใช้คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) สามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$PBC = 0.18^{**}(PBC1) + 0.65^{**}(PBC2) + 0.22^{**}(PBC3)$$

2.4 ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบจำลองเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตารางที่ 26 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรในด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	IN1	IN2	IN3
IN1	1		
IN2	.796**	1	
IN3	.328**	.446**	1
MEAN	.17	.10	-1.08
SD	1.391	1.373	1.665

Bartlett's Test of Sphericity = 430.886 df = 3 P = .000
KMO = 0.574

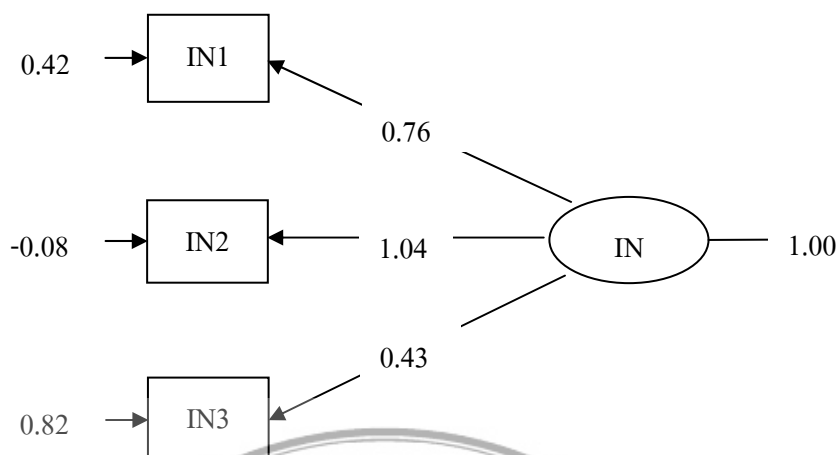
หมายเหตุ ** หมายถึง $p < .01$

ตัวแปรความเชื่อเกี่ยวกับเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาในงานวิจัยนี้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้รวม 3 ตัวแปร ได้แก่ การลอกการบ้าน(IN1) การลอกรายงาน(IN2) และการลอกข้อสอบ(IN3) ซึ่งจากการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรรวม 3 ค่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .328 ถึง .796 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ การลอกรายงาน(IN2) กับด้านการลอกการบ้าน(IN1) รองลงมา คือ ด้านการลอกข้อสอบ(IN3) กับด้านการลอกรายงาน(IN2) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(IN3) กับด้านการลอกการบ้าน(IN1) ค่า Bartlett's Test of Sphericity = 430.886 df = 3 P = .000 และค่าดัชนี Kaiser-Meyer-olkin measure of sampling adequacy (KMO) = 0.574 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 27 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน(β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนนองค์ประกอบ
IN1	0.89	-	-	0.80	-0.18
IN2	0.89	0.06	15.36	0.79	1.21
IN3	0.49	0.05	9.32	0.25	-0.05

$\chi^2 = 0.00$ df = 1 p = 0.95286

Chi-Square = 0.00, df = 1, P-value = 0.95286, RMSEA = 0.000

แผนภาพที่ 8 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

จากตารางที่ 27 และแผนภาพที่ 8 ได้แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของแบบจำลองการวัดองค์ประกอบด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (IN) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตามแบบจำลองการวัดด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา พบว่าแบบจำลองการวัดด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่ df เท่ากับ 1 ค่า P-value เท่ากับ 0.95286 ซึ่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ ยอมรับสมมติฐานว่า แบบจำลองการวิจัยมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทั้งหมด 3 ค่า มีค่าเป็นบวกทุกค่า มีขนาดตั้งแต่ 0.49 ถึง 0.89 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ การลอกการบ้าน (IN1) และการลอกรายงาน (IN2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.89 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 121 และ -18 ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ (IN3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.49 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ -5 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่าตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบร่วมด้านการรับรู้ด้านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (IN)

การสร้างสเกลองค์ประกอบตัวแปรแฝงทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาจากตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ การลอกการบ้าน(IN1) การลอกรายงาน(IN2) และการลอกข้อสอบ(IN3) เพื่อสร้างเป็นตัวแปรสังเกตได้โดยใช้คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) สามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$IN = -0.18^{**}(INC1) + 1.21^{**}(IN2) + 0.05^{**}(IN3)$$

2.5 ความตรงเชิงโครงสร้างของแบบจำลองพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตารางที่ 28 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรในด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	BEH1	BEH2	BEH3
BEH1	1		
BEH2	.443**	1	
BEH3	.064	.144**	1
MEAN	2.27	1.92	1.24
SD	.393	.512	.405
Bartlett's Test of Sphericity = 83.753 df = 3 P = .000			
KMO = 0.513			

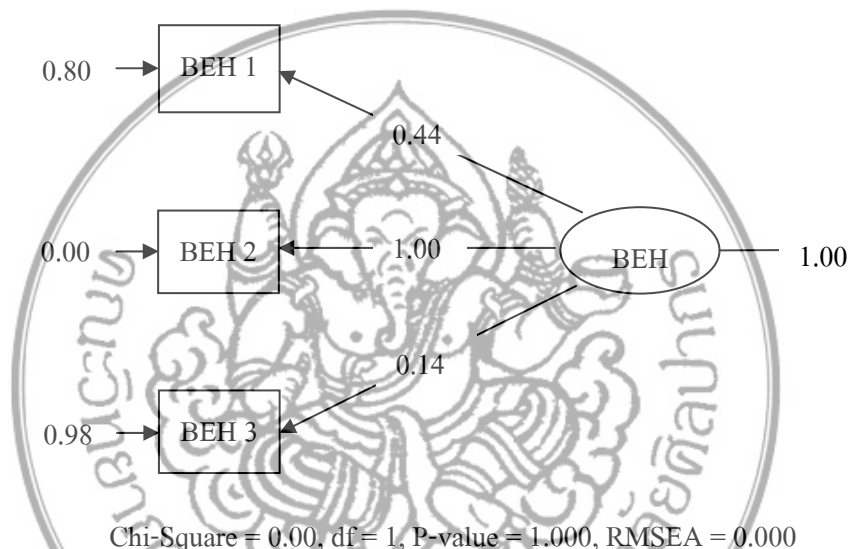
หมายเหตุ ** หมายถึง $p < .01$

ตัวแปรความเชื่อเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาในงานวิจัยนี้ วัดได้จากตัวแปรสังเกตได้รวม 3 ตัวแปร ได้แก่ การลอกการบ้าน(BEH1) การลอกรายงาน(BEH2) และการลอกข้อสอบ(BEH3) ซึ่งจากการตรวจสอบค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ทั้ง 3 ตัวแปรรวม 3 ค่า พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรมีค่าตั้งแต่ .144 ถึง .443 ที่ระดับนัยสำคัญ .01 จำนวน 2 คู่ โดยตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันสูงที่สุด คือ ด้านการลอกรายงาน(BEH2) กับด้านการลอกการบ้าน(BEH1) และตัวแปรที่มีความสัมพันธ์กันต่ำที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ(BEH3) กับการลอกรายงาน(BEH2) ค่า Bartlett's Test of Sphericity = 83.753 df = 3 P = .000 และค่าดัชนี Kaiser-meyer-olkin measure of sampling adequacy (KMO) = 0.513 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณะ และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรมีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้

ตารางที่ 29 ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันแบบจำลองด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

ตัวแปร	น้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน(β)	SE	t	R ²	สปส.คะแนนองค์ประกอบ
BEH1	1.02	-	-	1.04	0.00
BEH2	0.44	0.12	3.58	0.19	1.00
BEH3	0.33	0.09	3.61	0.11	0.00

$$\chi^2 = 0.00 \text{ df} = 1 \text{ p} = 1.000$$

แผนภาพที่ 9 แสดงผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยันของแบบจำลองการวัดด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา

จากตารางที่ 29 และแผนภาพที่ 9 ได้แสดงผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความตรงของแบบจำลองการวัดองค์ประกอบด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (BEH) ผลการวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน ตามแบบจำลองการวัดด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา พบว่าแบบจำลองการวัดด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษามีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ซึ่งพิจารณาจากสถิติที่ใช้ตรวจสอบความสอดคล้องระหว่างแบบจำลองกับข้อมูลเชิงประจักษ์ ได้แก่ ค่าไค-สแควร์ มีค่าเท่ากับ 0.00 ที่ df เท่ากับ 1 ค่า P-value เท่ากับ 1.000 ซึ่งไม่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ผลการทดสอบค่าไค-สแควร์ ยอมรับสมมติฐานว่าแบบจำลองการวัดมีความสอดคล้องกับข้อมูลเชิงประจักษ์

เมื่อพิจารณาค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน (β) ของตัวแปรทั้งหมด 3 ค่า มีค่าเป็นบวกทุกค่า มีขนาดตั้งแต่ 0.33 ถึง 1.02 ตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญมากที่สุด คือ ด้านการลอกการบ้าน (BEH1) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 1.02 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 0 รองลงมา คือ ด้านการลอกรายงาน (BEH2) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบ

มาตรฐาน เท่ากับ 0.44 มีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 1 ส่วนตัวแปรที่มีน้ำหนักความสำคัญน้อยที่สุด คือ ด้านการลอกข้อสอบ (BEH3) มีค่าน้ำหนักองค์ประกอบมาตรฐาน เท่ากับ 0.33 และมีความแปรผันร่วมเกี่ยวกับองค์ประกอบด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ร้อยละ 0 ซึ่งเป็นการแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรเหล่านี้เป็นตัวแปรที่สำคัญขององค์ประกอบด้านพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (BEH)

การสร้างสเกลองค์ประกอบตัวแปรแฝงทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษาจากตัวแปร 3 ตัว ได้แก่ การลอกการบ้าน (BEH1) การลอกรายงาน (BEH2) และการลอกข้อสอบ (BEH3) เพื่อสร้างเป็นตัวแปรสังเกตได้โดยใช้คะแนนองค์ประกอบ (factor score coefficient) สามารถเขียนในรูปสมการได้ดังนี้

$$BEH = 0.00^{**} (BEH1) + 0.01^{**} (BEH2) + 0.00^{**} (BEH3)$$

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา

3.1 ผลการวิเคราะห์ค่าสหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมการศึกษาซื้อโทรศัพท์เคลื่อนที่ของนักศึกษา

การวิเคราะห์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้ที่ใช้ในตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา ซึ่งเป็นการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรสังเกตได้จำนวน 15 ตัวแปร โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของเพียร์สัน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรทั้งหมด 105 คู่ มีค่าสัมประสิทธิ์แตกต่างจากศูนย์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจำนวน 94 คู่ คิดเป็นร้อยละ 89.5 ของค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ทั้งหมด โดยใช้สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่สูงที่สุดมีค่าเท่ากับ .806 ซึ่งเป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรการคัดลอกแบบกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ด้านการลอกรายงาน (SN2) กับด้านการลอกการบ้าน (SN1) รองลงมา มีค่า .796 ซึ่งเป็นสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ด้านการลอกรายงาน (IN2) กับด้านการลอกการบ้าน (IN1) และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ที่ต่ำที่สุดมีค่าเท่ากับ .106 ระหว่างตัวแปรพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ด้านการลอกข้อสอบ (BEH3) กับตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา ด้านการลอกรายงาน (AB2)

ผลจากการวิเคราะห์ค่า Bartlett's Test of Sphericity = 1505.504 df=105 p=0.000 และค่า KMO = .689 แสดงว่า เมทริกซ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรสังเกตได้ไม่ใช่เมทริกซ์เอกลักษณ์และความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร มีมากพอที่จะนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบได้โดยแสดงไว้ในตารางที่ 30

ตารางที่ 30 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์แบบเพียร์สันระหว่างตัวแปรแบบจำลองความสัมพัทธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา

	AB1	AB2	AB3	SN1	SN2	SN3	PBC1	PBC2	PBC3	IN1	IN2	IN3	BEH1	BEH2	BEH3
AB1	1														
AB2	.429**	1													
AB3	.363**	.354**	1												
SN1	.366**	.321**	.355**	1											
SN2	.363**	.228**	.434**	.806**	1										
SN3	.350**	.269**	.488**	.695**	.774**	1									
PBC1	.406**	.210**	.149**	.428**	.357**	.242**	1								
PBC2	.358**	.214**	.305**	.354**	.364**	.295**	.601**	1							
PBC3	.375**	.202**	.399**	.432**	.436**	.435**	.482**	.637**	1						
IN1	.294**	.166**	.271**	.315**	.324**	.201**	.455**	.439**	.490**	1					
IN2	.313**	.220**	.273**	.344**	.369**	.264**	.494**	.509**	.503**	.796**	1				
IN3	.214**	.163**	.375**	.302**	.315**	.448**	.233**	.326**	.518**	.328**	.446**	1			
BEH1	.124*	.104	.017	.226**	.165**	.121*	.350**	.271**	.205**	.381**	.442**	.088	1		
BEH2	-.026	.026	.085	.093	.164**	.128*	.069	.155**	.136**	.308**	.256**	.110*	.443**	1	
BEH3	.080	.106*	.222**	.187**	.161**	.243**	.126*	.173**	.260**	.080	.169**	.368**	.064	.144**	1
Mean	19.66	25.47	32.52	35.37	36.45	42.72	31.14	66.35	96.37	3.83	3.90	5.08	1.73	2.08	2.76
S.D.	12.155	22.255	19.605	22.224	22.083	23.706	24.631	37.082	66.605	1.391	1.373	1.665	.393	.512	.405

Bartlett's Test of Sphericity = 1505.504 df = 105 P = .000 KMO = .689

3.2 ผลการตรวจสอบความตรงของแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา

ผลการวิเคราะห์เพื่อตรวจสอบความสอดคล้องของตัวแบบการวิจัยกับข้อมูลเชิงประจักษ์พบว่า เมื่อพิจารณาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา แบบจำลองมีความสอดคล้องกลมกลืนกับข้อมูลเชิงประจักษ์ พิจารณาจากค่าสถิติที่ใช้ในการทดสอบ มีค่า P-value = 0.05859, GFI = 0.97, AGFI = 0.94, RMR = 0.046, RMSEA = 0.030, Chi-Square/df = 1.32 แสดงให้เห็นว่า Model มีความสอดคล้อง เนื่องจากค่า GFI, AGFI สูงกว่า 0.90, RMSEAต่ำกว่า 0.06 และ Chi-Square/df มีค่าน้อยกว่า 3 (เสรี ชัดแจ้ง, 2547)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางตรงและทางอ้อมที่ส่งผลต่อตัวแปรแฝง โดยแยกพิจารณาได้ผลลัพธ์ดังนี้

1. ตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (AB) เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมต่อเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.13 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.13 และขนาดอิทธิพลของตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมต่อพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.06 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.06

2. ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (SN) เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ -0.31 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ -0.31 และขนาดอิทธิพลของตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ -0.14 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ -0.14

3. ตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (PBC) เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.43 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.43 และขนาดอิทธิพลของตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมต่อพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.10 ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ 0.20 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.30

4. ตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (IN) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปรแฝงภายใน 3 ตัวแปร คือ 1) ทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (AB) ได้รับอิทธิพลทางบวก มีค่าเท่ากับ 0.13 2) ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่

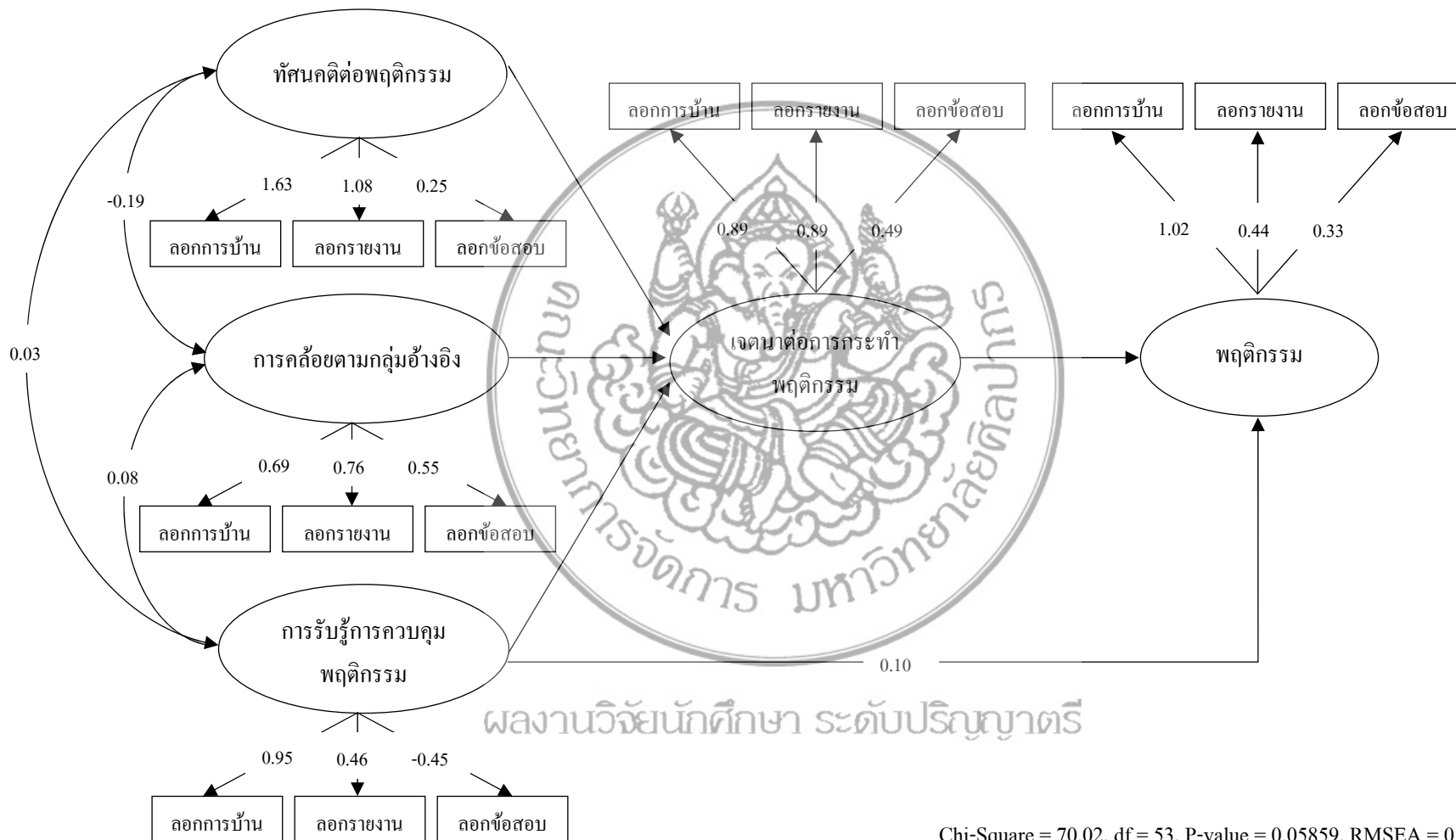
ชื่อเสียงของนักศึกษา (SN) ได้รับอิทธิพลทางลบ เท่ากับ -0.31 และ 3) ตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (PBC) ได้รับอิทธิพลทางบวก เท่ากับ 0.43

5. ตัวแปรพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา (BEH) ได้รับอิทธิพลทางตรงจากตัวแปร 2 ตัวแปร คือ 1) ตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(PBC) มีอิทธิพลทางบวก เท่ากับ 0.10 2) ตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(IN) ซึ่งมีอิทธิพลทางบวก เท่ากับ 0.45 และได้รับอิทธิพลทางอ้อมจากตัวแปรทั้งหมด 3 ตัว คือ 1) ทศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(AB) ได้รับอิทธิพลทางบวก มีค่าเท่ากับ 0.06 2) ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิงต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(SN) ได้รับอิทธิพลทางลบ เท่ากับ -0.14 และ 3) ตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา(PBC) ได้รับอิทธิพลทางบวก เท่ากับ 0.20 ดังแสดงสรุปในตารางที่ 31

ตารางที่ 31 แสดงค่าสัมประสิทธิ์อิทธิพลของตัวแปรในตัวแบบความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

ตัวแปรสาเหตุ	ตัวแปรผล	เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม			พฤติกรรม		
		TE	IE	DE	TE	IE	DE
ทัศนคติต่อพฤติกรรม		0.13	-	0.13	0.06	0.06	-
การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง		-0.31	-	-0.31	-0.14	-0.14	-
การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม		0.43	-	0.43	0.30	0.20	0.10
เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม		-	-	-	0.45	-	0.45

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

แผนภาพที่ 11 แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลของตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมต่อพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางตรง เท่ากับ 0.45 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลรวม เท่ากับ 0.45 เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อเจตนาในการกระทำ พฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของทัศนคติต่อพฤติกรรมไม่ซื้อสัตย์ เท่ากับ 0.13 ค่า สัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมไม่ซื้อสัตย์ เท่ากับ 0.43 หมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติหรือคาดหวังผลที่ได้รับจากการกระทำทุจริตสูงและมีปัจจัย แวดล้อมภายนอก(เช่น ความจำกัดของเวลา, สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย) ที่เอื้อต่อการกระทำ ทุจริตสูง จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตนาในการกระทำทุจริตสูงตามไปด้วย ส่วนตัวแปรการคล้อยตาม กลุ่มอ้างอิง มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อเจตนาในการทำพฤติกรรมความ ไม่ซื้อสัตย์โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพล เท่ากับ -0.31 หมายความว่า นักศึกษาที่ให้ความสำคัญ ต่อกลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่มบุคคล(เช่น ผู้ปกครอง, เพื่อน ,อาจารย์) ที่ความสำคัญต่อตัวนักศึกษาต่ำ จะ ส่งผลให้นักศึกษามีเจตนาในการกระทำ ความไม่ซื้อสัตย์สูง (โดยที่ $p < 0.05$)

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความไม่ ซื้อสัตย์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เท่ากับ 0.30 ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม เท่ากับ 0.45 หมายความว่า ปัจจัยแวดล้อมภายนอก (เช่น ความจำกัดของเวลา, สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย) ที่เอื้อต่อการ กระทำทุจริตสูง และนักศึกษามีเจตนาในการกระทำ ความไม่ซื้อสัตย์สูง จะส่งผลให้นักศึกษากระทำ พฤติกรรมสูงตามไปด้วย (โดยที่ $p < 0.05$)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมผ่านทางเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม พบว่า ค่า สัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื้อสัตย์ เท่ากับ 0.06 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อมของการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เท่ากับ 0.20 หมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติหรือคาดหวังผลที่ได้รับจากการกระทำทุจริตสูงและมีปัจจัย แวดล้อมภายนอก(เช่น ความจำกัดของเวลา, สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย, ผู้คุมสอบดูแลได้ไม่ ทั่วถึง) ที่เอื้อต่อการกระทำทุจริตสูง จะส่งผลให้นักศึกษากระทำพฤติกรรมความไม่ซื้อสัตย์สูงตาม ไปด้วย ส่วนปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่งอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบ ผ่านเจตนาต่อการกระทำ พฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อพฤติกรรมความไม่ซื้อสัตย์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาด อิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ -0.14 หมายความว่า นักศึกษาที่ให้ความสำคัญต่อกลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่ม บุคคล(เช่น ผู้ปกครอง, เพื่อน ,อาจารย์) ที่ความสำคัญต่ำ จะส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมความไม่ ซื้อสัตย์สูง (โดยที่ $p < 0.05$) ดังแสดงโดยสรุปตามตารางที่ 31 และแผนภาพที่ 11

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ที่มุ่งศึกษาความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนาต่อพฤติกรรม และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยมีวัตถุประสงค์การวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างแบบจำลองตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนกับข้อมูลเชิงประจักษ์
2. เพื่อพัฒนาแบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษาตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร จำนวนทั้งสิ้น 353 คน ได้มาจากกำหนดขนาดตัวอย่างตามแนวทาง Yamane (กัลยา วานิชย์บัญชา, 2541) โดยวิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควต้า (Quota sampling) โดยคิดสัดส่วนตามจำนวนนักศึกษาทั้งหมดในสาขาวิชานั้น ๆ เพื่อให้ได้จำนวนตัวอย่าง 353 คน

สมมติฐานการวิจัย

เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม ส่งผลให้เกิดพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา มาจากนักศึกษาที่มีทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

เครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย

ผู้วิจัยได้ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยประกอบด้วยแบบสอบถามจำนวน 2 ชุด

ชุดที่ 1 ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบนำร่องเพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเอง โดยเทียบเคียงกับเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาที่ใช้ทฤษฎีและวิธีการสร้างเครื่องมือของไอเซน (นภมาศ ศรีขวัญ, 2547) โดยนำมาปรับให้เข้ากับพฤติกรรมที่ศึกษาในครั้งนี้

ชุดที่ 2 ประกอบด้วยแบบสอบถามแบบรายงานตนเอง แบบสอบถามทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม แบบสอบถามเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ และแบบสอบถามพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของนักศึกษา แบบสอบถามทั้งหมดจะมีทั้งหมด 2 ส่วน แบ่งเป็น

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทางชีวสังคม ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ, ชั้นปีที่กำลังศึกษาอยู่, สาขาที่กำลังศึกษาอยู่, วิธีเข้ามาเรียนในคณะวิทยาการจัดการ ตอบแบบสอบถามโดยการทำเครื่องหมาย

ส่วนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับตัวแปรทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผนจำนวน 8 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา เป็นการประเมินความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัดโดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง -3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละระดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการประเมินผลความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาตามความเชื่อ เป็นการประเมินความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัดโดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง -3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละระดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการประเมินความรู้สึกรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัดโดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูด มาตรวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง -3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละระดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูต มาตราวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 5 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูต มาตราวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูต มาตราวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 7 แบบสอบถามเจตนาในความไม่ซื่อสัตย์ เป็นการประเมินความรู้สึกของนักศึกษาที่มีต่อการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา โดยใช้คำคุณศัพท์คู่ วัต โดยใช้มาตรจำแนกความหมายของออสกูต มาตราวัดมี 7 ระดับ เกณฑ์การให้คะแนนแต่ละข้อให้คะแนน +3 ถึง-3 จากคำคุณศัพท์ทางบวกถึงคำคุณศัพท์ทางลบ แต่ละดับมีค่าเท่ากับ 1 คะแนน

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ เป็นแบบสอบถามถึงการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ 3 พฤติกรรม คือ พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกการบ้าน พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกรายงาน พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการลอกข้อสอบ มีจำนวน 7 ข้อ โดยใช้มาตรวัดประเมินค่า 3 ระดับ (Rating scale)

คุณภาพของเครื่องมือ

ตรวจสอบความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) โดยนำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะของอาจารย์ที่ปรึกษา ไปให้ท่านอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา จากนั้นปรับปรุงแก้ไขแบบสอบถามตามข้อเสนอแนะ หากความเชื่อมั่น (Reliability) ของเครื่องมือวัด โดยนำเครื่องมือที่ได้ผ่านการตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาและได้ปรับปรุงแก้ไขไปสอบถามกับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักศึกษาคณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี เพื่อตรวจสอบความเข้าใจใน

ลักษณะภาษาและข้อความของเครื่องมือหากมีสิ่งที่ต้องปรับปรุงก็ทำการแก้ไขและนำไปทดลองใช้ (Try out) กับกลุ่มที่มีลักษณะคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรีจำนวน 40 คน แล้วจึงนำผลที่ได้ไปวิเคราะห์หาความสอดคล้องภายในด้วยวิธีการสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficiency) ได้ผลดังนี้ .6644, .8078, .9233, .8405 และ .6190 ตามลำดับ

การดำเนินการวิจัย

ระยะเวลาในการดำเนินงานวิจัย เริ่มตั้งแต่ มิถุนายน 2556 ถึง กุมภาพันธ์ 2556 และสถานที่ในการดำเนินงานวิจัย คือ มหาวิทยาลัยศิลปากร วิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical package for social science) ในการคำนวณหา ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าสูงสุด ค่าต่ำสุด ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน โดยกำหนดนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 เพื่อใช้ในการอธิบายข้อมูลในด้านข้อมูลส่วนบุคคล ที่สนใจคือต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เจตนาต่อพฤติกรรม และพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป ลิสเรล (LISREL) ในการวิเคราะห์หาความสัมพันธ์เชิงพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

สรุปผลการวิจัย

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อเจตนาในการกระทำพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของทัศนคติต่อพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ เท่ากับ 0.13 ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมไม่ซื่อสัตย์ เท่ากับ 0.43 หมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติหรือคาดหวังผลที่ได้รับจากการกระทำทุจริตสูงและมีปัจจัยแวดล้อมภายนอก (เช่น ความจำกัดของเวลา, สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย) ที่เอื้อต่อการกระทำทุจริตสูง จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตนาในการกระทำทุจริตสูงตามไปด้วย ส่วนตัวแปรการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อเจตนาในการทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพล เท่ากับ -0.31 หมายความว่า นักศึกษาที่ให้ความสำคัญต่อกลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่มบุคคล (เช่น ผู้ปกครอง, เพื่อน ,อาจารย์) ที่มีความสำคัญต่อตัวนักศึกษาต่ำ จะส่งผลให้นักศึกษามีเจตนาในการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์สูง (โดยที่ $p < 0.05$)

เมื่อพิจารณาขนาดอิทธิพลทางตรงของตัวแปรทำนายที่ส่งผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เท่ากับ 0.30 ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลของตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม เท่ากับ 0.45 หมายความว่า ปัจจัยแวดล้อมภายนอก (เช่น ความจำกัดของเวลา, สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย) ที่เอื้อต่อการกระทำทุจริตสูง และนักศึกษามีเจตนาในการกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์สูง จะส่งผลให้นักศึกษากระทำพฤติกรรมสูงตามไปด้วย (โดยที่ $p < 0.05$)

เมื่อพิจารณาอิทธิพลทางอ้อมผ่านทางเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม พบว่า ค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อมของตัวแปรทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ เท่ากับ 0.06 และค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อมของการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม เท่ากับ 0.20 หมายความว่า นักศึกษาที่มีทัศนคติหรือคาดหวังผลที่ได้รับจากการกระทำทุจริตสูงและมีปัจจัยแวดล้อมภายนอก (เช่น ความจำกัดของเวลา, สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย, ผู้คุมสอบดูแลได้ไม่ทั่วถึง) ที่เอื้อต่อการกระทำทุจริตสูง จะส่งผลให้นักศึกษากระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์สูงตามไปด้วย ส่วนปัจจัยการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ส่งอิทธิพลทางอ้อมเชิงลบ ผ่านเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ โดยค่าสัมประสิทธิ์ขนาดอิทธิพลทางอ้อม เท่ากับ -0.14 หมายความว่า นักศึกษาที่ให้ความสำคัญต่อกลุ่มอ้างอิงหรือกลุ่มบุคคล (เช่น ผู้ปกครอง, เพื่อน, อาจารย์) ที่ความสำคัญต่ำ จะส่งผลให้นักศึกษามีพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์สูง (โดยที่ $p < 0.05$)

พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษา มีผลมาจากเจตนาที่ตั้งใจจะกระทำพฤติกรรมเป็นส่วนใหญ่ โดยปัจจัยการรับรู้การควบคุมพฤติกรรมของนักศึกษาหรือช่องทางและโอกาสที่เอื้ออำนวย ส่งผลให้เกิดเจตนาหรือความตั้งใจที่จะทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่าตัวแปรทัศนคติและตัวแปรการรับรู้มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อเจตนาในการกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิงบวกในการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ แสดงว่า นักศึกษาที่กระทำทุจริตหรือมีเจตนาจะกระทำทุจริตไม่ว่าจะเป็น การทุจริตในการลอกการบ้าน การลอกรายงาน หรือการลอกข้อสอบ จะคาดหวังผลที่ได้รับหลังจากที่กระทำทุจริต เช่น ไม่เสียเวลาคิดเอง ส่งงานได้ตามกำหนดเวลา งานเสร็จรวดเร็ว ได้รับคะแนนดีขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของสุชาดา กรเพชรปานิ (สุชาดา กรเพชรปานิ, 2549) ถ้านักศึกษามีทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในทิศทางบวกหรือเห็นด้วยว่าน่าจะเป็นประโยชน์ต่อตน และรับรู้ว่

เพื่อนในกลุ่มมีความคิดเห็นในทำนองเดียวกันหรือกระทำพฤติกรรมนั้น ประกอบกับนักศึกษารับรู้
ว่าสามารถทำพฤติกรรมนั้นได้ง่าย นักศึกษาคนนี้น่าจะมีความตั้งใจสูงที่จะทำพฤติกรรมความไม่
ซื่อสัตย์ และนำไปสู่การกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในที่สุด แต่ตัวแปรการคล้อยตามกลุ่ม
อ้างอิง มีอิทธิพลทางตรงเชิงลบต่อเจตนาในการกระทำความไม่ซื่อสัตย์ และมีอิทธิพลทางอ้อมเชิง
ลบในการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ แสดงให้เห็นว่า กลุ่มคล้อยตาม หรือกลุ่มบุคคลที่
สำคัญต่อนักศึกษาไม่มีความสำคัญในการชักจูง ส่งเสริม หรือแนะนำการทุจริต ซึ่งนักศึกษาไม่เห็น
ด้วยกับการกระทำทุจริต ซึ่งเมื่อเปรียบเทียบกับผลการวิจัย ของสุชาดา กรเพชรปาณี ปรากฏว่า
ผลการวิจัยความขัดแย้งกัน โดยผลการศึกษากลุ่มคล้อยตาม ปรากฏว่าถ้าได้รับการชักจูงโดยกลุ่ม
เพื่อน หรือเห็นเพื่อนจึงกระทำตาม แต่ผลการวิจัยแสดงให้เห็นว่าการคล้อยตามกลุ่มบุคคลไม่มี
ความสำคัญเพียงพอที่จะชักจูงให้นักศึกษากิจเจตนาในการกระทำความไม่ซื่อสัตย์ แต่ทั้งนี้ค่าขนาด
อิทธิพลของทัศนคติต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์และการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม มีค่าขนาด
อิทธิพลมากกว่าการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง ทำให้การคาดหวังผลในการทุจริตและปัจจัยแวดล้อม
ภายนอกเช่น ความจำกัดของเวลา สภาพของห้องสอบที่เอื้ออำนวย การดูแลควบคุมการสอบที่ไม่
ทั่วถึง ส่งผลให้เกิดเจตนาในการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ หากนักศึกษาไม่เห็นด้วยหรือ
คล้อยตามกลุ่มบุคคลที่มีความสำคัญ ก็จะไม่เกิดเจตนาในการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ ซึ่ง
สอดคล้องกับการศึกษาของสุชาดา กรเพชรปาณี ที่พบว่า การคล้อยตามกลุ่มเพื่อนสามารถร่วม
ทำนายพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ได้

ตัวแปรเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ และการรับรู้การควบคุม
พฤติกรรม มีอิทธิพลทางตรงเชิงบวกต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ แสดงว่า นักศึกษาที่กระทำ
พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ มีความตั้งใจหรือเจตนาในการกระทำการทุจริต (ทรงสิริ วิจิรานนท์,
2553) ความตั้งใจที่จะกระทำเป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ในการเรียน
(ทรงสิริ วิจิรานนท์, 2553) ว่าความตั้งใจที่จะกระทำ ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการมีอิทธิพลทางตรง
ต่อความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา และปัจจัยแวดล้อมภายนอกที่เอื้ออำนวยต่อการทุจริต
เช่น ห้องสอบเอื้ออำนวย อาจารย์คุมสอบดูแลได้ไม่ทั่วถึง ทำให้เกิดการลอกการบ้าน การลอก
รายงาน หรือการลอกข้อสอบ เมื่อเปรียบเทียบค่าขนาดอิทธิพลของเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรม
ความไม่ซื่อสัตย์กับค่าขนาดอิทธิพลของการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม พบว่า ค่าขนาดอิทธิพลของ
เจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์มากกว่าค่าขนาดอิทธิพลของการรับรู้การควบคุม
พฤติกรรม ซึ่งทำให้พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์มากจากการที่ตัวนักศึกษามีเจตนาที่จะทุจริต
มากกว่าการที่การมีระยะเวลาไม่เพียงพอ ห้องสอบหรือสถานที่เอื้ออำนวย อาจารย์คุมสอบดูแลได้ไม่
ทั่วถึง แต่ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายนอกที่นักศึกษาเจอสามารถทำให้เกิดการกระทำพฤติกรรมความ

ไม่ซื่อสัตย์ โดยที่นักศึกษาไม่ได้มีเจตนาในการทุจริตในการลอกการบ้าน การลอกรายงาน หรือการลอกข้อสอบมาก่อน (สุชาติ ทรเพชรปานิ, 2549) ที่แสดงให้เห็นว่า แม้ความเจตนาต่อการกระทำพฤติกรรมจะเป็นตัวกลางนำไปสู่การกระทำหรือไม่กระทำพฤติกรรม แต่การรับรู้ความสามารถควบคุมพฤติกรรมในสถานการณ์จริงอาจทำให้บุคคลตัดสินใจที่จะกระทำพฤติกรรมโดยไม่มีเจตจำนงมาก่อนก็ได้ ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแผน (Theory of Planned Behavior)(Ajzen,1991)

จากการผลการวิจัย นักศึกษามีความสนใจคาดหวังผลประโยชน์จากการการกระทำพฤติกรรม ความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา หากสิ่งทีกระทำนำมาถึงความสะดวก รวดเร็ว มีงานส่งโดยไม่ต้องใช้ความคิด หรือได้คะแนนดี สถาบันการศึกษาควรที่จะเน้นในด้านของการสร้างหลักความถูกต้อง คุณธรรม หรือการสร้างเชื่อมั่นในตนเอง ทำการเปลี่ยนทัศนคติของนักศึกษาใหม่ แสดงให้เห็นว่าผลประโยชน์ที่แท้จริงนั้นไม่ใช่เพียงคะแนน แต่เป็นความรู้ความสามารถที่จะติดตัวนักศึกษาไปในอนาคต และเพิ่มความเข้มงวดในการคุมสอบ จัดจำนวนผู้คุมให้เหมาะสม เพื่อลดช่องว่างในการเกิดโอกาสที่จะกระทำพฤติกรรม ความไม่ซื่อสัตย์ ขยายระยะเวลาในการทำงานหรือข้อสอบให้มีความสอดคล้องกัน การเปลี่ยนรูปแบบในการจัดสถานที่สอบให้เหมาะสมและเป็นระบบ

ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการทำวิจัยเชิงคุณภาพ เพื่อจะได้เข้าถึงกลุ่มบุคคลที่ส่งผลถึงพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาเพิ่มมากยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มตัวแปรอื่นๆ ที่คาดว่าจะมีการส่งผลถึงพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษาได้ อาทิเช่น สื่อ ปัจจัยทางด้านอารมณ์ ความเครียด ความกดดันต่างๆ

ผลงานวิทยานิพนธ์ระดับปริญญาตรี

รายการอ้างอิง

- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2541). การใช้ SPSS for Windows ในการวิเคราะห์ข้อมูล. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพฯ: ซีเค แอนด์ เอส โฟโตสตูดีโอ.
- ขัตติยา วรรณสุด และคนอื่นๆ. (2547). รายงานการวิจัย คุณธรรม พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ของ **คนไทย**. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ มหาวิทยาลัยศิลปากร. กองบริการนักศึกษา. (2555). “จำนวนนักศึกษาคณะวิทยาการศึกษารัฐบาล.” 31 ตุลาคม. เจดิสภา ลิตอนันต์พงศ์. (2551). “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความผูกพันต่อองค์กร.” วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ปริชญาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาจิตวิทยาอุตสาหกรรมและองค์กร คณะจิตวิทยา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐพร พวงไชสง. (2546). “การพัฒนาโมเดลเชิงสาเหตุของความมุ่งมั่นในการทำวิจัย พฤติกรรมการวิจัย และคุณภาพงานวิจัยของครูระดับประถมศึกษา ในโรงเรียนสังกัด กรุงเทพมหานคร.” วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ปริชญาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาการศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทรงสิริ วิจิรานนท์. (2553). “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับพฤติกรรมการขาดคุณธรรมความซื่อสัตย์ในการเรียนของนักศึกษา.” วารสารวิชาการและวิจัย มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร. 4, 2 (กันยายน): 97-104.
- ธานี นทร์ ศิลป์จารุ. (2548). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: วิ.อินเตอร์ พรีน.
- ธีระพร อุวรรณโณ. (2535). “ทฤษฎีและการวัดเจตคติ.” เอกสารประกอบการสอน คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นงลักษณ์ วิรัชชัย. (2542). โมเดลอิสระ: สถิติวิเคราะห์สำหรับการวิจัย. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภมาศ ศรีขวัญ. (2547). “ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติต่อพฤติกรรมการลดน้ำหนัก การคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง การรับรู้การควบคุมพฤติกรรม และพฤติกรรมการลดน้ำหนักของวัยรุ่นหญิง.” วิทยาลัยพัฒนศาสตร์ปริชญาศาสตร์มหาบัณฑิต สาขาวิชาพยาบาลศาสตร์ คณะพยาบาลศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นฤดี สมิต์พีรชา. (2553). “พฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.” งานวิจัยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

- นฤมล โอสธานุเคราะห์. (2549). **แนวทางการพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมของนิสิตนักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาตามพระบรมราโชวาทของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว.**
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยกรุงเทพฯ.
- ยุทธ ไถยวรรณ. (2550). **วิเคราะห์ข้อมูลวิจัย.** กรุงเทพฯ: ศูนย์สื่อเสริมกรุงเทพฯ.
- ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). **พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน.** กรุงเทพฯ: อักษรเจริญทัศน์.
- วิจิต อุ๋อัน และอำนาจ วังจิ้น. (2550). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป SPSS.**
ปทุมธานี: พรินท์แอนมี (ประเทศไทย).
- ศิริชัย พงษ์วิชัย. (2553). **การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์.** พิมพ์ครั้งที่ 21. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมาน ชาลีเครือ. (2523). “ความสัมพันธ์ระหว่างค่านิยมเชิงสังคมกับความซื่อสัตย์.” **ปริญญาพันธ**
การศึกษาคุณูปบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- สุชาดา กรเพชรปณี. (2549). **ความไม่ซื่อสัตย์ทางวิชาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย. วารสารวิจัย**
และวัดผลการศึกษา. 4, 1 (มีนาคม): 143-164.
- สุริรัตน์ นันทกุลและอรพินท์ ศรีวิชา. (2554). “การศึกษาพฤติกรรมการลดน้ำหนักของนักศึกษาหญิงมหาวิทยาลัยศิลปากรวิทยาเขตสารสนเทศเพชรบุรี ตามทฤษฎีพฤติกรรมตามแบบแผน.” **การวิจัยปริญาศิลปศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป คณะ**
วิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- เสรี ชัดเข้ม. (2547). **การวิเคราะห์องค์ประกอบเชิงยืนยัน. วารสารวิจัยและวัดผลการศึกษา. 2, 1**
(มีนาคม): 15-42.
- เสาวนิจ รัตนวิจิตร นิจนันต์ชัย. (2547). **การปลูกฝังคุณธรรมความซื่อสัตย์.** กรุงเทพฯ: คณะสังคม
สงเคราะห์ศาสตร์และสวัสดิการสังคม มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ.
- อนันต์ ศรีโตภา. (2502). **การวัดและการประเมินผลการศึกษา.** กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- Ajzen. (1988). **Attitude, personality, and behavior.** Chicago : The Dorsey Press.
- Bollen, K.A. & Long, J.S. (1993). **Testing structural equation models.** Thousand Oaks: SAGE Publications.
- Hair, J.F., Black, W.C. et al. (2010). **Multivariate Data Analysis.** 7th ed. New York: Pearson.
- Hu, L.T. & Bentler, P.M. (1999). “Structural equation modeling.” **Conventional criteria versus new alternatives, 6,1: 1-55.**

Mueller, R.O. (1996). **Confirmatory factor analysis. In Basic principles of structural equation modeling: An introduction to LISREL and EQS.** New York: Springer-Verlag.

Wang, L., Fan, X., & Willson, V.L. (1996). "Structural Equation Modeling." **Effects of nonnormal data on parameter estimates and fits indices for a model with latent and manifest variables: An empirical study, 3,3: 228-247.**

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ภาคผนวก ก

แบบสอบถามสำหรับงานวิจัย

เรื่อง แบบจำลองความสัมพันธ์เชิงสาเหตุของปัจจัยที่มีผลต่อพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยศิลปากร

แบบสอบถามทั่วไปเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ที่ตรงกับข้อมูลที่เป็นจริงของนักศึกษามากที่สุด

1. เพศ ชาย หญิง
2. กำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่ ปี 1 ปี 2 ปี 3 ปี 4
3. กำลังศึกษาอยู่ในสาขาวิชา

☐ การจัดการธุรกิจทั่วไป	☐ การจัดการการท่องเที่ยว
☐ การจัดการธุรกิจและภาษาอังกฤษ	☐ การจัดการโรงแรมและธุรกิจที่พัก
☐ การจัดการชุมชน	☐ การตลาด
☐ รัฐประศาสนศาสตร์	
4. เข้ามาเรียนในคณะวิทยาการจัดการด้วยวิธี

☐ ผ่านการสอบของสำนักงานคณะกรรมการอุดมศึกษา (ส.ก.อ.)
☐ ผ่านระบบโควตาพิเศษของมหาวิทยาลัยศิลปากร เฉพาะผู้มีภูมิลำเนาอยู่ใน 28 จังหวัด ในภาคกลาง และภาคตะวันออก
☐ ผ่านระบบโควตาจากโรงเรียนมัธยมในเขต 10 จังหวัดของภาคตะวันตก และภาคใต้ตอนบน

ผลงานวิจัยนันทศึกษา ระดับปริญญาตรี

☐ ระบบรับตรงจากทั่วประเทศ โดยใช้คะแนน O-net และ A-net
☐ รับเข้าตรงโดยคณะฯ (รอบหลังจากระบบรับตรงทั่วประเทศ)

แบบสอบถามความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

คำชี้แจง ในการตอบแบบสอบถามต่อไปนี้ ขอให้นักศึกษาเขียนเครื่องหมาย ลงในช่อง: _____ : ได้เพียงช่องเดียวเท่านั้น และโปรดทำเครื่องหมาย **X** ลงในช่องที่ตรงกับความรู้สึกของนักศึกษามากที่สุด และให้คะแนนความเป็นไปได้ดังต่อไปนี้

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้

	+3	+2	+1	0	-1	-2	-3
+3	หมายความว่า	เป็นไปได้มาก			-1	หมายความว่า	เป็นไปได้น้อย
+2	หมายความว่า	เป็นไปได้ปานกลาง			-2	หมายความว่า	เป็นไปไม่ได้ปานกลาง
+1	หมายความว่า	เป็นไปได้น้อย			-3	หมายความว่า	เป็นไปไม่ได้เลย
0	หมายความว่า	ไม่ใช่ทั้งสองอย่าง					

โดยช่องว่างระหว่างตัวเลขแต่ละตัวมีความห่างเท่ากัน

ตัวอย่าง ลักษณะการเลือกตอบ

1. ถ้าท่านลอกการบ้าน จะทำให้การบ้านเสร็จรวดเร็ว ถ้าท่านเชื่อว่าการลอกการบ้านเป็นไปได้ที่จะทำให้การบ้านของท่านเสร็จรวดเร็ว ให้เขียนเครื่องหมาย **X** ลงในช่อง +3 ทางด้านซ้ายมือใกล้คำว่า เป็นไปได้

เป็นไปได้ : **X** : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2. ถ้าท่านลอกการบ้าน จะทำให้การบ้านเสร็จรวดเร็ว ถ้าท่านเชื่อว่าการลอกการบ้านเป็นไปไม่ได้ที่จะทำให้การบ้านของท่านเสร็จรวดเร็ว ให้เขียนเครื่องหมาย **X** ลงในช่อง -3 ทางด้านขวามือใกล้คำว่า เป็นไปไม่ได้

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : **X** : _____ : เป็นไปไม่ได้

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 1 แบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษา

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย **X** ลงในช่องว่าง : _____ : ที่มีข้อความตรงกับนักศึกษามากที่สุด

1.1 ถ้าท่านลอกการบ้าน จะทำให้การบ้านเสร็จรวดเร็ว

ปรารถนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารถนา

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.2 ถ้าท่านลอกการบ้าน จะทำให้ไม่ได้รับความรู้

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.3 ถ้าท่านลอกรายงาน จะทำให้ไม่เสียเวลาทำรายงาน

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.4 ถ้าท่านลอกรายงาน จะทำให้ไม่รู้กระบวนการในการคิด

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.5 ถ้าท่านลอกข้อสอบ จะทำให้ได้คะแนนดี

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

1.6 ถ้าท่านลอกข้อสอบ จะทำให้ถูกลงโทษ

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 2 แบบสอบถามการประเมินผลความไม่ซื่อสัตย์ทางการศึกษาตามความเชื่อ

2.1 การลอกการบ้าน เพื่อให้การบ้านเสร็จเร็ว เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2.2 การลอกการบ้าน จะทำให้ท่านไม่ได้รับความรู้ เป็นสิ่งที่ท่าน...

ชอบ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ชอบ

ผลงอนวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

2.3 ท่านจะมีเวลาว่างมากขึ้น ถ้าท่านลอกรายงาน เป็นสิ่งที่ท่าน...

พอใจ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่พอใจ
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2.4 การลอกรายงาน จะทำให้ท่านไม่รู้กระบวนการในการคิด เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารธนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารธนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2.5 การลอกข้อสอบอาจทำให้ท่านได้คะแนนดี เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารถนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารถนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

2.6 การลอกข้อสอบทำให้ท่านถูกลงโทษ เป็นสิ่งที่ท่าน...

ปรารถนา : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ปรารถนา
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 3 แบบสอบถามการคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

3.1 เพื่อนของท่าน เห็นว่าท่านควรลอกการบ้าน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.2 อาจารย์ของท่าน เห็นว่าท่านควรลอกการบ้าน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.3 เพื่อนของท่าน เห็นว่าท่านควรลอกรายงาน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.4 อาจารย์ของท่าน คิดว่าท่านควรลอกรายงาน

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.5 เพื่อนของท่าน คิดว่าท่านควรลอกข้อสอบ

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

3.6 อาจารย์ของท่าน คิดว่าท่านควรลอกข้อสอบ

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 4 แบบสอบถามแรงจูงใจที่จะคล้อยตามกลุ่มอ้างอิง

4.1 ถ้าเพื่อนแนะนำให้ท่านทุจริต ในการลอกการบ้าน ท่านจะ....

ทำตาม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ไม่ทำตาม
+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.5 ความเป็นไปได้ที่ท่านจะสามารถลอกรายงานได้ เนื่องจากสถานที่สะดวก

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.6 ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกรายงาน เนื่องจากท่านทำไม่ได้

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.7 ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกข้อสอบ เนื่องจากทำข้อสอบไม่ทันเวลา

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.8 ความเป็นไปได้ที่ท่านสามารถลอกข้อสอบได้ เนื่องจากห้องสอบเอื้ออำนวยให้ลอก

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.9 ความเป็นไปได้ที่ท่านสามารถลอกข้อสอบได้ เนื่องจากอาจารย์คุมสอบไม่ดู

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

5.10 ความเป็นไปได้ที่ท่านจะลอกข้อสอบ เนื่องจากท่านทำไม่ได้

เป็นไปได้ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : เป็นไปไม่ได้
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 6 แบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม

6.1 การมีเวลาทำการบ้านไม่เพียงพอ เป็นปัจจัยที่... ให้ลอกการบ้าน

ส่งเสริม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขัดขวาง

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

6.2 การที่ทำการบ้านไม่ได้ เป็นปัจจัยที่... ให้ลอกการบ้าน

ส่งเสริม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขัดขวาง

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

6.3 การที่ท่านไม่อยากใช้กระบวนการในการคิด เป็นปัจจัยที่... ให้ลอกการบ้าน

ส่งเสริม : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : ขัดขวาง

+3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.3 ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกรายงานด้วยวิธีการคัดลอกจากเพื่อน มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.4 ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกรายงานด้วยวิธีการคัดลอกมาจากอินเทอร์เน็ต มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.5 ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกข้อสอบ ด้วยวิธีการจด (ใส่กระดาษ, ใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน, ใส่ร่างกาย) มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.6 ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกข้อสอบ ด้วยวิธีการใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์ (เครื่องคิดเลข, นาฬิกา, โทรศัพท์) มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

7.7 ท่านมีความตั้งใจที่จะลอกข้อสอบ ด้วยวิธีการลอกเพื่อนข้างๆ มากน้อยเพียงใด

มาก : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : _____ : น้อย
 +3 +2 +1 0 -1 -2 -3

ตอนที่ 8 แบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการไม่ซื่อสัตย์

คำชี้แจง ให้ นักศึกษาทำเครื่องหมาย X ในช่องที่ตรงกับการปฏิบัติของนักศึกษาที่มีพฤติกรรมความไม่ซื่อสัตย์ โดยมีระดับความหมายดังนี้

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

บ่อยครั้ง หมายถึง นักศึกษากระทำเป็นส่วนใหญหรือกระทำบ่อยครั้ง

นานๆครั้ง หมายถึง นักศึกษากระทำเป็นส่วนน้อยหรือกระทำนานๆครั้ง

ไม่เคยเลย หมายถึง นักศึกษาไม่เคยกระทำเลย

ข้อ	พฤติกรรม	ระดับพฤติกรรม		
		บ่อยครั้ง	นานๆ ครั้ง	ไม่เคย
1	ฉันทลอกการบ้านจากเพื่อน			
2	ฉันทลอกการบ้านจากอินเทอร์เน็ต			
3	ฉันทลอกรายงานจากเพื่อน			
4	ฉันทลอกรายงานจากอินเทอร์เน็ต			
5	ฉันทลอกข้อสอบด้วยการจด (ใส่กระดาษ, ใส่อุปกรณ์เครื่องเขียน, ใส่ร่างกาย)			
6	ฉันทลอกข้อสอบด้วยการใช้เครื่องอิเล็กทรอนิกส์			
7	ฉันทลอกข้อสอบจากเพื่อนข้างๆ			

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

การคิดคะแนนการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม นำมาจากผลรวมของคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบสอบถามความเชื่อเกี่ยวกับการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (ตอนที่ 5) คูณกับคะแนนที่ได้ในแต่ละข้อของแบบสอบถามการรับรู้การควบคุมพฤติกรรม (ตอนที่ 6)

ข้อที่ 1 ตอนที่ 5	:	\times	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:
				+3		+2		+1		0		-1		-2		-3	
ข้อที่ 1 ตอนที่ 6	:	\times	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:	_____	:
				+3		+2		+1		0		-1		-2		-3	
				$(+3)(+3) = +9$													
ข้อที่ 2 ... ข้อที่ 10																	

ผลงานวิจัยนักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล นางสาวนราวดี ลีมลม
 ที่อยู่ 4/44 ถ.แนบเคหาสน์ ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน
 จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2548 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมต้นจาก โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัด
 เพชรบุรี
 พ.ศ.2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจาก โรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัด
 เพชรบุรี
 พ.ศ.2555 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิทยานักศึกษา ระดับปริญญาตรี

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ – นามสกุล นางสาวนิตา สุพรรณชาติ
 ที่อยู่ 222/2 หมู่ 6 ตำบลปราณบุรี อำเภอปราณบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ประวัติการศึกษา
 พ.ศ.2548 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษาจากโรงเรียนรัษฎาวิทยา
 พ.ศ.2551 สำเร็จการศึกษาระดับมัธยมปลายจากโรงเรียนเบญจมเทพอุทิศ จังหวัด
 เพชรบุรี
 พ.ศ.2555 ศึกษาต่อระดับปริญญาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการธุรกิจทั่วไป
 คณะวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยศิลปากร

ผลงานวิทยานักศึกษา ระดับปริญญาตรี